

Emberi jogok az iszlámban és általános tévhitek

شبهات حول حقوق الإنسان في الإسلام بالغة المجرية

Írta:

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kareem Ash-Sheha

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشها

Fordította:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

المركز الأوروبي للأبحاث الإسلامية

& Julia Gabriel

WWW.ISLAMLAND.COM

Emberi jogok az iszlámban és általános tévhitek

Írta:

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kareem Ash-Sheha

Fordította:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

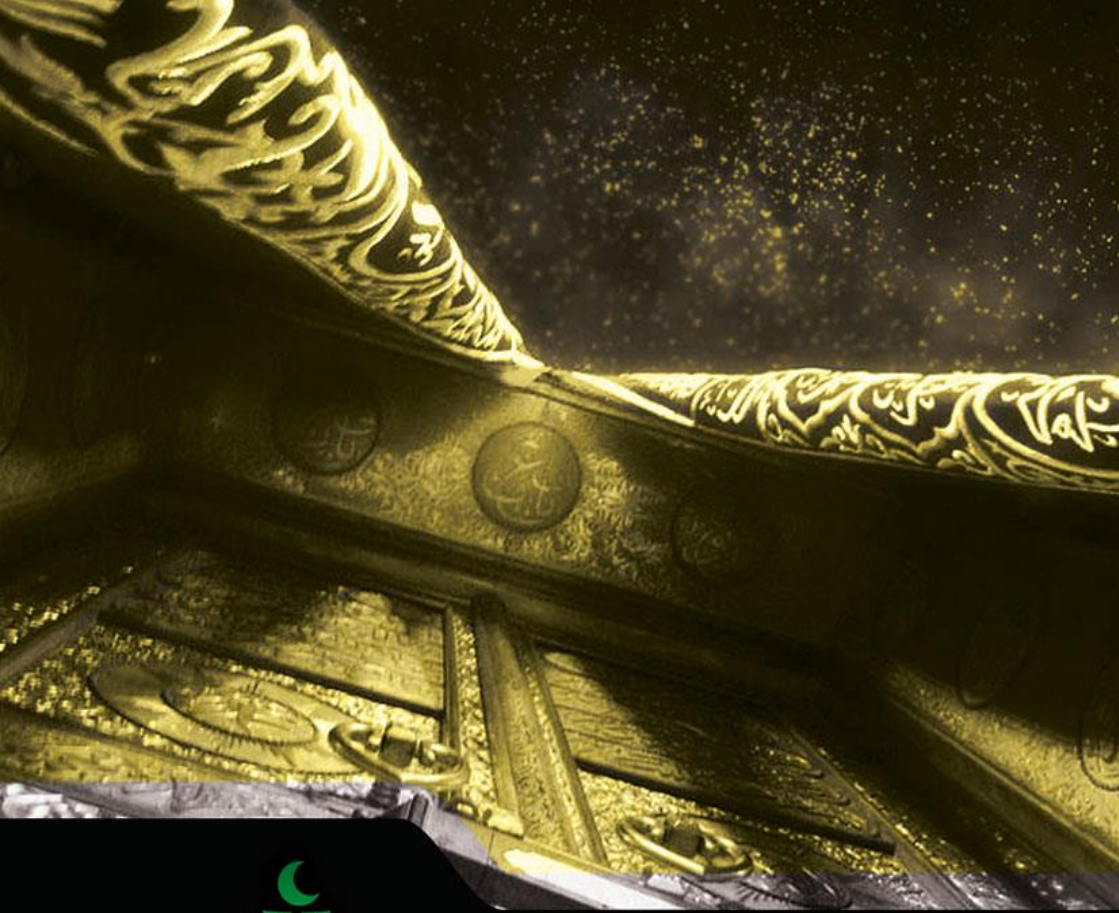
& Julia Gabriel

Ellenőrizte:

Gharabli Gabriella

© www.islamland.com

**A szerzői jog Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kareem Ash-Sheha-
t illeti meg**

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Tartalom

Bevezetés

Az iszlám és az emberiség alapvető szükségletei

Egyenlőség az iszlámban

Iszlám és az élet alapvető szükségleteinek védelme

1. Az Isteni vallás védelme
2. Az egyén védelme
3. Az elme védelme
4. A becsület, a család és a leszármazás védelme
5. A vagyon védelme

Jogok és kötelességek az iszlámban

1. A Mindenható Allah jogai
2. Mohamed Próféta ﷺ jogai
3. Más Próféták és Küldöttek jogai
4. A szülők jogai
5. A férj jogai a feleségtől
6. A feleség jogai a férjétől
7. A gyerekek jogai
8. A rokonok jogai

Néhány szó a társadalmi jogokról és kötelességekről

1. Az uralkodó joga a néptől
2. A nép joga a kormányától
3. A szomszédok jogai
4. A barátok jogai
5. A vendégek jogai
6. A szegények és szűkölködők jogai
7. A alkalmazottak/ munkavállalók jogai
8. A munkaadók jogai
9. Az állatok jogai
10. A növények és fák jogai (és az általános környezeté)
11. Vegyes jogok

Az igazságszolgáltatási rendszer az iszlámban

A felelősségre vonhatóság (Hiszbah) rendszere az iszlámban

Emberi jogok nyilatkozata az iszlámban

Tévhitok az emberi jogokról az iszlámban

- Válasz a tévhitekre a sariáról (iszlám törvénykezésről)
- Válasz a tévhitekre a nem-muszlimok jogairól
- Válasz a tévhitekre a a hudúd-dal (előírt büntetésekkel)

kapcsolatban

- Válasz a tévhitekre a hitehagyásról
- Válasz a tévhitekre a nem-muszlimmal kötött házasságról
- Válasz a tévhitekre a rabszolgaságról

Összegzés

Bevezetés

Minden hála Allahot illeti és Allah emelje fel az Ő Prófétájának említését és tegye őt és háza népét, társait, és azokat, akik az ő útjukat követik mentessé minden gonosztól és adjon nekik biztonságot a Feltámadás Napján.

Minden társadalomnak biztosítania kell polgárai jogait, amelyek garantálják számukra az alapvető szükségleteiket és a biztonságot, és lehetővé teszi nekik, hogy egy nagyobb társadalmi csoporthoz tartozónak érezzék magukat, és ragaszkodhassanak hozzá. Az egyéneknek szükségük van a biztonságérzetre és a hovatartozásra, hogy megfelelően el tudják látni feladataikat és kötelességeiket.

Jelenleg három különböző áramlatot lehet megkülönböztetni globális társadalmunkban:

♦ *Az első irányzat* túlzásba viszi az egyén jogait a társadalom fölött. Ez az irányzat az egyénnek teljes szabadságot ad, hogy azt tegye, amit akar, minimális korlátozásokkal. Ez sajnos kaotikus társadalmi helyzethez vezet, mert amikor az egyén korlátlan szabadságot kap, az önző vágyak veszik át a hatalmat és ez konfliktus teli eredményekhez vezet. Az egész társadalom súlyosan szenved az irigység és az önzés miatt. Ezt az áramlatot találjuk a liberális, demokratikus, kapitalista társadalmakban.

♦ *A második irányzat* a fentivel ellentétben, a társadalom jogait támogatja az egyénnel szemben. Az utóbbit megfosztja személyes jogaitól. Az egyén csak olyan jogokkal rendelkezik, amelyek az uralkodó rezsimet szolgálják, az uralkodó osztály vagy csoport ideológiájának megfelelően. Ez az áramlat a jellemző a kommunista és totalitárius társadalmakban.

♦ *A harmadik irányzat*, ideálisan, sem a társadalom jogait nem hangsúlyozza az egyén felett, sem az egyén jogait a társadalom felett. Mindkettőnek megadja a neki járó jogokat az életben, az adott rendszer szerint. Szigorú szabályok és feltételek kormányozzák és

ellenőrzik a jogokat és kötelességeket. Ebben az irányzatban a közérdek csak súlyos konfliktus esetében kap prioritást az egyéni érdek felett.

Ebben a könyvben az emberi jogokat vizsgáljuk meg egy tökéletesen kiegyenlített rendszer, az iszlám törvénykezés fényében. Ezek a jogok a muszlimok Isteni Könyvére, a Koránra és Allah Küldötte ﷺ¹ gyakorlatára, a Szunnára alapozódnak. Mind a Kegyes Korán, mind a Szunna célja az ideális egyén és az ideális társadalom megformálása, ahol az emberek együttműködnek, hogy létrehozzák az egyének harmóniáját Allahhal, az Urukkal és Teremtőjükkel, önmagukkal, másokkal, a társadalommal általában és más társadalmakkal szerte a világon.

Szilárdan hisszük, hogy a harmadik irányzat egyéni és társadalmi alapelveinek alkalmazása, amikor Allah tökéletes, a Koránban és a Szunnában kinyilatkoztatott törvényei szerint történik, határozottan boldogabbá és sikeresebbé teszi az emberiséget. Eme alapelvek alkalmazása lehetővé teszi a társadalom számára a béke és biztonság elérését. Ezek a társadalmi jogok és alapelvek nem korábbi tapasztalatok, szociális ideológiák, ideiglenes és azonnali szükségletek és/vagy politikai ösztönzések vagy indítékok eredményei: ezek a Legkönyörületesebb és Mindent Tudótól származnak az ember haladása érdekében az evilági boldogság és a Túlvilági üdvözülés felé.

Erős a hitünk abban, hogy az iszlám jogok és alapelvek igazságossága abból származik, hogy Allah, A Könyörületes, az ember egyetlen Teremtője nyilatkoztatta ki őket. Ő tudja a legjobban, teremtményeinek mire van mindig szüksége, mi használ és mi árt, mi teszi boldoggá vagy szomorúvá, mi teszi sikeressé vagy szerencsétlenné az embereket. Tudásával és jóságával választotta azt, ami a legjobban illik minden teremtményéhez a Földön és elégíti ki az

¹ *Salla Allahu aleihi wa sallam* - Allah áldásai és békéje legyen vele

alapvető szükségleteiket és életüket sikeressé, biztonságossá és örömtelivé teszi.

A Dicsőséges Korán, ami Mohamednek ﷺ lett leküldve és kinyilatkoztatva, az örök csoda, amely tartalmazza eme lényeges törvények alapját. Allah Küldöttének ﷺ Szunnája, amely az iszlám törvénykezés második forrása, részletes kinyilatkoztatott útmutatást tartalmaz. Allah Küldötte ﷺ tizennégy évszázaddal ezelőtt vezette be ezeket a szabályokat és alapelveket, a legjobb formában és módon, és örökké érvényesek maradnak. Mind a Dicsőséges Korán, mind a Szunna (Allah Küldöttének ﷺ gyakorlatai) megbecsülik az ember egyéni jogait a társadalomban. Az iszlám törvénykezés eme forrásai nem hagyták figyelmen kívül sem a társadalom sem a közérdek jogait. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Megtiszteltük Ádám fiait (az emberiséget) és hordoztuk őket a szárazföldön és a tengeren és jó dolgokkal gondoskodtunk róluk és őket sokuk fölé helyeztük azok közül, akiket teremtettünk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:70]

Az ember csak akkor nyeri el ezt a megtiszteltetést és ezeket a jogokat, ha eleget tesz kötelességeinek és megadja a mások jogait. Hogy ezt a különleges szerepet betöltse a földön, szükség van különleges feladatok megoldására bizonyos személyek által. A Mindenható Allah ezt az elképzelést a következőképpen illusztrálja a Dicsőséges Koránban:

„Ő az, Aki a földön éltek utódaivá (egyik generációt előhozva a másik után) tett benneteket. És némelyeket közületek a másik fölé emelt fokokkal, hogy próbának vessen alá benneteket abban, amit nektek adott. A te Urad gyorsan Büntető. Ám Ő Megbocsátó és Könyörületes.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:165]

Néhány nemzet és nemzetközi szervezet hangosan hív olyan alapelvekre, amelyek az emberi jogok védelmét kívánják biztosítani. Az iszlám, felvilágosult saríája (törvény - és jogrendszere) által, tizennégy évszázaddal ezelőtt már ezekre a jogokra hívott. A modern nemzetközi szervezetek által felsorolt jogok, hiányosak és hibásak megfogalmazásukban és igazságtalanok alkalmazásukkor. Politikai

programoknak, gazdasági nyomásnak és kulturálisan részrehajló szempontoknak vannak alárendelve és a gyarmatosítás és az imperializmus nyomait viselik magukon. Ezeket a jogokat, gyakran, nem az összes ember érdekében fogalmazzuk és alapozzuk meg, hanem inkább bizonyos szervezetek vagy hatalommal rendelkező érdekcsoportok számára. Ez még inkább evidenssé válik, amikor megnézzük, hogy a világban sok embertársunk szenved a legborzasztóbb atrocitásoktól, még sincs egy szervezet sem, amely valóban megvédené a szegényt és gyengét. A vakító igazságtalanságok és a nemzetek közti, vagy nemzeteken belüli visszaélések szemünk előtt válnak egyre rosszabbá, viszont a segítségre és fejlesztésre adott recept csak mélyebbre taszítja őket a nyomorba, mintha örökös szolgasorsra lennének ítélve.

Lehetséges, hogy néhány emberi jogi szervezet nem tud segíteni az elnyomott embernek politikai vagy gazdasági okokból. Néhány őszinte szervezet, meg lett akadályozva emberi jogi erőfeszítéseikben, míg másokat engedélyeztek, mivel ők olyan napirendeket támogatnak és szektás eszmékkel térítenek, vagy különleges érdekcsoportokat pártfogolnak, amely elfogadhatóbbak a domináns hatalmak számára. Néhány szervezet jelmondata, hogy „nem avatkozunk bele más országok belügyeibe”, vagy „a politikai valóságban belül kell maradnunk” stb. Az iszlám a világ elnyomott embereinek védelmére és támogatására hív, az elnyomás és a kizsákmányolás okainak a felszámolásával. Az iszlám törvény célja, hogy minden elnyomást és kizsákmányolást megszüntessen olyan jogok szerint, amelyek jóra parancsolnak, megtiltják a rosszat és a Magasságos Allah útján küzdenek.

A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Mi van veletek, hogy nem harcoltok Allah Útján? És azokért az elnyomott gyengékért a férfiak, a nők és a gyermekek közül, akik azt mondják: «Urunk! Vigyél ki minket ebből a településből, amelynek lakói bűnösök! Adj nekünk Tőled származó támogatót és adj nekünk Tőled származó segítőt!»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:75]

Fontos kijelenteni itt, hogy az emberi jogi törvények betartatása egy muszlim társadalomban elválaszthatatlanul kapcsolódik az iszlám törvényeinek és alapelveinek betartásához, betű és szellemi jelentése szerint. Néhány ember csak azt veszi ki, ami a saját érdekeit szolgálja. Mások talán csak úgy tesznek, mintha valamilyen iszlám tanítást vagy alapelvet alkalmaznának, de valójában az iszlámot próbálják belülről lerombolni, megváltoztatni vagy manipulálni, és megakadályozni, hogy az iszlám törvényei alkalmazásra kerüljenek. Ők nem az emberi jogok védelmének példái az iszlám szerint. Ezért azok számára, akik az iszlámot objektíven tanulmányozzák, kötelező az iszlámot a saját érdemei szerint tanulmányozni, mint egy teljes fejlett rendszert, és nem hagyják befolyásolni magukat, néhány állítólagos muszlim helytelen gyakorlatától. Egyének, csoportok, népek vagy kormányok nem befolyásolhatják az ember végső ítéletét. Az iszlám alapelvek és az iszlám törvénykezés alkalmazása az iszlámhoz való elkötelezettségtől függően változik, és aszerint, hogy az adott körülmények között mennyi lehetőség van ezeket gyakorolni. Még ha egy rendszer jó is, lehetségesek gyengeségek és hibák a megértésében és alkalmazásában. Ha észreveszünk például hazugságot, csalást, szerződésszegést, becsapást és korrupciót egy embernél, nem szabad a rendszert vádolnunk miatta. Mivel az iszlám kategorikusan megtiltja ezeket a rossz dolgokat, az embert kell megszidni a bűneiért, nem a rendszert. Alaposan meg kell vizsgálnunk magát a rendszert és észre kell vennünk a gyümölcsseit. Egy egyszerű példát mondhatunk itt: ha egy embernek kenyérré van szüksége, elmegy a pékségbe vagy legalább egy helyre, ahol kenyeret árulnak, mint például élelmiszerbolt vagy szupermarket. Ha akinek kenyérré van szüksége, henteshez megy vagy virágboltba megy, nem fog kenyeret találni. A Dicsőséges Koránban, megmagyarázza az ilyen esetet. A Mindenható Allah azt mondja:

„És ha te engedelmeskedsz azok nagyságának, akik a földön vannak, akkor ők tévútra visznek téged Allah Útjáról. Hiszen ők csak véleményt követnek és csak találgatnak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:116]

Sajnálatosan megfigyelhető, hogy sok muszlim a világ minden táján nem az iszlám igaz képviselői, mert súlyos hibákat követnek el

és sok komoly hiányosságuk van a hitben és gyakorlatban. Azért említjük ezt a szerencsétlen helyzetet, hogy figyelmeztessük azokat, akik az iszlámot tanulmányozzák, hogy ne befolyásolják őket azoknak a muszlimoknak a viselkedése és negatívumai, akik rosszul képviselik az iszlámot. A komoly tanulmányozók ne essenek kétségbe; inkább keressenek olyan muszlimokat, akik megfelelően képviselik a vallást és az iszlám tanításainak lényegét. Bátorítjuk a muszlimokat, hogy a legjobban gyakorolják a vallásukat és helyesen alkalmazzák életük minden területén. Arra hívjuk a nem muszlimokat, hogy vizsgálják meg az iszlámot és értsék meg alapelveit úgy, hogy részrehajlás nélkül közelednek felé.

Van egy híres történet egy újonnan áttért muszlimról, aki mikor elment egy muszlim országba, teljesen meglepődött a muszlimok viselkedésén abban a társadalomban, hogy mennyire eltávolodtak az iszlám ideális tanításaitól és alapelveitől. Azt mondta: 'Megköszönöm a Mindenható Allahnak, hogy előbb adta meg nekem a lehetőséget az iszlám elfogadására, mint hogy eljöttem ebbe az országba. Ha előbb jövök ide, mint hogy muszlim lettem, soha nem gondoltam volna arra, hogy muszlim legyek!' Azért jelentette ezt ki, mert első kézből tapasztalta néhány muszlim kirívóan helytelen viselkedését. Ez valóban nagyon szerencsétlen helyzet, amelyet igyekeznünk kell kijavítani. Az első lépés a javítás felé a tudás és az oktatás.

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kareem Ash-Sheha

www.islamland.com

Az iszlám és az emberiség alapvető szükségletei

Az iszlám, mint az utolsó és tökéletes üzenet Allah-tól az emberiségnek, azt célozza meg, hogy alapelvein, jogi keretein, etikai kódrendszerén keresztül egy olyan ideális társadalmat alapítson meg, amelyben egyensúlyban van az egyéni jogok és a társadalom kollektív jogainak védelme. Egyik módja e cél elérésének az alapvető szükségletek biztosítása, amely védelmezik az egyének teljes jogait a közjó megsértése nélkül. Ha a társadalom minden tagja élvezni törvény adta jogait a békéhez, nyugalomhoz, szabadsághoz és minden alapvető emberi igény általános elérhetőségéhez, kiegyensúlyozott közjóléthez, akkor meglesz arra lehetőségük, hogy gyümölcsöző, teljes és elégedett életük legyen.

Ezt az elégedettséget Allah Küldötte ﷺ a következőképpen írta le:

„Aki felébred reggel, biztonságban érzi magát közösségében, egészséges a teste, és elégséges ellátással rendelkezik egy napra, az olyan, mintha az egész világot birtokolná.”²

Az iszlám egyedülálló rendszert fejlesztett ki a jogok és kötelességek tekintetében, amely biztosítja és megőrzi az emberi lét következő öt alapvető szükségletét:

- 1. Az Isteni Vallás megóvása**
- 2. Az egyén megóvása**
- 3. Az elme megóvása**
- 4. A becsület és leszármazás megóvása**
- 5. A vagyon megóvása**

Minden emberi társadalom megalkotta saját rendszerét eme alapvető emberi szükségletek védelmében és ki fogjuk emelni az

² Tirmidhi #2346

iszlám rendszer egyedülálló aspektusait. Mielőtt az alapvető szükségletek részletesebb tárgyalásába bocsátkoznánk, a gyakran félreértett „egyenlőség” fogalomról teszünk néhány megjegyzést.

Egyenlőség az iszlámban

A férfi és a nő egyenlőnek teremtett emberségben, osztoznak a leszármazásban, Allah teremtésének méltóságában, és az ember előjogaiban az Ő teremtményei között. A faji, nemi, színbeli, leszármazási, osztályi, területi vagy nyelvi diszkrimináció határozottan tilos az iszlámban, hogy elkerülje az előjogokkal rendelkezők és nem rendelkezők közt állított mesterséges akadályt. Az egyenlőség nem azt jelenti, hogy mindenki tokéletesen egyforma, mivel a természetes különbségek nincsenek letagadva. A két nem kiegészíti és teljessé teszi egymást. A Magasságos Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Ó ti emberek! Féljétek Uratokat! Aki egyetlen személyből (Adám) teremtett meg benneteket és abból megteremtette a feleséget (a párját, Évát) és kettejükből sok férfit és nőt sokasított. És féljétek Allahot, Akire hivatkozva szoktátok egymást kérdezgetni! És (óvakodjatok attól, hogy) a rokonságot (megszakítsátok)! Bizony Allah őrzőként áll felettetek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:1]

Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Ó emberek! Egy az Uratok! Egy az apátok. Mindannyian Ádám fiai vagytok. És Ádám földből lett teremtve. Valóban, a legtisztéletreméltóbb Uratok, a Mindenható Allah, szemében a legistenfélőbb köztetek. Nem felsőbbrendű az arab a nem arabnál. Nem felsőbbrendű a nem arab az arabnál. Nem felsőbbrendű a vörös ember (faj) a fehér embernél. Hasonlóképpen, nem

felsőbbrendű a fehér a vörös embernél, kivéve jámborságban és Istenfélelemben.”³

Az iszlám szerint az egész emberiség, minden emberfajt beleértve, egy a származása, hogyan lehet akkor, hogy valaki kizsákmányolja a másikat felsőbbrendűséget vagy különleges előjogokat hangoztatva? Az iszlám nem tolerálja a hamis büszkeséget leszármazás vagy társadalmi hovatartozás alapján. Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„A Mindenható Allah eltörölte a hamis büszkeséget, amelyet az iszlám előtti időszakban gyakoroltak, amikor az emberek az őseikkel büszkélkedtek. Minden ember Ádámtól származik. És Ádám földből lett teremtve.”⁴

Néhány társadalomban eluralkodott a faji és osztály szerinti büszkeség. Például néhány zsidó és keresztény magasabb rendűnek gondolták magukat státusz, faj, osztály vagy nemzetiség alapján. A Magasságos és Mindenható Allah ezt arroganciának nyilvánította, ahogyan a Dicsőséges Koránban mondja:

„A zsidók és a keresztények azt mondták: «Mi Allah gyermekei és kedveltjei vagyunk.» Mondd: «Akkor miért büntet benneteket a bűneitek miatt? Nem! Ti emberek vagytok, azok közül, akiket teremtett. Annak bocsát meg, akinek akar és megbünteti azt, akit akar.» Allahé az egek és a föld birodalma és a kettő közötti is. Hozzá vezet az út.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:18]

Az iszlám törvénykezés felszámolta minden formáját a rasszizmusnak. Például Allah Küldötte ﷺ egyik társa, Abu Dharr (Allah legyen vele elégedett) egyszer azt mondta egy fekete rabszolgának: **'Ő, fekete asszony fia!'** Mikor ezt Allah Küldötte ﷺ meghallotta, odafordult Abu Dharrhoz (Allah legyen vele elégedett), és azt mondta neki:

³ Ahmad # 411

⁴ Abu Dawúd # 5116

„Sértegeted ezt az embert az anyjával? Valóban, te a Tudatlanság korának tulajdonságaival rendelkezel. Az az idő véget ért. Nincs érdeme a fehér asszony fiának a fekete asszony fiánál, kivéve Istenfélelem és jószág terén, vagy jó tettek által.”⁵

Közölték, hogy amint Abu Dharr (Allah legyen vele elégedett) meghallotta a Próféta ﷺ kommentárját, letette a fejét a földre alázatosságból a rabszolga elé, hogy rálépjen a fejére a lábával, hogy vezekeljen a rossz tettéért, bár a Próféta ﷺ nem parancsolta ezt neki. Abu Dharr (Allah legyen vele elégedett) meg akarta büntetni magát önmaga megalázásával, hogy soha ne ismétljen meg egy ilyen bűnt a jövőben.

Az iszlámban minden ember teljesen egyenlő a kötelességeikben Allah felé. A gazdag és a szegény, a vezető és a paraszt, a fehér és a fekete, a köztisztelőnek örvendő és a megalázott, mind egyenlő ember Allah előtt; a legnemesebb a legistenfélőbb és legőszintébb és szilárdabb az istenszolgálatban és a jótettekben. Ahogyan a Próféta ﷺ mondta:

„Allah nem nézi a az arcotokat vagy a vagyontokat, hanem a tetteiteket és a szíveteket. (a tetteket és a szándékot és őszinteséget).”⁶

A kötelességek és a tilalmak mindenki számára érvényesek, osztályra, társadalmi státuszra vagy fajra való tekintet nélkül. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Aki jóra való módon cselekszik, az magának teszi azt. Ám, aki rosszat tesz, az maga ellen teszi azt. A te Urad nem igazságtalan a hívő szolgálkkal.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 41:46]

Az egyének között Allah Istenfélelmük, jószáguk, és Allah, a Könyörületos parancsainak betartása alapján tesz különbséget. A Mindenható Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

⁵Ahmad 4:145

⁶Muszlim # 2564

„Ó ti emberek! Férfiból és nőből teremtettünk benneteket. Népekké és törzsekké tettünk benneteket, hogy megismerjétek egymást. Allahnál a legnemesebb közületek az, aki a legistenfélőbb köztetek. Allah Tudó és a mindent figyelemmel Kísérő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 49:13]

Az iszlám jogrendszere és a kinevezett muszlim bíró előtt minden egyén egyenlő. A büntetések, ítéletek és jogi rendelkezések minden emberi faj és osztály számára érvényesek különbségtétel nélkül és anélkül, hogy bármilyen előjogokkal rendelkező személy immunitást kapjon. Egy kiváló példa illusztrálja ezt. Áisah (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy a Qurais nagyon aggódott, amikor egy nemes asszony a Makhzúm klánból lopott, és Allah Küldötte ﷺ alkalmazni akarta rajta a méltó büntetést, a kézlevágást. A Qurais tanácskozott egymás között és azt mondta: «A legjobb, aki beszélhet a Prófétaival ﷺ a makhzúmi tolvajnról, az az ő szeretett társa (és szeretett társának fia), Uszáma ibn Zaid.» Ezért elküldtek Uszamáért, hogy beszéljen a Prófétaival ﷺ, hogy közbenjárjon a makhzúmi nő érdekében. Miután meghallgatta Uszámát, Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Ó Uszáma! Azért jöttél, hogy közbenjárj egy büntetés ügyében, amelyet Allah rendelt el?» Allah Küldötte ﷺ felállt, amint befejezte a beszélgetést Uszámával és a következő beszédet tartotta: «A népeket, akik előttetek éltek, az tette tönkre, hogy amikor egy nemes ember lopott közülük, elengedték büntetés nélkül, viszont mikor egy szegény, gyenge, jelentéktelen ember lopott közülük, rajta alkalmazták a büntetést. Allahra! Ha Fátimah, Mohamed lánya lopna, levágnám a kezét.»⁷

Senkinek nincs joga a nemzeti vagyont személyes érdekeire felhasználni, visszaélni vele, monopolizálni. A nemzet minden tagjának joga van részesülni a nemzeti forrásokból, mind igazságos és egyenlő jogok és kötelességek szerint. Abban azonban nem lesznek egyenlők, hogy mennyi erőfeszítést és hasznot hoznak a közjó érdekében. Az iszlám kormánynak minden erőfeszítést meg kell

⁷ Nasa'i # 4897

tennie, hogy munkalehetőséget biztosítson polgárainak és megszervezze a nemzeti források felhasználását.

Az iszlám kijelenti, hogy minden ember egyenlő emberi értékében, viszont minden egyén aszerint részesül a javakból, amilyen arányban ő támogatja társadalmát és közösségét. Az emberek között csak olyan módon tesznek különbséget, hogy milyen szolgálatot tesznek. Például egy keményen dolgozó egyén és egy lusta egyén nem kaphat egyforma fizetést és pénzügyi jutalmazást. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Mindegyiknek meglesznek a fokozatai, annak megfelelően, amit cselekedtek. Az Úrad nem figyelmetlen azzal szemben, amit ők cselekszenek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:132]

Az iszlám és az élet alapvető szükségleteinek védelme

Most részletesen kidolgozzuk az alapvető emberi szükségleteket, amelyeket az iszlám garantál Isteni és egyedülálló jogrendszerével.

1. Az Isteni vallás védelme

Az iszlám a teljes és tökéletes Isteni kinyilatkoztatás a Mindenható Allahtól az emberiség számára, hogy gyarapodjon és üdvözüljön. Allah minden korábbi prófétája, mint például Noé, Ábrahám, Mózes és Jézus (béke legyen mindannyiukkal) muszlimok voltak, és azért lettek a népeikhez küldve, hogy az iszlám általános vallását hirdessék, vagyis, hogy Allahot szolgálják társ vagy bálványimádat nélkül – és azt a különleges törvénykönyvet, amely népükhöz illett.

A Magasságos Allah azt mondja:

„Nem bízunk meg előtted (Mohamed) egyetlen Küldöttet sem feladattal csak úgy, hogy sugalltuk neki: «Nincs más isten csak ÉN (lā ilāha illa Allāh)! Engem szolgáljatok hát!» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:25]

Mohamed ibn Abdullah ﷺ Allah utolsó prófétája és Küldötte. Az egész emberiséghez küldetett az iszlám törvényével, amelyet Allah hozott, a Legbölcsebb és Mindentudó.

A Magasságos Allah azt mondja:

„Mohamed egyetlen férfinak sem apja közületek. Ő Allah Küldötte, a Próféták Pecsétje. Allah bizony minden dolognak Tudója.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:40]

És a Magasságos Allah azt mondja:

„A mai napon teljessé tettem a számotokra a vallásokat és kiteszteltem rátok az Én kegyelmemet. És az Iszlámot rendeltem el nektek vallásul.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:3]

És Ő azt mondja:

„Bizony a vallás Allahnál az Iszlám!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:19]

És Ő azt mondja:

„Aki az Iszlám helyett más vallás után vágyakozik, az attól nem fogadtatik el. És az a Túlvilágon bizony a kárvallottak közé fog tartozni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:85]

Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Az én példám és az engem megelőző próféták példája olyan, mint amikor egy ember épít egy gyönyörű házat. A ház tökéletes és nagyszerű volt, egy kő híján (a sarokban). Az emberek bemennek és csodálkoznak ezen azt mondván: «Ha lett volna egy téglá (akkor teljes lett volna, minden tekintetben.» Allah Küldötte ﷺ azt mondta: «Én vagyok az a téglá helye (amitől teljes lesz a ház) és azért jöttem hogy lezárjam a próféták sorát.»⁸

Az egész emberiség egyetért az általános alapelvben, hogy az igazságot, igazságosságot és jóságot fenn kell tartani és meg kell védeni a hamisság, zsarnokság és gonoszság támadásával szemben. A muszlimok ezt a kötelességet nagyon komolyan veszik, és az igazság, a jog és a jó érdekében küzdenek minden törvényesen elérhető eszközzel. A világi társadalmakban a vallás pusztán magánügynek számít. A társadalom életét és jogi ügyeit szekuláris alapelvek és intézmények irányítják és soha nem a vallás vagy a vallási törvények. Emlékeznünk kell, hogy a világiság (szekularitás) a keresztény egyházak és számos európai uralkodó és király túlkapásai és konfliktusai iránti reakcióként fejlődött ki.

⁸ Muszlim #2287

Ez bevezeti a „*dzsihad*” (harc, küzdelem) érzékeny témáját, amely egy nagyon félreértelmezett és rosszul használt szó. A Dicsőséges Korán következő verse, teljes kontextusban meghatározza, milyen szabályok vonatkoztak a *dzsihadra*.

„Harcoljatok hát Allah Útján azok ellen, akik veletek harcba szálltak! Am ne lépjetek át a megsabott határokat! Bizony Allah nem szereti a határokat áthágókat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:190]

A *dzsihad* összegzése, hogy a muszlimok számára megengedett a harc az agresszió, kizsákmányolás és elnyomás ellen, de még ezekben az esetekben is tilos mindenfajta kihágás. A *dzsihad* szó gyökere arabul erőfeszítést jelent, és ez nem csak az elnyomók és zsarnokok elleni harcra értendő, hanem általánosan a jó elősegítése és a rossz eltörlése érdekében folytatott mindenféle küzdelemre. A *dzsihad* által védik meg az iszlám vallást végső igazságával, igazságosságával és jóságával, és magukat a muszlimokat is azoktól, akik ártani akarnak nekik. Minden muszlim kötelessége, hogy higgyen a *dzsihad* igazságosságában és gyakorolja, ahogy tudja: a nagyobb képességekkel rendelkezőknek nagyobb a felelőssége, de a szegény és képességeiben korlátozott emberek is nyújthatnak erkölcsi támogatást és fohászkozhatnak a győzelemért.

A *dzsihadot* a korábbi vallások is gyakorolták. Mióta a gonosz megjelent a világban, az emberiség egész történelmében, *dzsihadot* rendeltek el, hogy megállítsák a zsarnokságot és az igazságtalanságot. Az is a célja, hogy megállítsa az embereket a hamis istenségek és „félistenek” imádatában, és hogy bemutassa nekik Allah imádatát, Akinek nincs fia és nem társítható mellé senki. A *dzsihad* célja ezen kívül az igazságtalanságok megszüntetése és az, hogy bemutassa az embereknek az iszlámot, a kegyelem, igazság és béke életmódját, az ember érdekében, és nem néhány arab vagy más nacionalista csoport érdekében, mivel az iszlám egyetemes és nincs földrajzi vagy más határa. Ahogy a hagyomány szerint Allah Küldötte ﷺ mondta:

„«Segíts testvérednek, akár elnyomó, akár elnyomott.» egy ember megkérdezte: «Ó Allah Küldötte! Segítek neki, ha elnyomott, de hogyan segíthetek neki, amikor ő az elnyomó?» Ő ﷺ azt felelte:

«Távol tartod attól, hogy elnyomást kövessen el. Ez lesz a segítséged számára.»⁹

Az iszlám üzenete és hívása nemzetközi és univerzális az egész emberiség számára, amely mindent magába foglaló hit-, erkölcs- és etikai rendszert tartalmaz az élet minden területére. Az iszlám lefektette az ember számára az igazság, igazságosság, egyenlőség, szabadság, gyarapodás, siker és becsületesség alapelveit a Földön. A *dzsihad* célja nem az, hogy az embereket akaratuk ellenére az iszlámra kényszerítse, hanem az, hogy fenntartsa a békét, amely lehetővé teszi az egyistenhívő vallás, az igazság és az egyenlőség üzenetének terjedését az egész világon és megvédje a támadástól. Miután az emberek megkapták az üzenetet, rajtuk múlik, hogy elfogadják az iszlámot, vagy máshogy választanak. A *dzsihad* alapvető célja, hogy az iszlám üzenete békés terjedésének utat nyisson az emberek számára. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Nincs kényszer a vallásban! Ím világossá lett az egyenes Út és a tévelygés (különbözősége). Aki megtagadja a bálványokat és hisz Allahban az a legszilárdabb kapaszkodóba fogózik, amely elszakíthatatlan. Allah a Halló és a Tudó.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:256]

A kormány és az emberek közti belső kapcsolat kiépítése és megerősítése igazságosságon és békén alapszik, mert nem létezhet tartós béke igazság nélkül. A *dzsihad* nem „szent háború”, ahogy a nyugati média leírja, hanem egy tiszteletreméltó „küzdelem” és ellenállás az elnyomók ellen és azok ellen, akik szemben állnak Allah Szavának, a Benne való hitnek és az Iszlámnak, az Ő vallásának a terjedésével. A „háború” legtöbbször személyes vagy nemzeti érdekek miatt kezdődik, föld, ásványkincsek és/vagy más politikai vagy gazdasági okok miatt. Az iszlám tiltja az ilyen „háborút”. A *dzsihadot* három helyzetben engedélyezi:

⁹ Bukhári #2444 és Muszlim #2584

1. Az élet, vagyon és a nemzeti határok védelme, kihágás nélkül

Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Harcoljatok hát Allah Útján azok ellen, akik veletek harcba szálltak! Am ne lépjete át a megszabott határokat! Bizony Allah nem szereti a határokat áthágókat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:190]

2. Az elnyomás megszüntetése és az elnyomott nép igazságos jogainak visszaállítása

Az elnyomással és zsarnoksággal való szembehelyezkedés kötelessége a Dicsőséges Korán következő ájájában van említve:

„Mi van veletek, hogy nem harcoltok Allah Útján? És azokért az elnyomott gyengékért a férfiak, a nők és a gyermekek közül, akik azt mondják: «Urunk! Vigyél ki minket ebből a településből, amelynek lakói bűnösök! Adj nekünk Tőled származó támogatót és adj nekünk Tőled származó segítőt!»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:75]

Allah prófétája ﷺ azt mondta:

„A legjobb dzsihad Allah útján, az igazság szava egy zsarnok uralkodó előtt.”¹⁰

3. A hit és a vallás védelme

A Magasságos Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„És harcoljatok ellenük, amíg nem lesz több kísértés és a vallás teljesen Allahé lesz! Ma abbahagyják (úgy jó). Allah bizony tudással bír arról, hogy ti mit tesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 8:39]

A *mudzsáhid* (muszlim harcos Allah ügyéért) meg kell tisztítsa szándékát, hogy csak Allah tetszését keresse. Világosan meg kell

¹⁰ Ahmad #18850 , Abu Dawúd #4344, Tirmidhi #2174

értenie, hogy a *dzsihád* csak igazságos ügyért vívható: hogy megvédje az iszlámot és a muszlimokat, és hogy hirdesse az iszlám üzenetét és Allah Szavát. Ha az iszlám ellenségei, akik harcolnak a muszlimok ellen, abbahagyják a támadást és elfogadják az igazságos békefeltételeket, a muszlim harcosoknak abba kell hagyniuk a harcot.

Allah azt is mondja:

„Ha hajlanak a békére, úgy légy te is hajlandó arra! Hagyatkozz Allahra, Ő a Halló és a Tudó.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 8:61]

És a Magasságos azt mondja:

„Ha most távol tartják magukat tőletek és nem harcolnak veletek és a békét ajánlják fel nektek, úgy Allah nem ad nektek lehetőséget ellenük.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:90]

Az iszlám csak a fent említett különleges okok esetében engedi meg a harcot és szigorú szabályokat fektetett le a harcok alatti viselkedésről. A harc minden más okból tilos az iszlámban, például a terület bővítéséért, gyarmatosításért, bosszúért, stb. Az iszlám nem engedi meg a harcosoknak a felelőtlen öldöklést, hanem csak a katonai személyzet és a fegyveres erők közvetlen támogatóinak megölését engedi meg. Az iszlám megtiltja és nem bocsátja meg az idősek, gyermekek, nők, az orvosi kezelés alatt állók, az egészségügyi dolgozók és a szerzetesek megölését, akik Allah imádatáért zárkóztak el. Az iszlám megtiltja ellenséges harcosok halott testének és szerveinek megcsonkítását. Ezen kívül megtiltja az ellenség állatainak megölését, az emberek otthonának lerombolását és az ivóvízforrások beszennyezését, legyen az folyó, tó, forrás vagy kút. Ezek a szabályozások a Dicsőséges Korán számos ájáján alapulnak, amilyen például a következő:

„Azzal, amit Allah adott neked, a Túlvilági lakhelyre törekedj! Ám ne feledkezz meg az evilági részedről sem! Cselekedj jót, ahogyan Allah is jót tett veled. És ne terjessz romlást a földön! Allah nem szereti a romlást terjesztőket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 28:77]

Allah Küldötte ﷺ is beszélt erről, egyik kijelentése:

„Harcoljatok Allah Ügyéért és az Ő Nevében, azok ellen, akik nem hisznek Allahban. Harcoljatok ellenük, de ne szegjétek meg a szerződéseket vagy egyességeket, ne csonkítsatok a halottakat és ne öljétek meg gyerekeket(...)”¹¹

Ő ﷺ azt is mondta:

„(...)ne öljetek meg nőt vagy rabszolgát.”¹²

Ez megegyezik az első kalifa, Abu Bakr (Allah legyen vele elégedett) utasításaival és tanácsaival, amikor *dzsihad*ba küldte katonaságát. Közölték, hogy azt mondta: **„Hallgassátok és engedelmeskedjétek a következő tíz parancsra és utasításra: Ne csapjatok be senkit (akinek megesküdtetek). Ne lopjatok a hadizsákmányból. Ne szegjétek meg a szerződéseket. Ne csonkítsátok meg a halott vagy megölt ellenséges harcosok testét. Ne öljetek meg gyereket. Ne öljetek meg idős férfit vagy nőt. Ne öljetek meg nőt. Ne vágjatok ki a pálmafát (vagy bármilyen más fát) és el se égessétek. Ne vágjatok ki vagy tegyetek tönkre gyümölcsfát. Ne mérszároljatok le nőstény birkát, tehenet vagy tevét, csak a (szükséges) élelmezésükért. Biztosan elhaladtok néhány ember mellett, akik elzárják magukat Allah imádatára szerzetesként vagy máshogy, hagyjátok és ne zavarjátok őket. Bizonyosan meg fogtok állni néhány ember mellett az úton, akik mindenféle étellel látnak el titeket. Amikor az ételeiket eszitek, említsétek Allah nevét minden alkalommal, amikor esztek. Bizonyosan elmentek emberek csoportja mellett, akik leborotválták a hajukat a fejük közepén és a körülötte levő haját hosszú fonatokban hagyták: megengedett harcolni és megölni ezeket az embereket, mivel ők az ellenség harcosai, akik kardjaikat ellenetek használják. Induljatok Allah nevében.”**

A hadifoglyokat nem szabad kínozni, megalázni vagy megcsonkítani. Nem szabad őket szűk, klausztrrofóbiát keltő

¹¹ Muszlim #1731

¹² Abu Dawúd és Ibn Mádzsah

börtöncellákba zárni megfelelő étel és ital nélkül, halálukat okozván. A Dicsőséges Korán kijelenti:

„Táplálják a szegényeket, árvákat és a rabokat - jóllehet nekik is kedves az.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 76:8]

Az iszlám kormányának joga van szabadon engedni a hadifoglyokat váltságdíj nélkül, vagy meghatározott váltságdíj ellenében, vagy muszlim hadifoglyokra cserélheti. Ez a Dicsőséges Korán következő ájájára alapszik:

„Ha a hitetlenekkel találkoztok (*a harc során*) vágjátok el a nyakukat! És ha elpusztítottátok (*vagy megsebesítettétek*) őket, erősen kötözzetek meg (*őket foglyokként*)! Ezek után, vagy kegyelem, vagy váltságdíj - míg a háború el nem éri a végét. Így van ez! Ha Allah akarta volna bosszút állt volna rajtuk, hogy egyet közületek a másikkal így tegyen próbára. Azok, akik Allah Útján öletnek meg, azok tetteit Ő nem fogja tévelygésbe vinni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 47:4]

A meghódított nép, beleértve az iszlám állam nem muszlim lakói és családjai, vagyonaik és ingatlanjaik az iszlám törvény védelme alatt állnak bármiféle erőszaktól. Senkinek nincs joga elvenni a nem muszlim lakók tulajdonát vagy vagyonát, megalázni őket, vagy becsületükben kárt tenni. Senkinek nincs joga igazságtalanul megtámadni őket. A nem muszlimok hite és vallásgyakorlata az iszlám államban tiszteletet kap a törvény védelme alatt. Allah azt mondja erről a Dicsőséges Koránban:

„(Segíti azokat,) Akik, ha hatalmat adunk nekik a földön elvégzik az imát és megadják a zakát-ot és megparancsolják a helyénvalót (*al-ma'rūfu*) és megtiltják a kifogásolandót (*al-munkaru*). Allahnál vannak a dolgok végkimenetelei.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:41]

A *dzsizia* egy különleges fejadó, amelyet azoktól szednek, akik nem fogadják el az iszlámot és meg akarják őrizni vallásukat, míg egy iszlám államban élnek. Például a korai iszlám államokban, míg a vagyonnal rendelkező muszlimok összegyűjtött vagyonuk 2.5%-át fizették be, a nem muszlim lakosok három kategóriában fizettek

dzsziát: a gazdag és vagyonos osztály negyvennyolc dirhamot¹³ fizetett egy évben; a középosztály, mint kereskedők, üzletemberek és gazdálkodók huszonnégy dirhamnak megfelelő összeget évente; és a munkásosztály, mint a pékek, ácsok, vízvezeték szerelők és hasonlók tizenkét dirhamot egy évben. A *dzsziát* az iszlám állam nem muszlim lakosainak és vagyonuknak a védelméért szedték. A muszlim vezető és hadvezér, *Khalid ibn al-Walíd* (Allah legyen vele elégedett) generális egyszer ígéretet tett az iszlám állam nem muszlim lakosainak: **„Felajánlom nektek a fogadalmamat hogy teljes mértékben védelmet kaptok a fejadó fejében, amit összeszedtünk tőletek. Ha megadjuk a szükséges védelmet, jár nekünk a fejadó. Máskülönben nem kötelező befizetnetek.”** Majd amikor a muszlimoknak ki kellett üríteniük egy területet a harcok miatt, visszaadták a *dzsziát*, amit beszedtek, mivel nem tudták megadni azt a védelmet, amelyben megállapodtak.¹⁴

A *dzsziát* nem kellett, a muszlim állam, minden nem muszlim lakosa után befizetni; csak azoknak, akiknek jövedelmük volt. Emberek sok kategóriája felmentést kapott a *dzsziá* alól, mint a szegények, a kiskorúak, a nők, a szerzetesek, a vakok és a valamilyen fogyatékossgal rendelkező egyének. Az iszlám kötelezővé tette a muszlim államnak, hogy teljes védelmet biztosítson az ezekben a kategóriákba tartozó embereknek és megfelelő életminőséget biztosítson nekik. Valójában *Khalid ibn al-Walíd* (Allah legyen vele elégedett) generális ígérete az iraki Hírah város nem muszlim lakóinak a következőket tartalmazta: **„Az idősnek, a mozgássérült munkásnak, a halálos betegnek vagy a gazdag embernek, aki csődbe ment, feltéve, hogy segítséget kap az azonos vallású emberektől, nem**

¹³ A dirham egy iszlám pénz, amely 2,28 gram ezüst értékének felel meg. A „dirham” nevet a mai napig használják néhány iszlám és arab országban, de a mai pénz értéke nem felel meg a régi pénzének.

¹⁴ Ez egy híres eseménye az iszlám történelmének: lásd Baladthuri, *Futuh al-Buldan*, Sám (nagy Szíria) meghódítása.

kell fejadót fizetnie. Ezen kívül mind jogosultak megfelelő ellátásra az iszlám kincstárból saját maguk és a rájuk bízottak számára.”¹⁵

Egy másik példa, amikor a második kalifa, Omar ibn al-Khattab (Allah legyen vele elégedett) egyszer elhaladt egy idős zsidó ember előtt, aki koldult. Omar (Allah legyen vele elégedett) utána kérdezett, és megtudta, hogy ő egy nem muszlim lakója az iszlám államnak. Omar (Allah legyen vele elégedett) azt mondta neki: „*Nem voltunk veled igazságosak! Beszedtük tőled a fejadót, amikor fiatal és erős voltál, és magadra hagytunk öreg korodban!*” Omar (Allah legyen vele elégedett) elvitte az idős zsidót a saját házába és felajánlott neki minden ételt és ruhát, amit talált. Később Omar (Allah legyen vele elégedett) így utasította a kincstárnokokat: „***Keressétek meg és figyeljétek meg a hasonló emberek helyzetét. Ajánljatok fel nekik segítséget amely elégséges nekik és családtagjaiknak, az iszlám kincstárból.***”

Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Az adományok csupán a szegényeket illetik meg, és a szűkölködőket(…)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:60]

[vagyis a híres ája kezdete a *zakáh*-ról (kötelező adakozás)]. Az egyik magyarázat szerint a szegények a muszlimok és a segítséget szenvedők a nem muszlim lakói az iszlám államban.¹⁶

2. Az egyén védelme

☞ Fizikai biztonság és védelem

¹⁵ Abu Juszuf, *al-Kharadzs*, 144. old.

¹⁶ Ibid, 126. old.

Az ember élete szent és ajándék Allahtól, a Teremtőtől. Az emberi élet védelmében az iszlám súlyos büntetéseket iktatott törvénybe azok ellen a bűnelkövetők ellen, akik másokat meggyilkolnak vagy fizikailag bántalmaznak. A gyilkosság három kategóriába eshet: szándékos és/vagy előre kitervelt gyilkosság, emberölés és véletlen baleset. Az iszlám elrendeli a kivégzését annak, aki előre kitervelten meggyilkol egy ártatlan embert, hogy erős elrettentő példával megszüntesse a szándékos emberölés gondolatát is. A nem szándékos emberölés és a tévedésből elkövetett gyilkosság más kategóriába tartoznak, amelyek kisebb büntetést vonnak maguk után, és vérdíjat kell fizetni az áldozat közeli rokonaiknak. A megölt áldozat családja vagy örökösei *dijjah*-t – vérdíjat – kapnak, kivéve ha úgy döntenek, hogy megbocsátanak a gyilkosnak. A gyilkos bűnbánatot kell tartson Allah előtt és kiengesztelést kell végeznie egy muszlim rabszolga felszabadításával, és ha ez nem lehetséges, két egymást követő hónap böjtölésével. Mindezek a büntetések az élet megóvásáért hozattak. Senkinek nincs joga emberek életét, vagyonát vagy ingatlanát tönkretenni ok nélkül. Minden elnyomó és bántalmazó figyelmeztetést kap az iszlám társadalom ártatlan tagjainak igazságtalan gyilkossága, áldozattá tétele vagy zaklatása ellen, és ezeket a szigorú büntetéseket világosan ki kell hirdetni. Ha a megtorlás nem hasonlít magára a bűnre, a bűnözők bátran követnek el bűncselekményeket. Minden más testi büntetésnek hasonló az alapja, vagyis a büntetés a bűnnel arányos, a megtorlás különleges intézkedéseinek célja a viták és a káosz elkerülése. Minden súlyos testi büntetés célja az emberélet és a vagyon védelme az iszlám társadalomban. A Magasságos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„És nektek a megtorlásban élet (megmentése) vagyon! Ó ti ésszel bírók! Talán istenfélők lesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:179]

A Túlvilágon Allah Haragja lesz annak a büntetése, aki szándékosan gyilkolt és nem bánta meg. A Magasságos Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Aki szándékosan megöl egy hívőt annak jutalma a Pokol, örökkön abban fog időzni. Allah haragvása feléje fordul és

megátkozza. És Ő hatalmas büntetést készített elő a számára.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:93]

Az iszlám különleges kötelességeket rótt mindenkire az emberélet védelmének érdekében. Az alábbiak lássunk néhány ilyen kötelességet:

1. Az ember nem birtokolja saját lelkét vagy testét: ezek szent entitások, amelyek ideiglenesen lettek rábízva. Nem megengedett senkinek szándékosan kínozni vagy ártani magának, vagy bármiféle öngyilkosságot elkövetni vagy felelőtlenül tönkretennie magát. Az életet csak Allah Ügyéért lehet feláldozni. A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Ő, ti, akik hisztek! Ne faljátok fel (*pocsékoljátok el*) javaitokat egymás között haszontalanul, kivéve, ha olyan kereskedelemről van szó, amelyről kölcsönösen megállapodtatok. És ne öljetek meg magatokat (*öngyilkosságot elkövetve*)! Allah bizony Irgalmas veletek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:29]

2. Az embernek megfelelően kell táplálkoznia, hogy kielégítse az egészséges élet minimum követelményét. Nem megengedett számára megfosztani magát megengedett ételektől, italoktól, ruháktól, házasságtól és megfelelő gondoskodástól semmilyen okból, amely ártana neki. A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Mondd (*Mohamed*): «Ki tiltotta meg Allah díszét, amit a szolgálainak hozott elő, és a jó dolgokat (*a törvényileg megengedett ételek*) a gondoskodásból.» Mondd: «Ezek azoknak járnak, akik hittek az evilági életben, és a Feltámadás Napján kizárólag (*nekik*). Így magyarázzuk meg a Jeletet azon embereknek, akik felfogják.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:32]

A Magasságos Allah figyelmeztette a Prófétát ﷺ amikor nem evett mézet egyik felesége kedvéért, és ez egy örök lecke minden muszlim számára. Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Ő, Próféta! Miért tiltod meg (*a magad számára*) azt, amit megengedett Neked Allah - ezáltal feleségeid tetszését próbálván

elérni. Hiszen Allah Megbocsátó és Könyörületes.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 66:1]

A mérsékelttség a zsugoriság és az extravagancia között van. Az ember élvezheti az Allah által felajánlott törvényes jó dolgokat a földön mérséklettel az iszlám törvény határain belül, pazarlás nélkül. A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Ó Adám fiai! Minden imahelyen vegyétek magatokra a díszeiteket! Egyetek és igyatok! Ám ne legyetek túlzók! Ő nem szereti a túlzókat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:31]

Tilos a test fizikai szükségleteit elhanyagolni, vagy kárt okozni hanyagság vagy önkínzás által. A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Allah egyetlen lélekre sem ró ki többet, mint, amennyire az képes. Mindenkinek az jár (jóként) amiért megdolgozott, és az íratik fel ellene, amit megszerzett.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:286]

Közölték, hogy Anasz ibn Malik (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Három ember jött a Próféta ﷺ feleségeinek házához, hogy érdeklődjenek a Próféta ﷺ istenszolgálatáról. Amikor megtudták, saját istenszolgálatukat jelentéktelennek tartották, és azt mondták: «Hol vagyunk mi a Prófétához ﷺ képest, mikor Allah megbocsátotta múltbeli és jövőbeli bűneit.» Egyikük azt mondta: «Én egész éjjel imádkozni fogok.» Egy másik azt mondta: «Én folyamatosan böjtölni fogok és nem fogom megtörni.» A harmadik azt mondta: «Én távol tartom magamat a nőktől és soha nem házasodom meg» A Próféta ﷺ odament hozzájuk és azt mondta: «Ti vagytok azok az emberek, akik ezeket és ezeket a dolgokat mondták? Allahra, jobban félem Allahot, mint ti, és én vagyok köztetek a legengedelmesebb és legkötelességtudóbb Irányában, de én böjtölök és megtöröm a

böjtöt; imádkozom és alszom éjjel és házasodom nővel. Tehát aki eltávolodik a Szunnámtól az nem tartozik hozzám.»¹⁷

☞ Béke és biztonság

Az emberi jogok közül a legfontosabb az ember és családja számára a biztonsághoz és védelemhez való jog. A muszlim társadalom egyetlen polgárát sem szabad törvényesen megfélemlíteni szavakkal, tettekkel vagy bármilyen fegyverrel. Allah Küldötte ﷺ kijelentette:

„Nem megengedett egy muszlimnak megijeszteni egy másik muszlimot.”¹⁸

A biztonságérzés lehetővé teszi a társadalom tagjainak a mozgás szabadságát, hogy dolgozzanak és elég pénzt keressenek mindennapi ellátásukhoz. A testi és súlyos büntetések azért lettek meghatározva, hogy megállítsák azt, aki meg akarja törni a muszlim társadalom békéjét, biztonságát és stabilitását. Allah Küldötte ﷺ azt mondta búcsúbeszédében:

„Valóban véretek, becsületek és vagyonotok sérthetetlen egymás számára. Tilos megsérteni, ahogy tilos megsérteni ezt a (tiszteltreméltó és szent) napot (‘Arafah napját a Hadzs alatt) ebben a szent hónapban (a zarándoklat hónapja, dhul-Hidzsa) ebben a szent városban (Mekka városában).”¹⁹

☞ Ellátás és egészséges étel és ital mindenkinek:

Egészséges ellátást kell biztosítani az iszlám társadalom minden tagja számára, és tisztességes és megfelelő munkalehetőségeket a

¹⁷ Bukhári és Muszlim és említve a *al-Lulu wal-Mardzsán*-ban #884.

¹⁸ Abu Dawúd #5004

¹⁹ Bukhári # 6043

társadalom dolgozó ereje számára. A megfelelő lehetőségek a kereskedelemre és munkára kulcsfontosságúak az emberek számára, hogy kielégítsék alapvető szükségleteiket. Azok, akik nem tudnak dolgozni idős kor, fogyatékoság, krónikus betegség miatt, vagy azok, akiknek a családjában nincs kenyérkereső, jogosulttá válnak a közsegítségre az iszlám kormány részéről. A *zakáh*-t (a kötelező adakozást), amelyet a társadalom vagyonosabb tagjai adják, elérhetővé kell tenni a szűkséget szenvedőnek, aki nem tud rendes bevételt szerezni igazolt okok miatt. A *zakáh* kötelező adakozás, amelyet a gazdagoktól szednek be és a társadalom meghatározott kategóriáinak adják. Allah Küldötte ﷺ a következő tanácsot adta társának, Muádh ibn Dzsabalnak (Allah legyen vele elégedett), amikor elküldte őt Jemenbe, hogy ott hívjon az iszlámra:

„Hamarosan a Könyv népe között találsz magad (...)mondd meg nekik, hogy a Mindenható Allah előírt egy bizonyos százalékot a vagyonukból mint Zakáh (kötelező adomány), hogy beszédjék a gazdagoktól közülük és odaadják a szegényeknek és szűkséget szenvedőknek.”²⁰

Más önkéntes adakozást, ajándékokat, pénzügyi segítséget és hasonlókat lehet adni a Mindenható Allah tetszésének kereséséért, és a társadalom szegény és szűkséget szenvedő tagjainak támogatásáért. Ez többek között Allah Küldötte ﷺ következő hadíthára alapozódik:

„Nem hívő, aki jóllakik, míg a szomszédja éhes.”²¹

A szegény és szűkséget szenvedő emberek szintén jogosultak az iszlám kincstárból egy bizonyos összeghez. Ez szintén Allah Küldöttének ﷺ következő hadíthára alapszik:

„Aki vagyont (pénzt és ingatlant) hagy hátra, az az örököséi lesz. Aki szegény és szűkséget szenvedő családtagokat hagy hátra, Allah és a Küldötte ﷺ gondoskodik majd róluk.”²²

²⁰ Muszlim #29

²¹ Bukhári, *Al-Adab al-Mufrad* #112

☞ Jó és megfelelő egészségügyi ellátás:

Az iszlám megtilt minden olyan okot, amely negatív hatással van a közegészségre. Az iszlám tiltja minden típusú drog és mérgeanyag használatát. Az iszlám megtiltja a vér, a döghús, a tisztátalan állatok húsa, mint a sertés fogyasztását, és mindazt, ami ezekből készül. Az iszlám megtiltja az erkölcstelen cselekedeteket, mint a paráznaság, a házasságtörés és a homoszexualitást. Az iszlám karantént rendel el pestis idején mind a bejövő, mind a kimenő emberforgalom számára, hogy a járványok vagy súlyos betegségek ne terjedjenek szét az egész társadalomban. Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Ha hallasz járványról egy országban, ne lépj be, és ha egy olyan helyen vagy, ahol járvány van, ne hagyd azt el.”²³

És ő ﷺ azt mondta:

„A beteg embert ne vigyék a gyógyuló embert látogatni.”²⁴

3. Az elme védelme

Az intelligencia a számon kérhetőség és minden értelmes és felelős tett alapja. Az iszlám megtiltja a károsító italok vagy szerek fogyasztását (pl. alkohol vagy kábítószer), amelyek befolyásolják az elme működését és leépítik az embert. A bor és alkohol arabul „*khamr*”, amely „elborítja” az agyat. Az alkohol és más drogok a társadalomban elkövetett súlyos bűnök egyik fő oka, amelyek katasztrofális eredményekhez vezetnek. Az iszlám törvény szerint a nyilvános részegség büntetése az ostromlás, hogy felszámolja az

²² Bukhári #226

²³ Ahmad #15435

²⁴ Bukhári #5437 és Muszlim #104

effajta bünt és figyelmeztetés legyen mások számára. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Ó, ti, akik hisztek! Bizony a bor, a szerencsejáték, az áldozati kövek és a sorshúzás nyilai csupán a sátán művének szennye. Kerüljétek el! Talán boldogultok. A sátán csupán az ellenségeskedést és gyűlöletet akarja köztetek elhinteni a bor és a szerencsejáték által. És el akar téríteni benneteket az Allahról történő megemlékezéstől és az imától. Hát abbahagyjátok?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:90-91]

Az iszlám megtiltja az alkoholos italok készítését és árusítását. Még az ilyen italok hirdetését sem engedélyezi, még ha a hirdető vagy eladó maga nem is iszik. Ez a tilalom Allah Küldöttének ﷻ a hadíthára alapszik:

„Allah átka száll tíz embercsoportra, akik a khamr-ral kereskednek (minden bódítószer). Aki kiperéseli (vagy lepárolja), akinek ki lett préselve, aki eladja, aki megveszi, aki szállítja, akinek szállítják, aki felhasználja a belőle származó pénzt, aki megissza, és aki felszolgálja.”²⁵

☞ Alapvető oktatás mindenkinek:

A Magasztos Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„(...)Mondd: «Vajon egyenlőek azok, akik tudnak és azok, akik nem tudnak?» Bizony az ésszel élők okulnak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 39:9]

És Ő azt mondja:

„(...)Azokat, akik hisznek közületek és azokat, akiknek tudás adatott, Allah fokokkal magasabbra emeli. Allah mindenről tud, amit ti tesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 58:11]

²⁵ Abu Dawúd, At-Tirmidhi #1295, an-Nasza‘i, Ibn Mádzsah #3423 és al-Hakim

Az iszlám társadalomban az oktatás minden egyén joga és egy elvárt erkölcsi kötelessége minden arra képes embernek. Az iszlám társadalomban minden arra képes, intelligens és képzett egyénnek meg kell tanulnia a vallás alapjait és a szükséges világi dolgokat. A kormánynak, képességeihez mérten, minden eszközt biztosítania kell, ami segít a megfelelő oktatásban. Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„A tudás keresése minden muszlim (férfi vagy nő) számára kötelező.”²⁶

Azt is mondta ﷺ:

„Aki (hasznos) tudás szerzéséért utazik el, az olyan embernek számít, aki dzsuhádban harcol Allah ügyéért egészen addig, amíg haza nem tér.”²⁷

Hasonló értelmű Allah Küldöttének ﷺ a következő hadítha:

„Aki elindul egy úton a tudást keresve, Allah könnyűvé teszi majd számára az utat a Paradicsomba.”²⁸

Tilos a tudós számára a hasznos tudás visszatartása, ahogy Allah Küldötte ﷺ mondta:

„Aki eltitkolja a tudást, arra az Ítéletnapon tűzből készült heveder lesz téve.”²⁹

4. A becsület, a család és leszármazás védelme

²⁶ Ibn Mádzsah # 337

²⁷ Tirmidhi # 2647

²⁸ Abu Dawúd 3:317 és Tirmidhi # 2682

²⁹ Ibn Hibban, # 296

A család az egészséges társadalom alapja és ezt csak a házasság szentségével lehet fenntartani. A férfiak, nők és gyerekek erkölcsi tisztaságának megőrzéséért az iszlám szigorúan bünteti a házasságtörést, a paráznaságot és a homoszexualitást. Az iszlám a korábbi isteni vallásokkal egyetértésben teszi mindezt, azonban sok olyan dolgot is megtilt, amely ezekhez a bűnökhöz vezethet, mint a kihívó öltözködést és a nemek közötti kontrollálatlan vegyülést, nyilvánosan és a magánélet területein. Az erkölcsösség és az óvintézkedések megelőzik a kísértésekhez vezető utat. A Mindenható Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Ne közeledjete a paráznasághoz! Bizony fertelmes dolog az! És milyen borzalmas út!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:32]

És Ő, a Magasságos azt mondja:

„Mondd (Mohamed): «Gyertek! Hirdetni fogom nektek azt, amit az Uratok megtiltott nektek: Ne társítsatok Melle és a szülőkkel illendő módon bánjatok és ne öljétek meg gyermekeiteket az éhségtől félve! Mi gondoskodunk rólatok és róluk is. Ne kövessetek el fertelmes dolgokat akár nyilvánosak azok, akár titkosak. És ne öljétek meg olyan lelket, akit Allah megtiltott, csak joggal! Ezt írja elő a számotokra (követendő) testamentumként! Talán felfogjátok.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:151]

Abdullah ibn Masz‘úd (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy ő azt kérdezte:

„Ó Allah Küldötte, melyik bűn a legsúlyosabb Allah szerint? Ő azt mondta: «Hogy egyenlővé teszel másokat Allahal, míg Ő (egyedül) teremtett téged.» Akkor megkérdeztem: És utána melyik? Ő ﷻ azt mondta: «Megölni a gyerekedet attól félve, hogy majd veled eszik.» Majd azt kérdeztem: «És utána melyik?» Azt mondta: «Paráználkodás vagy házasság törés a szomszédod feleségével.» Akkor Allah Küldötte ﷻ a Korán következő ájait szavalta el (megerősítve, amit éppen mondott):

«És azok, akik nem fohászknak Allah helyett más istenhez, és nem ölnék meg egyetlen lelket sem, amit Allah tilosnak nyilvánított, csak jogosan és nem paráználnak. Aki (viszont) ezt teszi, az Atām-al (‘Ikrima szerint: a Pokol völgyei, ahol a paráznak és a házasságot bűnös módon megtörök fognak büntetésben részesülni. As-Suddí szerint: büntető megtorlás) fog szembesülni. Megdupláztatik neki a büntetése a Feltámadás Napján és örökkön abban marad megalázottan. Kivéve azokat, akik megbánják bűneiket és hisznek és jótetteket cselekszenek. Azoknak Allah a rossz tetteit jókra cseréli ki. Allah Megbocsátó és Megkönyörülő.» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 25:68-70]»³⁰

A megkorbácsolás a büntetése a nem házias férfinak vagy nőnek, aki paráználnak követ el. A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„A parázna nőt és a parázna férfit, mindkettőjüket száz korbácsütéssel korbácsoljátok meg! És Allah vallására való tekintettel ne fogjon el benneteket könyörület velük szemben, ha igazán hisztek Allahban és az Utolsó Napban! És kettejük büntetésénél legyen jelen a hívők egy csoportja!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:2]

A házias férfi vagy nő, ha házasságtörést követ el vagy paráználnak miután elvált, a büntetése az ilyen bűnösnek ugyanaz, mint a Tórában: halálra kövezés. A büntetés végrehajtásához a bírónak szüksége van vagy a bűn nyílt megvallására, vagy négy megbízható tanúra, akik tanúskodnak, hogy világosan látták a szexuális behatolást.

A bűn megvallása azt jelenti, hogy a házasságtörő/parázna bevallja bűnét a muszlim bíró vagy az uralkodó előtt. A megvallást négyszer kell megismételni, hogy minden kétely megszűnjön. A tanúskodás esetén négy megbízható, őszinte és egészséges embernek kell közölni a muszlim bíróval vagy uralkodóval, hogy látták a szexuális

³⁰ Bukhári #4207 és Muszlim #86

behatolást, ami normális körülmények között nagyon ritkán fordul elő.

Az iszlám korai története megőrzött néhány olyan eseményt, amikor a házasságtörést elkövetők nyíltan megvallották bűnüket, mert Allahba vetett erős hitük őszinte bűnbánatra és megtisztulásra ösztönözte őket. Ahogyan a hagyományok világossá tették, Allah nem fog egy embert kétszer megbüntetni egy bűnért, és ők meg akartak menekülni a Túlvilági büntetéstől. Megjegyzendő, hogyha a szexuális együttlét nem teljesen ment végbe – ha például csak csók, ölelés vagy érintés történt – azért nem jár ez a büntetés.

A hamis vádló büntetése, vagy azé, aki nem hoz bizonyítékot az állítására és vádjaira, nyolcvan korbácsütés, és további büntetésük, hogy többet nem tanúskodhatnak. Ahogyan Allah mondja a Dicsőséges Koránban:

„És azok, akik tiszta, erényes asszonyokat vádolnak meg, majd pedig nem tudnak négy tanút előhívni, korbácsoljátok meg őket nyolcvan korbácsütéssel! És tőlük soha többbe ne fogadjatok el tanúságtételt! Ők a bűnösök.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:4]

A méltóságot, becsületet és a köztiszteletet sértő tettek és szavak szigorúan tiltottak, ahogyan Allah mondja a Dicsőséges Koránban:

„Ó ti, akik hisztek! Az egyik férfi nép ne tréfálkozzon gúnyolódva a másikkal, lehet, hogy azok jobbak, mint ők! De a nők se más nőekkel, lehet, hogy ők jobbak, mint ők. És ne gyalázzátok egymást, és ne aggassatok egymásra gúnyneveket! Milyen fertelmes dolog a gonoszság neve, a hit után. Akik nem mutatnak bűnbánatot, azok a bűnösök. Ó ti, akik hisztek! Óvakodjatok a legtöbb vélekedéstől! Mert bizony a vélekedés egy része bűn. És ne kémkedjete és ne rágalmazzátok egymást! Vane vajon valaki közöttetek, aki meg akarja enni testvére holt húsát? Bizony nem tetszik ez nektek. Féljétek hát Allahot! Ő a bűnbánást Elfogadó és Megkönyörülő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 49:11-12]

Egy másik ája a Dicsőséges Koránból kijelenti:

„Aki hibát, vagy bűnt követ el, majd megvádol egy ártatlant, az a nyilvánvaló rágalmazás és bűn terhét vette magára.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:112]

Az iszlám védelmezi az utódnemzés szentségét az emberi faj fennmaradása céljából a földön. Az emberi fajra van bízva az egész föld őrzése és az isteni bölcsesség képviselése, hogy a Mindenható Allah helytartójaként szolgáljon a földön. A fajfenntartás eszközeinek bármi módon való tönkretétele, ok nélkül, vagy a velük való bármiféle visszaélés, tiltott gyakorlat az iszlám szerint. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„És ha hátat fordít, a földön csak azon igyekszik, hogy romlást okozzon ott és hogy elpusztítsa a vetést és az újonnan érkezett utódokat. Ám Allah nem szereti a romlást (a romlás terjesztést, annak terjesztőit).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:205]

Az iszlám a szándékos abortuszt, a magzat négy hónapos kora után, előre kitervelt gyilkosságnak tekinti, amely gyermekgyilkosságnak számít, és mindenki, aki részt vett benne, büntetést érdemel. A nem szándékos abortusz vérdíjat vonhat maga után az abortált magzatért és két egymást követő hónap böjtölését Allah bűnbocsánataért, ha baleset vagy gyilkosság miatt történt.

Sok hadíth tanácsolja a muszlimoknak, hogy házasodjanak és legyen gyerekük. Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Vegyetek el szerető és termékeny asszonyt, mert én büszkélkedni fogok nagy létszámotokkal a többi nép felett az Ítélet Napján (követőim nagy száma miatt).”³¹

Az iszlám különleges értéket tulajdonít az erős családi kötelékeknek és a rokonok közötti jó kapcsolatnak. Mivel a család a társadalom alapja, sok szabály segít megvédeni ezt a családot a válástól és a széthullástól. A rokonoknak kötelességeik és jogaik vannak. Az embernek fel kell ismernie a rokonok jogait és ebből

³¹ Ahmad

következően meg kell adni minden rokon jogát a legmegfelelőbb módon.

A család férfi és nőtagjai – akik törvényesen házasodhatnak – közötti vegyülés sok családi problémához vezethet. Bármilyen nemkívánatos helyzet elkerülése érdekében az iszlám a család férfi - és nőtagjai között elváltatást ír elő (azok között a családtagok között, akik összeházasodhatnak egymással). A nő csak apja, fiútestvérei, nagybátyjai, nagyapjai, apósa és fiai előtt mutatkozhat kendő és bő ruházat nélkül.

Az iszlám előtti *Dzsahilijja* (Tudatlanság) korában a család rendszere hibás és leromlott volt. Az iszlám határozott reformokat vezetett be és megszüntette a létező rossz gyakorlatokat. Példaként említünk néhány, az iszlám által betiltott szokást.

♦ Az iszlám megtiltja azt a fajta törvényes örökbefogadást, amikor a gyermek megkapja az örökbefogadó apa nevét, és egy vér szerinti gyerek minden joga és kötelessége rászáll. Természetesen az árvákról és az elhagyott gyerekekről való gondoskodást erősen bátorítva van, és az adakozásnak ez a fajtája különleges ranggal rendelkezik. A Dicsőséges Koránban így hangzik az ája:

„Allah egyetlen ember belsejébe sem helyezett két szívet. És azokat a feleségeiteket sem tette anyáitokká, akiktől a *žihār*-al³² váltok el. És fogadott fiaitokat sem tette saját fiaitokká. Ezek csupán a ti szavaitok a szájaitokban. Ám Allah mondja ki az Igazságot és Ő vezérel az (Igaz.) Útra. Hívjátok őket (a fogadott fiaikat) az apáik neve után! Ez méltányosabb Allahnál. Am ha nem ismeritek az atyáikat, úgy a testvéreitek ők a vallásban és *mawlá*³³-itok. Nem tekinthető vétkeiteknek, ha ebben hibáztok -

³² *Žihār* az a gyakorlat, amikor a férfi azt mondja a feleségének: „*Olyan vagy nekem, mint az anyám háta!* (tilalmas számomra)” Ez törvénytelen az iszlámban, az iszlám előtti (dzsahilijja) társadalmából származik.

³³ Ez egy ismert cím az iszlám előtti (dzsahilijja) társadalomban, amelyet egy egyénnek vagy egy csoportnak adtak, akik lojális követői

hacsak nem a szívetek vezérelt. Allah Megbocsátó és Könyörületes.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:4-5]

♦ Az iszlám megtiltja, hogy egy gyermeket, az ember, a fiának hívjon anélkül, hogy valóban az apja lenne, mert ez az állítás megingatja a házassági kapcsolatokat és a családi életet. A nőt meg kell védeni a hamis vádaktól, amelyek beszennyeznék becsületét és méltóságát a tilalmas szexuális tevékenységgel egy férfival, aki nem a férje. Ezentúl, ez a hamis állítás kétségeket támaszthat a család többi gyermekével kapcsolatban is, nem lehet megkülönböztetni a törvényes gyereket a zabigyerektől. Bármelyik gyerek, aki törvényes házasságban születik, az apa gyerekének számít, és nincs szükség semmilyen további bizonyítékra. Egy nő férjének nem kell bejelentenie, hogy a gyerek az övé. Ez a gyakorlat Allah Küldöttének ﷺ kijelentésén alapszik:

„A gyerek ahhoz tartozik akinek az ágyában született.”³⁴

Az egyetlen kivétel e szabály alól az, amikor kétségtelenül bebizonyosodott, hogy a feleség megcsalta a férjét és mástól terhes, mint a férje. Ebben az esetben különleges szabályok szerint tagadhatja meg a gyereket. Miután megtagadta, a gyerek teljesen idegennek számít a férjtől. Ez azt jelenti, hogy ha a megtagadott gyerek lány, nem lehet a férfi előtt kényelmesen öltözve, nem utazhat vele, stb.

A muszlim nő a házasságban megtartja lánynevét az iszlám jog szerint. Az iszlám tanításai és törvénykezése szerint a nő számára nem megengedett a férje családnevét viselnie a házasság után. Közélről megnézve ezt az ember megértheti, hogy az iszlám milyen nagy büszkeséget, méltóságot és tiszteletet adott a nőnek. Ez a gyakorlat

lettek egy törzsnek vagy klánnak, bár nem tartoznak hozzájuk, azért, hogy megvédjék és támogassák őket. Ezek az egyének nem fognak ugyanabba az osztályba tartozni és nem illetik meg őket ugyanazok a jogok, mint az eredeti törzs- vagy klán tagokat.

³⁴ Bukhári #2105 és Muszlim #1457

megőrzi a muszlim nő egyenlőségét és egyenlő jogait a muszlim férfival, hogy megtartsa független nevét, különösen válás esetén.

A gyengék és fogyatékkal rendelkezők jogainak megőrzése és tiszteletben tartása:

Az iszlám megtiszteli az iszlám társadalom idős tagjait és előírja tiszteletüket és segítségüket. Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Nem számít közénk (muszlimok) tartozónak az, aki nem könyörületes az ifjainkkal és nem tiszteli időseinket.”³⁵

Az iszlám törvény kötelezővé teszi az árvák segítségét, ahogyan Allah, a Legkönyörületesebb mondja a Dicsőséges Koránban:

„Az árvát pedig ne sanyargasd!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 93:9]

És Ő, a Magasztos azt mondja:

„És ne nyúljatok az árva javához - csak a legkegyesebb módon - mindaddig, amíg el nem éri a nagykorúságát! Tartsátok be az egyezséget! Bizony az egyezségről megkérdeztetek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:34]

És Ő azt mondja:

„Bizony azok, akik bűnös módon pazarolják el az árvák javait, ők tüzet fognak enni a gyomrukban. És a Sa‘īr (lángoló tüzén) fognak égni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:10]

Allah felszólít az ártatlan gyerekek jogainak védelmére, akiknek szülei bünt követnének el ellenük szegénység vagy teljes tudatlanság miatt, meggyilkolásukkal. Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Mondd (Mohamed): «Gyertek! Hirdetni fogom nektek azt, amit az Uratok megtiltott nektek: Ne társítsatok Melle és a szülőkkel illendő módon bánjatok és ne öljétek meg gyermekeiteket az éhségtől félve! Mi gondoskodunk rólatok és

³⁵ Abu Dawúd # 1984 és Tirmidhi #2091

róluk is. Ne kövessetek el fertelmes dolgokat akár nyilvánosak azok, akár titkosak. És ne öljetek meg olyan lelket, akit Allah megtiltott, csak joggal! Ezt írja elő a számotokra (követendő) testamentumként! Talán felfogjátok.» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:151]

Ezen a módon láthatjuk, hogy az iszlám társadalom teljes tiszteletet és védelmet biztosít a gyengéknek, szegényeknek és betegeknek.

5. A vagyon védelme

A társadalom tagjai életének és gazdaságának az alapja a magánvagyon és a magántulajdon. Az iszlám megvédi a magánvagyon és nagyon súlyos büntetéseket szab ki a banditizmus, rablás, tolvajlás és a tulajdon szentségének bárminemű megsértése ellen. A csalás, sikkasztás, kizárólagosság, felhalmozás és sok más káros gyakorlat szintén tiltott. E mögött az a szándék áll, hogy az egyén vagyonának és a személyes birtokának védelmet biztosítson. Az iszlám a tolvaj kezének levágását rója ki testi fenyegetéssel arra, aki mások tulajdonát ellopja, szigorú követelmények és megfelelő törvényes folyamat keretében. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„A tolvaj férfi és a tolvaj nő, mindkettőnek vágjátok le a kezét, annak jutalmaként, amit szereztek és Allahtól származó megtorlásként. Allah Hatalmas és Bölcs.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:38]

Megjegyzendő, hogy a tolvaj kezének levágását csak szigorú feltételek mellett hajtják végre, amelyek a következő pontokat tartalmazzák:

- Az ellopott tárgyak vagy értékek elzárt területen kell, hogy legyenek, magánterületen, ahová a tolvajnak be kellett hatolnia. Ha a tolvaj olyan tárgyat lop, amelyet figyelmetlenül kint hagytak vagy nem törődtek vele, akkor

nem lép fel ez a büntetés. A tolvaj ebben az esetben olyan büntetést kap, amit a hatóságok állapítanak meg, vagy „*ta'zir-t*”

- Az elkövetett lopás nem vonatkozhat ételre, éhezés esetén. A második kalifa, Omar ibn al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett) a „Ramadah évi” éhínség idején nem büntetett meg senkit lopásért, a széles körben elterjedt éhínség állapota miatt.
- Az ellopott tárgyak értékének magasabbnak kell lennie, mint az az érték, amelyért a kéz levágása jár.

Ezeket a fizikai büntetéseket nem hajtják végre, ha nincs kétségtelen bizonyíték (vagyis egészen biztos, hogy a bűncselekményt elkövették) és büntethető az iszlám törvény szerint.

Az iszlám jogrendszer azonban a testi fenytés helyett elrendelhet másfajta, fegyelmező büntetést a bűnelkövető számára. A fegyelmező büntetés általában kisebb, mint a testi fenytés, és a muszlim bíró dönti el a bűnös és bűnlajstroma fajtája, szintje, kategóriája és súlyossága szerint. A fegyelmező büntetés lehet börtön, nyilvános ostromozás, megrovás vagy bírság fizetése a bűnért.

A tolvajlás mellett az iszlám megtiltott minden típusú kihágást a magántulajdon, ingatlan és földtulajdon ellen. Ez a Dicsőséges Korán ajájára alapszik:

„És ne faljátok fel egymás között a vagyontokat haszontalan bűnös módon! És a bírókat ne igyekezzetek általa befolyásolni, hogy így az emberek javainak egy részét bűnös módon eltékozzolhassátok. Hiszen ti tudjátok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:188]

Tehát a kihágó félelmetes és súlyos büntetésnek lesz kitéve az Ítélet Napján. Ez Allah Küldöttének ﷺ kijelentésére alapszik:

„Aki igazságtalanul elveszi egy másik muszlim pénzét vagy vagyont, Allahot Haragosan fogja találni az Ítélet Napján.”³⁶

³⁶ Ahmad #3946

Allah Küldöttének ﷻ másik kijelentése:

„Aki egy tenyérnyi földet bitorol, Allah hét földdel veszi körül (a nyakát) az Ítélet Napján.”³⁷

Az iszlám törvény megköveteli, hogy az elnyomó visszaszolgáltassa az igazságtalanul eltulajdonított részt a másik muszlim földjéből vagy vagyonából, vagy kényszeríti őt, hogy kifizesse az igazságtalanul eltulajdonított tulajdonnak az értékét. Ezen túlmenően, az elnyomót ilyen esetben ostromozás büntetése is megilleti, amelyet a muszlim bíró határoz meg. Az iszlám a vagyon tulajdonosát felruházza a joggal, hogy megvédelmezze tulajdonát, még olya áron is, hogy megöli az támadót, ha ez az egyetlen módja annak, hogy megállítsa az agressziót. Ha a tulajdonos megöli azt aki rátámadott, neki nem jár a halál büntetés, ha be tudja bizonyítani, hogy tulajdona védelmében ölt. Ha ugyanakkor az agresszor megölte a védekező tulajdonost, a tulajdonos mártír és a támadó gyilkos. Ez Allah Küldöttének ﷻ kijelentésére alapszik:

„Akit megölnék miközben vagyonát védte, az mártír.”³⁸

Megjegyzés a természeti kincsek megőrzéséről:

Az ország természeti kincsei köztulajdon és az ezekből származó bevételt a közkincstárban kell elhelyezni, hogy a közszükségleteket fedezzék belőle. Ezeket a forrásokat nem lehet magántulajdonba venni, vagy bizonyos csoport vagy osztály fennhatósága alá vonni. E források hasznát kizárólagosan a közjó érdekében lehet felhasználni. Az iszlám társadalom közös felelőssége, hogy bármilyen betolakodó vagy agresszor ellen fellépjen. A természeti kincsek bármilyen törvénytelen kizsákmányolása tilos az iszlám tanításai és alapelvei szerint. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

³⁷ Ahmad # 9588

³⁸ Bukhári # 2348

„(...)És a földön ne terjesszettek bűnös módon romlást!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:60]

Ezen túlmenően Allah Küldöttének ﷺ kijelentésére is alapszik:

„A muszlimok közös részesedésük van hátról: fű, víz, és tűz.”³⁹

Megjegyzés a köz- és magánjogról az iszlámban:

Az iszlám támogatja a tagjai közötti társadalmi kapcsolatok erősítését. Az iszlám először a legközelebbi családtagok jogait említi, majd a rokonokét, akiknek kötelességeik és jogaik vannak egymás felé közelségük szerint. E jogok értéke és fontossága a kapcsolat fajtája és foka szerint változik. Allah, a Mindenható kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Ó ti emberek! Féljétek Uratokat! Aki egyetlen személyből (Adám) teremtett meg benneteket és abból megteremtette a feleséget és kettejükből sok férfit és nőt sokasított. És féljétek Allahot, Akire hivatkozva szoktátok egymást kérdegetni! Es (óvakodjatok attól, hogy) a rokonságot (megszakítsátok)! Bizony Allah öröként áll felettetek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:1]

És Allah azt mondja az öröklési joggal kapcsolatban:

„(...)Apáitok és gyermekeitek közül ti nem tudhatjátok melyikük áll közelebb hozzátok hasznosság tekintetében. Allah által elrendelt dolog ez! Allah a Tudó és a Bölcs!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:11]

Más kapcsolatokat sem hagyott figyelmen kívül az iszlám, mivel ezek is annak a hálózatnak a részét képezik, amely összeköti az embereket személyiségileg és társadalmilag. Az embereknek szükségük van valamilyen kötelékre, ami összekösse őket, hogy

³⁹Abu Dawúd #34

segítsék és értékeljék egymást és összetartó társadalmat hozzanak létre. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„(Segíti azokat,) Akik, ha hatalmat adunk nekik a földön elvégzik az imát és megadják a zakát-ot és megparancsolják a helyénvalót (*al-ma'rūfu*) és megtiltják a kifogásolandót (*al-munkaru*). Allahnál vannak a dolgok végkimenetelei.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:41]

A kapcsolatok építését Allah Küldötteﷺ is támogatta a következő kijelentésével:

„Ne irigykedjetek egymásra; ne verjétek fel az árakat egymás előtt; ne gyűlöljétek egymást, ne forduljatok el egymástól; és ne áskálódjatok egymás ellen, hanem legyetek, Allah szolgálói, és testvérek. A muszlim a muszlimnak testvére; nem nyomja el és nem csapja be, nem hazudik neki és nem nézi le. Itt van a Taqwa (istenfélelem) – és mellkasára mutatott háromszor. Nagyon rossz, ha egy ember a muszlim testvérét lenézi. A muszlim a másik muszlim számára sérthetetlen; vére, tulajdona és becsülete.”⁴⁰

És ő ﷺ azt mondta:

„A hívők példája szeretetben, jóindulatban, együttműködésben és szimpátiában olyan, mint egy test. Ha egy szerve a testnek fáj, az egész test a fájdalomtól szenved, álmatlanságban és lázban.”⁴¹

Ezért az iszlám társadalomban megalapozott köz- és magánjogok vannak. A következőkben az iszlám törvény és tanítás legfontosabb köz- és magánjogaiba nyújtunk bepillantást:

⁴⁰ Muszlim #2564

⁴¹ Bukhári # 2238 és Muszlim # 2586

Jogok és kötelességek az iszlámban

1. A Mindenható Allah jogai
2. Mohamed Próféta ﷺ jogai
3. Más próféták és küldöttek jogai
4. A szülők jogai
5. A férj joga a feleség felett
6. A feleség joga a férj felett
7. A gyerekek jogai
8. A rokonok jogai

1. A Mindenható Allah jogai

Allah alapvető joga az emberektől, hogy Őt imádják egyedül, ne állítsanak mellé riválist vagy társat, és ne tulajdonítsanak neki fiakat vagy lányokat. Az örök igazsága az, hogy **Lā ilāha illa-llāh**, vagyis, **„hogy nincs más jogosan imádható istenség, csak Allah”** tehát, hogy nincs olyan úgy nevezett istenség, amely méltó lenne az imádatra, szolgálatra és az abszolút engedelmességre. Ez a tanúságtétele a muszlimoknak, amely magában foglalja a következő követelményeket:

☞ Egyedül Allah érdemel imádatot és engedelmisséget abszolút értelemben. Senkinek nincs joga, hogy Vele együtt imádják. Minden kijelentés, tett és rejtett szándék meg kell egyezzen azzal, amit Allah elrendelt. Az ember minden tettét a Mindenható Megelégedéséért kell, hogy tegye. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Így szólt a ti Uratok: «Fohászokozjatok Hozzám! És én felelek nektek. Ám, akik gögösen elfordulnak az Én szolgálatomtól, azok megvetett jelentéktelenekként fognak a Pokolba belépni.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 40:60]

☞ A muszlimnak hinnie kell Allah *Neveiben* és *Tulajdonságaiban*, amelyet Allah adott Önmagának, vagy azokban, amelyeket Próféájának és Küldöttének ﷺ nyilatkoztatott ki. Senki nem tulajdoníthat Allahnak olyan nevet vagy tulajdonságot, következtetés alapján, amelyet sem Allah, sem a Próféája és Küldötte ﷺ nem tulajdonított Neki. Ne adjon senki nem megfelelő magyarázatot, hasonlatot, vagy véleményt Allah Neveit és Tulajdonságait illetően. A Magasztos Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„(...)Nincs Hozzá hasonló! Ő a Halló és a Látó.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:11]

☞ Az embernek alá kell vetnie magát Allahnak teljes és őszinte hittel, nyelvével kijelentve, szívével elfogadva és tetteivel megmutatva. A Mindenható Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Tudnod kell, hogy nincs más isten csak Allah (*Lā ilāha illallāhu*)! Kérj hát bocsánatot a bűneidért és a hívő férfiakért és nőkért! Allah tudja jövésedet és menésedet helyét és pihenésedet helyét is.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 47:19]

☞ Az embernek kötelező teljesen alávetni magát Allah Akaratának. Ez a Dicsőséges Korán ájájának utasítására alapszik:

„A hívő férfi, vagy a hívő nő nem választhat valamely dolgában, amelyben Allah, vagy az Ő Küldötte már döntött. Aki engedetlen Allahal és az Ő Küldöttével szemben, az nyilvánvaló tévelygésben jár.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:36]

☞ A muszlimnak tiszta szeretettel kell viseltetnie Allah és Küldötte ﷺ iránt. Ez a szeretet minden más lény és önmaga iránti szeretetet felül kell múlnia, konfliktus és ellentét esetén. A Magasztos Allah azt mondja a Dicsőséges Korán ájájában:

„Mondd: «Ha apáitok és fiaitok és testvéreitek és feleségeitek és nemzetségeitek és javaitok, amelyekre szert tettetek és kereskedelem, aminek félitek pangását és lakhelyeitek, amikben

örömötöket lelitek kedvesebbek a számotokra, mint Allah és az Ő Küldötte és az Ő Útján való harc, akkor várjatok, míg Allah el nem hozza a parancsát. Allah nem vezérli a vétkesek népét!» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:24]

☞ Az embernek úgy kell szolgálnia Allahot, ahogyan Allah írta elő Küldötte és Prófétája ﷺ által. Nem megengedett kitalálni valamiféle istenszolgálatot és a valláshoz tartozónak értékelni. Minden istenszolgálatnak összhangban kell lennie azzal ami ki lett nyilatkoztatva az iszlámban. Vegyük példának az imát, a *száláh*-t. Egyik gyümölcse az imának, hogy elősegíti a jótetteket és meggátolja a rossz tetteket. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Recitáld (*Mohamed*) azt, amire sugallatot kaptál a Könyvből! És végezd el az imát! Bizony az ima eltilt (*és megvéd*) a bűnös dolgoktól és a kifogásolhatótól. Ám az Allahról való megemlékezés még nagyobb dolog. Allah tudja, hogy ti mit tesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 29:45]

A *zakáh* (kötelező adomány) fizetése a nincstelének és a szűkölködők számára megtisztulást eredményez és megszünteti a zsugoriságot és a fukarságot, ahogyan enyhíti a kevésbé szerencsések fájdalmait és próbatételeit. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Aki odaadja vagyonát, hogy megtisztítsa magát. És nem várja az emberek jutalmát a jótettéért, csupán Legmagasztosabb Ura arca után vágyakozik. Bizony Ő elégedett lesz (*midőn belep a Paradicsomba*).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 92:18-21]

A *száúm* (böjt) képessé teszi az embert a jobb önkontrollra és önfegyelemre a kísértésekkel és szenvedélyekkel szemben. Az ember jobban megérti a jóság és istenfélelem fogalmát, és a szegények és kevésbé szerencsések szükségleteit. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Ő ti, akik hiszték! Előíratott a számotokra a böjtölés (*aszáúm*), ahogyan előíratott azok számára is, akik előttetek éltek.

Talán istenfélők lesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:183]

A *hadzs*-nak (zarándoklatnak) sok haszna van, ahogy a Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Hogy tanúságot tegyenek azokról a hasznokról (amelyek a javukat szolgálják) és hogy megemlítsék Allah nevét meghatározott (számú) napokon azon állatok (levágásakor), amelyekkel gondoskodtunk róluk. Egyetek ti is belőle és tápláljátok általuk a szűkölködő szegényt!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:28]

Mindezek és más istenszolgálatok az iszlámban az ember saját hasznára íratnak elő. Soha nincs túlzott nehézség bennük, ha az ember átlagos körülmények között teszi meg őket. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„(...)Allah könnyebbséget szeretne adni nektek, és nem akarja a nehézséget veletek szemben.(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:185]

Allah Küldötte ﷺ azt mondta ezt a gondolatot alátámasztva:

„Ha parancsolok nektek valamit, annyit tegyetek belőle, amennyire képesek vagytok.”⁴²

És ő ﷺ azt mondta:

„A vallás (az iszlám) könnyű(...)”⁴³

Betegség vagy más igazolt nehézség miatt az istenszolgálat alól az ember vagy teljes felmentést, vagy engedményeket kap. Például a napi előírt imát állva kell elvégezni, de ha valaki képtelen rá, elvégezheti ülve, és ha az sem lehetséges, az oldalán vagy a hátán fekvé, vagy bárhogy, ahogy megfelelő és kényelmes az ő helyzetében. Ha egy imádkozó nem tudja fenntartani imáját a fent leírt egyik

⁴² Bukhári # 7228

⁴³ Bukhári #39

helyzetben sem, a keze vagy a szeme mozgatásával is imádkozhat. Kötelező mosakodást végezni az ima elvégzése előtt, de ez a követelmény megszűnik, ha a muszlim nem talál vizet, vagy ártana neki valamilyen okból a használata. Víz helyett *tajammumot* (száraz mosakodást) végezhet, és aztán pontosan úgy végezheti el az imát, mintha vízzel mosakodott volna. A nőnek a menstruációs vagy gyermekágyi vérzés alatt nem kell imádkoznia, amíg a vérzés el nem áll, és nem kell utólag elvégezni azokat. A muszlim, férfi vagy nő, aki nem birtokol *niszabot* (a minimum összeg, amely után *zakáh*-t kell fizetni), nem kell, hogy fizessen semennyi *zakáh*-t. Az idős ember, és a beteg ember, akik nem tudnak böjtölni, fel vannak mentve a böjt alól. Nekik jóvátételt kell végezniük, ha képesek rá. A jóvátétel egy szegény ember etetése minden napért, amit nem böjtöltek. Hasonlóképpen az utazó megtörheti a böjtjét, amíg utazik, mivel az utazás nehézséggel és fáradtsággal jár. A nő menzesze és gyermekágyi ideje alatt nem böjtöl, amíg vérzése teljesen el nem áll, ezután bepótolja a nem böjtölt napokat. A hadzs nem kötelező annak, aki nem képes rá fizikai képtelenség vagy anyagi szűkösség miatt, mivel annak, aki hadzsra indul, elégséges forrásokkal kell rendelkeznie saját és a családjá igényeinek kielégítéséhez a zarándoklat kiadásain felül. A Magasztos Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Világos jelek vannak benne. (Olyanok, mint) Ibrahim (Abrahám) helye (ahol imára állt fel). Aki belép abba, az biztonságban van. Allahhal szemben az emberek kötelessége a Házhoz való zarándoklat, ha módjuk van rá. Aki pedig hitetlenkedik, (annak tudnia kell) Allah nem szorul rá a világokra.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:97]

Egy másik példa az iszlám nehézségeinek enyhítésére, hogyha az ember hiányt szenved engedélyezett ételből és a halál közelében van; ebben az esetben megengedett még a tiltott ételt, mint a vért, disznó húst vagy a döglött állat húsát is megennie, hogy életben maradjon. Ez szintén a Dicsőséges Korán ájaiban található utasításokon alapszik:

„És csupán a döglött, elhullott állat ti tiltatott meg a számotokra és a vér és a disznóhús és az, ami levágásakor nem Allah nevében vágatott le. Am az, aki kényszer következtében

anélkül, hogy a tilalmas után vágyakozna, vagy áthágna (törvényi szabályt) ilyet tesz. azon nincs bűn. Hiszen Allah a Megbocsátó és a Könyörületes.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:173]

2. Mohamed Próféta ﷺ jogai

Allah elküldte az Ő Küldöttét ﷺ, hogy útmutatója legyen az emberiségnek, és ha az ember hisz benne és engedelmeskedik neki, megadva a neki járó jogokat, Allah megígérte neki az evilági és a Túlvilági sikert, mint jutalmat. Ezeket a jogokat a következő tanúságtétel foglalja össze, a fenti tanúságtétellel együtt (Nincs más jogosan imádható istenség, csak Allah): „**Mohamed ﷺ Allah szolgája és Küldötte**”. Ez a kijelentés a következőket vonja maga után:

➤ A hívőnek be kell tartania a Próféta ﷺ parancsait, és küzdenie kell, hogy távol maradjon az engedetlenség tetteitől, ahogy a Magasztos Allah mondja a Dicsőséges Koránban:

„(...)Amit a Küldött (Mohamed) hozott nektek, azt fogadjátok el, amitől pedig eltiltott benneteket, attól forduljatok el! Féltétek Allahot, mert Allah büntetése nagyon szigorú.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 59:7]

➤ A muszlimnak követnie kell a Próféta ﷺ szunnáját (hiteles hagyományait, életmódját) legjobb képességei szerint. Senkinek nincs joga megváltoztatni, hozzáadni vagy elvenni Allah Küldöttének ﷺ hagyományaiból. A Magasztos Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Mondd (Mohamed): «Ha szeretitek Allahot, akkor kövessetek engem! Abban az esetben Allah szeretni fog benneteket és Allah megbocsátja bűneiteket. Allah bizony Megbocsátó és Irgalmas.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:31]

➤ A hívőnek tisztelnie kell a Próféta ﷺ különleges státuszát és méltóságát, amelyet Allah adott neki. Senki nem magasztalhatja

túlzottan, se nem alacsonyíthatja le ezt a státuszt. A Próféta ﷺ azt mondta:

„Ne dicsérjeteK engem túlságosan, ahogy a keresztények dicsérték Mariam fiát; én nem vagyok több mint (Allah) szolgálója(...) tehát mondjátok: Allah szolgálója és Küldötte.”⁴⁴

És ő ﷺ azt mondta:

„Ó emberek! Mondjátok, amit mondanotok kell, és ne engedjétek meg, hogy a sátán elcsábítson. Én Mohamed vagyok, Allah szolgálója és Küldötte. Nem szeretem, ha felemeltek engem a fölé a státusz fölé, amelyet a Mindenható Allah adott nekem.”⁴⁵

És közölték, hogy azt mondta még:

„Ne dicsérjeteK engem jobban, mint ahogy megérdemlem. Allah szolgának teremtett engem, mielőtt Prófétának vagy Küldöttnek hívott volna.”⁴⁶

➤ A muszlimnak el kell fogadnia és meg kell elégednie Allah Prófétájának ﷺ minden döntésével, ahogyan a Magasztos Allah mondja a Dicsőséges Koránban:

„De nem, az Uradra! Addig ők nem hisznek, amíg téged (Mohamed) nem tesznek meg döntőbíróul, abban, ami közöttük történt. És nem éreznek magukban semmi sértődöttséget amiatt, ahogyan döntöttél és teljes mértékben alá nem vetik magukat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:65]

➤ Hit Mohamed Próféta ﷺ Üzenetének egyetemességében az egész emberiség számára. Az iszlám nem valamelyik különleges embercsoport számára jött, ahogy a korábbi Próféták és Küldöttek

⁴⁴ Bukhári #2330

⁴⁵ An-Naszá‘i

⁴⁶ Tabaráni

(béke legyen velük) esetében történt. Ez a következő Dicsőséges Korán ájáján alapszik:

„Mondd (Mohamed): «Ó, emberek! Én bizony Allah Küldötte vagyok hozzátok, mindenkihez közületek, Allahé, Akié az eget és a föld birodalma. Nincs más isten csak Ő! Ő kelt életre és Ő küld a halálba. Higgyetek Allahban és a Küldöttében, az írástudatlan Profétában - ő hisz Allahban és az Ő Szavaiban- és kövessétek őt! Talán az Igaz Útra vezéreltettek.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:158]

➤ Hit abban, hogy Allah megmentette Küldöttét és Profétáját, Mohamedet ﷺ mindenféle lehető emberi hibától, amely az emberiség számára elhozott küldetésével kapcsolatos. Ez azt jelenti, hogy hiszünk abban, hogy a Proféta ﷺ nem hagyott ki és nem tett hozzá semmit Allah teljes Üzenetéhez. Ez a Dicsőséges Korán ájáján alapszik:

„Nem a (saját) vágya szerint beszél.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 53:3]

➤ Hit abban, hogy Mohamed Proféta ﷺ Allah utolsó Profétája és Küldötte az emberiségnek, és nem jön utána más Proféta vagy Küldött. Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Mohamed egyetlen férfinak sem apja közületek. Ő Allah Küldötte, a Proféták Pecsétje. Allah bizony minden dolognak Tudója.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:40]

És Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„(...)és nincs proféta utánam.”⁴⁷

➤ Hit abban, hogy az Allah által leküldött vallási köteleességek és isteni parancsok teljeseek, és hogy a Proféta ﷺ közvetítette Allah Üzenetét teljességében, a legjobb tanácsot adta Ummájának (népének), és a legjobb útmutatást, hogy minden jót megtegyenek és

⁴⁷ Bukhári # 4416, és Muszlim #2404

minden rossztól távol maradjanak. Ez a Dicsőséges Korán ájáján alapszik:

„(...)Ezen a napon azok, akik hitetlenkednek reményvesztettek lettek a ti vallásotokkal kapcsolatban. Ne féljetez tőlük! Engem féljetez! A mai napon teljessé tettem a számotokra a vallásotokat és kiteljesíttem rátok az Én kegyelmemet. És az Iszlámoz rendeltem el nektez vallásul.(...)” [A Kegyez Korán értelmezésének fordítása, 5:3]

➤ Hit abban, hogy az iszlám törvényeit Allah hagyta jóvá, és hogy a különböző istenszolgálatok az isteni törvényeken alapozóznak és ezek körül forognak. Az ember egyéni akciói nincsenek elfogadva, kivéve, ha összhangban vannak az isteni törvényekkel, és Allah tudja a legjobban. Ez a Dicsőséges Korán ájájára alapozódik:

„Aki az Iszlám helyett más vallás után vágyakozik, az attól nem fogadtatik el. És az a Túlvilágon bizony a kárvallottak közé fog tartozni.” [A Kegyez Korán értelmezésének fordítása, 3:85]

➤ A muszlim kellő módon kell üdvözölje Allah Prófétáját és Küldöttét ﷺ, amikor említik a nevét, a tisztelet kifejezéséként, ahogyan a Dicsőséges Korán ájája tanítja:

„Allah és az ő Angyalai áldást mondanak a Prófétára. Ó, ti, akik hisztek! Mondjatez ti is áldást érte és kegyesen köszöntsétez!” [A Kegyez Korán értelmezésének fordítása, 33:56]

➤ A hívőnek tiszta szeretettel kell fordulnia Allah Prófétája és Küldötte ﷺ felé minden másnál jobban, mivel ő hozta el a tudást és a gyakorlatot Allah igaz vallásáról és a sok más áldás miatt, amelyet a Próféta ﷺ útmutatásként hozott, amely Allah akaratával az egyetlen módja az üdvözülésnek. Ez a Dicsőséges Korán ájájának útmutatásán alapszik:

„Mondd: «Ha apáitok és fiaitok és testvéreitez és feleségeitez és nemzetségez és javaitok, amelyekre szert tettetez és kereskedelem, aminek félitez pangását és lakhelyeitez, amikben örömotöket lelitez kedvesebbek a számotokra, mint Allah és az Ő Küldötte és az Ő Útján való harc, akkor várjatez, míg Allah el

nem hozza a parancsát. Allah nem vezérli a vétkesek népét!» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:24]

➤ A muszlimnak minden lehetséges erőfeszítést és lehetőséget meg kell ragadnia, hogy bölcsességgel és türelemmel hívjon mindenkit Mohamed ﷺ üzenetére. Küzdenie kell azért, hogy tudassa azokkal, akik nem ismerik őt, vagy félre vannak vezetve, és erősítenie kell a hitét azoknak, akiknek gyenge, ingadozó a hite. Ahogy Allah, a Legbölcsőbb mondja a Dicsőséges Koránban:

„Szólíts fel (Mohamed) az Urad Útjára bölcsességgel és szép intéssel! És a legszebb módon vitázz velük! Bizony a te Urad a legjobb Tudója annak, aki eltévedett az Ő Útjáról és azoknak, akik az Igaz Utón vezéreltetnek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:125]

Ez Allah Prófétájának és Küldöttének ﷺ kijelentésére is alapszik:

„Hirdessetek tőlem akár egy újat is.”⁴⁸

3. Más Próféták és Küldöttek jogai

A muszlim hite az iszlámban nem teljes vagy elfogadható, ha nem hisz Allah összes korábbi Prófétájának és Küldöttének igazságában. A muszlimnak hinnie kell abban, hogy minden korábbi Próféta és Küldött meghatározott embercsoportokhoz küldettek meghatározott időre, míg az iszlám Üzenete egyetemes és minden időre és helyre szól az Ítélet Napjáig. Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„A Küldött (Mohamed) hisz abban, ami kinyilatkoztatott neki az ő Urától, és vele együtt a hívők is mind hisznek Allahban, az Ő Angyalaiban, Könyveiben, Küldötteiben. Mi nem teszünk különbséget az Ő küldöttei között. És azt mondják: «Hallunk és engedelmeskedünk. A Te bocsánatodat (kérjük) Urunk! Minden

⁴⁸ Bukhári #3461 és Tirmidhi # 2669

Hozzád tér majd meg.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:285]

A muszlimoknak el kell vinniük az iszlám Üzenetét másokhoz, de soha nem szabad kényszeríteni másokat, hogy elfogadják azt, ahogyan a Magasztos Allah mondja a Dicsőséges Koránban:

„Nincs kényszer a vallásban!(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:256]

4. A szülők jogai

A szülők jogai a tisztelet, szeretet és engedelmesség. Ennek az engedelmesség az a feltétele, hogy nem ellenkezik az Allah és Küldöttének való engedelmességgel. Gondoskodni kell és kedvesnek kell lenni mindkét szülőhöz, és az idős szülők ellátását és szükségleteit biztosítani kell. Kötelező alázatosnak és tisztelettudónak lenni mindkét szülőhöz, és mindenfajta arrogancia és szemtelenség tilos. Kötelező a türelem és az állhatatosság a szülők szolgálatában, bármilyenek a körülmények. Allah azt mondja a Dicsőséges Korán ájájában:

„Az Urad elrendelte, hogy senki mást ne szolgáljatok csak Őt! És (elrendelte továbbá) a szülőkkel szembeni illendő viselkedést. És ha ők nálad érik el az öregkort, avagy csak egyikőjük, ne mondd nekik azt, hogy: «Off!»! És ne becsméreld őket! Kegyes szavakat mondj nekik!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:23]

Allah Küldötte ﷺ azt tanította nekünk:

„Allah elégedettsége a szülő elégedettségében van. Allah haragja a szülők haragjában van.”⁴⁹

Mindkét szülő joga ez, még ha nem is muszlimok, amíg nem parancsolnak olyat gyerekeiknek, amely engedetlenség Allahhal

⁴⁹ Tirmidhi #1899

szemben. Aszmaa (Allah legyen vele elégedett), Abu Bakr, lánya azt mondta:

*„Anyám eljött meglátogatni, amikor még nem volt muszlim. Megkérdeztem Allah Prófétáját ﷺ a látogatásáról (és hogy hogyan viselkedjek vele, amikor meglátogat) és azt mondtam: «Anyám meg akar látogatni. Udvariasan fogadjam őt (vagy ne)?» Ő ﷺ azt válaszolta: **«Igen, legyél vele udvarias.»**”⁵⁰*

Az anyának előjogai vannak kedvesség, szimpátia, jóindulat és szeretet terén, ahogyan Allah Prófétája ﷺ említette:

*„Egy ember elment Allah Prófétájához ﷺ és megkérdezte tőle: «Ó Allah Prófétája! Ki a legméltóbb személy a jó viselkedésemre és társaságomra?» Allah Küldötte ﷺ azt felelte: **«Az édesanyád.»** Az ember megkérdezte: «Ki a következő méltó személy jó viselkedésemre és társaságomra?» Allah Küldötte ﷺ azt felelte: **«Az édesanyád.»** Az ember megkérdezte: «És ki a következő?» Allah Küldötte ﷺ azt felelte: **«Az édesanyád.»** Az ember megkérdezte: «Ki a következő?» Allah Küldötte ﷺ azt felelte: **«Az édesapád.»**” És egy másik változat szerint a vége: „(...)Az édesapád, majd a következő legközelebbi és a következő legközelebbi.”⁵¹*

Allah Küldötte ﷺ az édesanyának háromszoros jogot adott a társasághoz, gondoskodáshoz míg az apának, összehasonlítva, csak egy része van. Ez amiatt a tény miatt van, hogy az anya több nehézségen megy keresztül a terhesség, a szülés és a gyerekekről való gondoskodás alatt. Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Örököltük az embernek, hogy a szüleivel illendő módon bánjon! Mivel az anyja kényszerből volt terhes és kényszerből szülte őt a világra(…).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 46:15]

⁵⁰ Muszlim #1003

⁵¹ Bukhári #2227 és Muszlim #2584

Ez semmiképpen nem csökkenti az apa jogait, mivel a Próféta ﷺ azt mondta:

„Egy fiú sem tudja visszaadni amivel tartozik az apjának (apja jogát), kivéve ha szolgaként találja, megveszi és felszabadítja őt.”⁵²

5. A férj jogai a feleségétől

A férjnek joga van a család igazgatására, mivel ő felelős értük és ellátásukért minden szempontból. Vezető szerepét igazságosan, türelemmel és bölcsességgel kell végigvinnie. Ahogyan Allah mondja a Dicsőséges Koránban:

„A férfiak irányító támaszai a nőknek, mivel Allah előnyben részesített egyeseket közülük a másikkal szemben. És amiatt is, amit ők a javaikból költenek.(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:34]

Egyik oka, a sok közül, ennek a felelősség-fokozatnak, hogy a férfiak általában erősebbek és racionálisabbak, míg a nők általában gyengébbek és érzelmesebbek. Ezeket a tulajdonságokat Teremtőjük adta nekik, hogy betöltsék kiegészítő szerepüket az életben és a családban. A feleségnek engedelmeskednie kell a férje parancsainak és utasításainak, amíg ezek nem ellenkeznek Allah parancsaival és a Próféta ﷺ utasításaival. Áisah (Allah legyen vele elégedett) a Próféta ﷺ felesége megkérdezte tőle:

„«Kinek van a legnagyobb joga a nő felett?» Ő ﷺ azt felelte: «A nő férjéé.» A Küldött ﷺ a következő kérdést kapta: «Kinek a joga a legnagyobb a férfi felett?» Ő ﷺ azt felelte: «Az édesanyjáé.»⁵³

⁵² Muszlim #1510

⁵³ Al-Hakim #7244

A feleség ne kérjen a férjétől olyan dolgokat, amiket nem engedhet meg, nem tud előteremteni, vagy túl van a képességein. A feleségnek meg kell védenie a férje gyerekeit és származását, azáltal, hogy teljesen tisztán őrzi meg magát. A férje vagyonának megbízható őrzője legyen. Nem hagyhatja el a férje házát anélkül, hogy tudna és beleegyezne, és nem engedhet senkit, akit a férje nem szeret, a házba belépni. Ez a család harmóniájának és becsületének a védelmében van, ahogyan Allah Küldötte ﷺ tanította:

„Semmi sincs nagyobb hasznára a hívőnek a Taqwa (istenfélelem) után, mint egy tisztességes feleség, kinek ha ő parancsol valamit engedelmeskedik neki, akire ha ránézz, elégedett vele(...), és amikor ő távol van, a felesége védelmezi és megőrzi vagyonodat és leszármazásodat.”⁵⁴

6. A feleség jogai a férjétől

A feleséget sok jog illeti meg a férjétől, és a következőkben összegezzük:

Jegyajándék: A feleségnek joga van a jegyajándékhoz a férjétől, és a házassági szerződés enélkül érvénytelen. A jegyajándékot nem lehet visszakérni, de a házasság megkötése után a nő átengedheti annak egy részét, ahogyan Allah mondja a Dicsőséges Koránban:

„Adjátok oda az asszonyoknak a hozományukat ajándékként (jó szívvvel)! És ha ők úgy találják jónak, hogy átengednek nektek abból egy részt (abban az esetben) használjátok azt haszonnal, egészséggel.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:4]

Anyagi támogatás: A férj kötelessége ellátni, képességein és határain belül, a felesége, gyerekei és az egész háztartás minden lényeges és alapvető igényét. A Magasztos Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

⁵⁴ Ibn Mádzsah #1857

„A vagyonos a maga vagyona szerint fizessen javaiból! Akinek pedig kiméretett az ellátása, az aszerint fizessen, abból, amit Allah adott neki. Allah senkire sem szab és nem is mér ki többet, mint amennyit Ő adott neki. Allah könnyebbülést fog adni a nehézség után.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 65:7]

Hogy bátorítsa a nagylelkűséget a feleségek irányába, az iszlám ezt az anyagi támogatást adakozásnak nevezte, amelyet Allah sokszorosan megjutalmaz. A Próféta ﷺ azt mondta Szád ibn Abi Waqásznak (Allah legyen vele elégedett):

„Nincs olyan összeg, amelyet ha a családotra költesz Allah jutalmát remélve, Ő ne jutalmazna meg érte, még ha az egy falat étel, amit a feleséged szájába teszel.”⁵⁵

A feleségnek joga van elvenni az ésszerűen igényelt összeget a férje vagyonából saját maga és gyerekei számára a férje tudta nélkül, ha ő zsugorosan költ rájuk a hadisz szerint, amelyben Hind bint 'Utbah (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„«Ó Allah Küldötte, valóban, Abu Szufián zsugori és nem ad nekem eleget magamra és a fiamra. Megengedett, hogy titokban elvegyek a pénzből?» A Próféta ﷺ azt felelte: «Elvehetsz magadnak és a fiadnak annyit amennyi elég, ésszerűen és méltányosan.»⁵⁶

Társaság és intim kapcsolat: Az egyik legfontosabb joga a feleségnek, amelyet a férjnek biztosítania kell, az a kielégítő szintű intim kapcsolat és a megfelelő eltöltött idő vele. A feleségnek és a családtagoknak ezt a jogát teljesen fenn kell tartani, mivel a feleségnek szüksége van egy kedves férjre, aki odafigyel rá és teljesíti alapvető szükségleteit. Dzsábir (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy a Próféta ﷺ azt mondta neki:

„«Megházasodtál, Ó Dzsábir?» Azt mondtam: «Igen.» Ő azt mondta: «Egy szüzet vagy egy hölgyet (egy nőt, aki már volt házas

⁵⁵ Bukhári #3721

⁵⁶ Bukhári #5049

korábban)?» Azt mondtam: «Egy hölgyet.» Azt mondta: «Miért nem vettél el egy szüzet, hogy játszhatnál vele és ő játszhatna veled vagy megnevettetnéd és ő megnevettetne?»⁵⁷

A feleség minden titkának védelme: A férjnek nem szabad kitergetnie felesége hibáit vagy tökéletlenségeit, mindent, amit hall és lát a feleségétől, titokként kell őriznie, és soha nem szabad felfednie. A férj és a feleség közötti intim kapcsolatot az iszlám támogatja és védi. A házassági kapcsolat az iszlám szerint szent, ahogyan Allah Küldöttének ﷺ útmutatásában olvassuk:

„A legsúlyosabb bizalommal való visszaélés Allahal szemében az, miután egy embernek, szexuális kapcsolata volt feleségével, és neki ő vele, nyíltan kitergeti felesége titkait.»⁵⁸

Egyenlőség és igazságosság: A férj, aki több nőt vett el, egyenlően kell, hogy feleségeit ellássa, ugyanolyan vagy hasonló lakhatási feltételeket és ruházatot biztosítson. Egyenlően kell az idejét megosztania közöttük. Bármilyen igazságtalanság ezen a területen szigorúan tiltott, ahogyan Allah Küldötte ﷺ mondta:

„Akinek két felesége van és nem bánik velük igazságosan, az Ítélet Napján félig lebénulva támad fel.»⁵⁹

Igazságos és kedves bánásmód: A férjnek igazságosan kell bánnia feleségével és háza népével. Figyelmet, kedvességet kell mutatnia és meg kell oldania minden problémát a képességeihez mérten, míg Allah Tetszését keresi mindkét világban, el kell néznie felesége hibáit és hiányosságait. Ő kell, hogy biztosítsa felesége és háza népe számára a békés környezet minden eszközét otthon és a házon kívül. Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

⁵⁷ Bukhári #6024

⁵⁸ Abu Dáwud #4870

⁵⁹ Naszá'i, 7:63

„Azok a hívők, akiknek a legteljesebb a hite, ők a legjobb jelleműek, és a legjobb közületek az, aki a legjobb a feleségével.”⁶⁰

Védelem és gondoskodás: Minden létező képességét fel kell használjon a férj, hogy ne tegye ki feleségét vagy más családtagját bármilyen erkölcstelen helyzetnek vagy rossz környezetnek. Ez a Dicsőséges Korán ájájában található utasításon alapszik:

„Ó, ti akik hisztek! Óvjátok meg magatokat és családotokat az olyan tüztől, amelynek tüzelője az emberek és a kövek és amelynek őrzői kemény és szigorú Angyalok. Akik nem fordulnak szembe Allahhal és azzal, amit Ő parancsolt meg nekik. Amire parancsot kapnak, azt meg is teszik.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:66]

Meg kell védenie a felesége magánvagyonát és tulajdonát, és nem használhatja az ő személyes forrásait előzetes beleegyezése nélkül. Nem szabad semmilyen üzletbe kezdenie felesége pénzügyeivel, egyetértése nélkül.

7. A gyerekek jogai

A gyerekeket számos jogok illetik meg, kezdve a tiszteletreméltó névválasztáshoz való joggal. A Próféta ﷺ azt mondta:

„Valóban, az Ítélet Napján a ti neveiteken és az apátok nevéén lesztek szólítva, tehát adjatok magatoknak jó neveket.”⁶¹

Jogaik közé tartozik az alapvető szükségletek kielégítése, mint például elfogadható otthon, jó étel, hasznos oktatás és megfelelő nevelés. Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

⁶⁰ Tirmidhi #1162

⁶¹ Abu Dawúd # 4948

„Elég nagy bűn egy ember számára elhanyagolni azokat, akiket kötelező támogatnia (vagyis nem megfelelő gondoskodást és nevelést).”⁶²

A szülőknek meg kell tanítaniuk őket a jó erkölcsös viselkedésre és meg kell védeniük őket a rossz szokásoktól, mint hazugság, csalás, becsapás, önzés, stb. Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Mind pásztorok vagytok és felelősek vagytok azokért, akik a gondotokra vannak bízva.”⁶³

A gyerekeknek joguk van ahhoz, hogy igazságos és egyenlő bánásmódot kapjanak anélkül, hogy valamelyikük előjogokat élvezne viselkedés, gondoskodás, ajándék, adomány, stb. terén. Az igazságtalan viselkedés a gyerekek iránt rossz viselkedést eredményezhet valamelyik vagy mindkét szülő, vagy a testvérek irányába. Nu'man ibn Basír (Allah legyen vele elégedett) azt mondta, hogy:

„Apám felajánlott nekem egy ajándékot a vagyonából, és anyám, Umrah bint Rawah azt mondta: «Nem egyeznék bele ebbe, amíg Allah Küldötte ﷺ nem látta.» Így az apám elment és megkérte, hogy nézze meg az ajándékomat. Allah Küldötte ﷺ megkérdezte: «Minden gyerekednek felajánlottál ugyanilyet?» Azt felelte: «Nem.» Allah Küldötte ﷺ azt mondta neki: «Féld Allahot és légy igazságos minden gyerekeddel.» Így az apám visszatette az ajándékot a helyére.”⁶⁴

8. A rokonok jogai

⁶² Abu Dawúd #1692

⁶³ Bukhári #853 és Muszlim #1829

⁶⁴ Muszlim #1623

A rokonoknak különleges jogaik vannak, amelyek feljogosítják őket a különleges figyelemre, a látogatásra és a támogatásra. A vagyonosabb muszlimnak kötelessége támogatnia rokonait, elsőként a legközelebbieket, majd sorban rokonsági fok szerint. A muszlim támogatja testvéreit és rokonait szükség idején és osztozik gondjaikban. A Dicsőséges Koránban azt találjuk, hogy a Mindenható Allah azt mondja:

„Ó ti emberek! Féljétek Uratokat! Aki egyetlen személyből (Adám) teremtett meg benneteket és abból megteremtette a feleségét és kettejükből sok férfit és nőt sokasított. És féljétek Allahot, Akire hivatkozva szoktátok egymást kérdezgetni! Es (óvakodjatok attól, hogy) a rokonságot (megszakítsátok)! Bizony Allah örökként áll felettetek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:1]

Az iszlám arra ösztönzi a muszlimot, hogy legyen kedves rokonaival még akkor is, ha ők nem kedvesek vele, és azt kéri tőle, hogy tartsa fenn a kapcsolatokat még akkor is, ha ők nem tartják vele. A rokonoknak és a családtagoknak való háttal fordítás az iszlám szerint a legnagyobb bűnök közé tartozik, ahogy Allah mondja a Dicsőséges Koránban:

„És talán, ha elfordultok, akkor romlást okoztok a földön és megszakítjátok a rokoni kapcsolatokat? Ők azok, akiket elátkozott Allah, süketté tette őket és vakká tette a szemük világát.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 47:22-23]

Néhány szó a társadalmi jogokról és kötelességekről

1. Az uralkodó joga a néptől
2. A nép joga a kormányától
3. A szomszédok jogai
4. A barátok jogai
5. A vendégek jogai
6. A szegények és szűkölködők jogai
7. Az alkalmazottak/munkavállalók jogai
8. A munkaadók jogai
9. Az állatok jogai
10. A növények és fák jogai (és az általános környezeté)
11. Vegyes jogok

Az iszlám arra tanítja a hívőket, hogy megosszák a muszlim testvéreik gondjait az egész világon és segítsenek nekik képességeiknek megfelelően. Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„«A hívő a másiknak olyan, mint egy épület téglái: mindegyik erősíti a másikat.» Ezt mondva Allah Küldötte ﷺ egymásba fonta ujjait.»⁶⁵

Az iszlám arra tanítja a muszlimot, hogy tisztelje a muszlim társa hírnevét és kerülje el a szükségtelen gyanakvást. Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Óvakodjatok a gyanakvástól, a gyanakvás a legrosszabb hazugság. Ne keressétek a másik hibáját. Ne kémkedjetek muszlim testvéreitek után. Ne gyakoroljátok a najsh (többet ajánlani valamiért miután már más muszlim megegyeztet az eladóval az árában). Ne gyűlöljétek egymást és ne ellenségeskedjetek egymással. Ne szakítsátok meg a kapcsolatot egymással. Legyetek Allah szolgálói

⁶⁵ At-Tirmidhi #1928

és testvérei egymásnak, ahogyan Ő parancsolta nektek. A muszlim a másik muszlim testvére. Soha nem szabad elnyomja őt vagy megalázza. A jámborság itt van, mutatott a mellkasára. Elég rossz egy muszlimtól, ha lenézi muszlim testvérét. Minden, amit egy muszlim birtokol, sérthetetlen a hit-testvére számára: a vére, a vagyona és a becsülete. Valóban, Allah nem a testeteket, vagy az arcotokat nézi, hanem a szíveteket és a cselekedeteiteket.”⁶⁶

Allah Küldötte ﷺ következő szavai is útmutatást tartalmaznak erre vonatkozóan:

„A muszlim nem lesz igaz hívő, amíg azt nem szeretné muszlim testvérének, amit magának szeretne.”⁶⁷

Az iszlám társadalom minden muszlimja számára kötelezőek a következők betartása:

Az uralkodó joga a néptől

Ez a jog egyszerűen a Dicsőséges Korán ájájának tartalmán alapszik:

„Ó, ti akik hisztek! Engedelmeskedjete Allahnak és engedelmeskedjete a Küldöttnek (Mohamed) és azoknak, akik közületek a dolgok vitelével bíztak meg!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:59]

A következő néhány irányvonalat a muszlimoknak figyelembe kell venniük:

- Az uralkodó iránti engedelmesség arra szól, ami nem tiltott. Ez Allah Küldöttének ﷺ a tanítására alapszik:

⁶⁶ Muszlim #2563

⁶⁷ Bukhári #13

„Ha egy etióp rabszolga van kinevezve felettek és ő Allah Könyve szerint cselekszik, meg kell hallgassátok és engedelmeskedjétek neki (a parancsainak).”⁶⁸

● A muszlim uralkodónak való engedelmesség, aki Allah Isteni Könyvével összhangban cselekszik, az Allahnak való engedelmesség kiterjesztése és fordítva. Minden engedetlenség az uralkodó parancsaival szemben, aki Allah Könyvével összhangban cselekszik, valójában Allahal szembeni engedetlenség.

● A muszlim vezető őszinte tanácsokat kell, hogy kapjon, amelyek hasznára válnak neki, a közösségnek és az egész nemzetnek. A muszlim uralkodót emlékeztetni kell kötelezettségeire és figyelmeztetni, hogy maradjon hű esküjéhez. Ez a Dicsőséges Korán utasításaira alapszik:

„Mondjatok neki szelíd szavakat! Talán hallgat az intellembre avagy félni fog (Allahtól).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 20:44]

És a Próféta ﷺ azt mondta:

„«A vallás nasiha (jó tanács).» Azt kérdeztük: «Kinek a számára?» Azt mondta: «Allahnak és az Ő Könyvének és az Ő Prófétájának és a muszlimok vezetőinek és a népnek.»”⁶⁹

A követőknek a muszlim vezetőt támogatniuk kell krízis esetén. A muszlimok parancsot kaptak, hogy engedelmeskedjenek vezetőjüknek/kormányzójuknak és ne hagyják cserben, vagy ne provokálják az embereket ellene, hogy bajra és gonoszságra buzdítsanak. Ez Allah Küldöttének ﷺ az útmutatására alapszik:

„Ha jön valaki hozzátok, míg egyetlen vezető vezet titeket, és megpróbálja a köztetek lévő egységet szétválasztani, azt öljétek meg.”⁷⁰

⁶⁸ Muszlim #1838

⁶⁹ Nawawi #7

A nép joga kormányától

Az iszlám államban a muszlimoknak vannak bizonyos jogaik kormányuktól. Ezeket a jogokat a következőképpen lehet összefoglalni:

Abszolút igazságosság: Ez biztosítja, hogy minden ember igazságos bánásmódot kapjon az iszlám társadalomban. Minden egyénnek, meg kell adni az őt megillető jogokat. Minden egyént, akinek bizonyos kötelességeket kell elvégeznie, igazságosan kell kezelni, bárminemű részrehajlás nélkül. Az egyének közötti felelősségeket is igazságosan kell szétosztani. Egy egyén, osztály vagy embercsoport sem kaphat előjogokat a többiek felett. Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Ó, ti, aki hisztek! Legyetek szilárdan igazságosak, ha tanúkként álltok Allah előtt, még ha magatok ellen, vagy a szülők ellen, rokonok ellen (*tanúskodtok is*), vagy gazdag, avagy szegény ellen. Allah inkább jogosult velük szemben. Ne kövessétek a vágyat, hogy általa letérjete. Ha elferdítetek (*a tanúságot*), avagy elfordultok, úgy Allah tudással bír arról, amit ti tesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:135]

És Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„A legszeretettebb Allah számára az Ítélet Napján, és a Hozzá legközelebbi az igazságos uralkodó/kormányzó. És a leggyűlöltebb Allahnál és a legtávolabbi Tőle az igazságtalan és zsarnoki uralkodó.”⁷¹

Tanácskozás: Az embereknek joguk van ahhoz, hogy tanácsukat kérjék olyan ügyekben, amely az ő gazdasági és társadalmi

⁷⁰ Muszlim #1852

⁷¹ Thirmidhi #1329

helyzetüket érinti. Ez a tanácskozás általános módon kell, hogy történjen. A népnek meg kell adni a lehetőséget, hogy kifejezze nézőpontjait és gondolatait az iszlám közösséget és társadalmat érintő kérdésekben. Ezeket a nézőpontokat el lehet fogadni, ha a közérdeket szolgálják. Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Az Allahtól származó könyörület által lettél gyengédebb velük szemben. Ám, ha durva és keményszívű lettél volna, akkor elszéledtek volna tőled. Bocsáss meg hát nekik és kérd Allah bocsánatát a számukra! Tanácskozz velük az ügyben!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:159]

Allah Küldötte ﷺ sok alkalommal követte társai tanácsait. A Badri Csata alkalmával egyik társa azt javasolta, hogy változtassák meg a muszlimok harci táborának helyszínét. Az egyik muszlim megkérdezte a Küldöttet a csata alatt: „Ó Allah Prófétája! Ezt a helyet Allah parancsolta, hogy itt táborozzunk, vagy ez egy háborús stratégia és terv?” Allah Küldötte ﷺ azonnal így felelt: „Nem. Ez az én háborús stratégiám.” Az ember, aki kérdezte, azt tanácsolta: „Ó Allah Prófétája! Ez nem a legjobb választás a haditábor helyének. Keressük meg a legközelebbi vízgyűjtőt az ellenséghez, és táborozzunk ott. El kell temetnünk minden más vízelőhelyet, majd építsünk egy medencét vagy vízgyűjtőt a csapatunknak. Amikor a harc elkezdődik, mi hozzájuthatunk a vízhez, de az ellenségünk nem. Így mi fogunk tudni inni és használni az elérhető vizet, míg ellenségeink nem;” Allah Küldötte ﷺ ezt így kommentálta: „Te adtad valóban a legjobb tanácsot.”⁷²

Az iszlámnak megfelelő uralkodás: Az iszlámnak megfelelő uralkodás és törvénykezés alapja a *saría*, az iszlám törvény. A muszlim állam alkotmányának a Koránon és a Szunnán kell alapozódnia, amelyek elfogadott iszlám igazságügyi források. Nem lehet helye a személyes véleménynek, ha egy hiteles szöveg elérhető. Az iszlám törvénykezés egy mindent magába foglaló jogrendszer, amelyben helyet kap a személyes- és családjog, a büntetőjog, a

⁷² Ibn Hisám, *A Próféta életrajza*.

nemzeti és nemzetközi jog, és az ember minden elvárásának a legmagasabb szinten megfelel, mivel Allah kinyilatkoztatásán alapszik az Ő Küldöttének ﷺ az ember útmutatására.

Nyitott ajtók politikája: A muszlim kormányzónak nem szabad tartózkodónak és távolinak lennie népétől, és nem szabad olyan helytartókat kineveznie, akik részrehajlóan néhány embernek megengedik, hogy látogassa a kormányzót, míg másokat ebben meggátolnak. Ez Allah Küldöttének ﷺ tanításán alapszik:

„Akit Allah megbíz a muszlimok ügyeinek intézésével, de elrejtőzik előlük és nem elégti ki szükségleteiket, hiányaikat, Allah távol fogja tartani Magát tőle az Ítélet Napján, nem elégti ki szükségleteit és hiányait.”⁷³

Könyörület az emberek számára: A muszlim uralkodónak kedvesnek és könyörületesnek kell lennie népével, és soha nem szabad őket túlterhelni képességeiken felül. Lehetővé kell tennie a népének, hogy a lehető legjobb módon éljenek a társadalomban. A muszlim kormányzó az idősebbet apjaként, a fiatalabbat fiaként és az ő korosztályát testvéreként kell, hogy kezelje. A muszlim uralkodónak tisztelettudónak kell lennie az idősebbekkel, kedvesnek, könyörületesnek a fiatalabbakkal és figyelmes a saját korosztályához tartozókkal. A Dicsőséges Korán megismertet bennünket Allah Küldöttének ﷺ jellemével, aki a Muszlim Nemzet első vezetője volt:

„Bizony eljött már hozzátok egy Küldött (Mohamed) magatok közül. Keserves az a számára, ha valami baj ér benneteket, értetek aggódik és a hívők iránt jóságos és irgalmas.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:128]

Allah Küldötte ﷺ azt tanácsolta:

„A Könyörületes irgalmas azokkal akik irgalmasak. Ha könyörületesek vagytok az emberekkel a földön, és Allah Könyörületes lesz veletek.”⁷⁴

⁷³ Abu Dawúd #2948

⁷⁴ Abu Dawúd #4941 és Tirmidhi #1924

Omar ibn al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett), a második muszlim kalifa, annyira aggódott felelőssége miatt Allah előtt, hogy egyszer azt mondta: „*Allahra! Ha egy nőstény öszvér megbotlana Irakban, attól félnék, hogy Allah kérdőre vonna engem miatta [az Ítélet Napján] ... 'Ó Omar! Miért nem kövezted ki az utat a nőstény öszvér számára?'*”

A szomszédok jogai

Allah elrendelte a Dicsőséges Koránban:

„És szolgáljátok Allahot, és ne kövessetek el semmilyen társítást Vele szemben! A szülőkkel a helyes módon járjatok el és a rokonokkal, az árvákkal és a szegényekkel, a rokonszomszédssággal és az idegen szomszédssággal, a meghitt társsal, az úton lévővel és azokkal, akiket a jobbotok birtokol. Allah nem szereti a gőgös, büszkélkedőt.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:36]

Az iszlám a szomszédokat három kategóriába sorolja:

A rokon szomszéd. Ez a szomszéd három joggal rendelkezik: a rokonság joga, a szomszédsság joga és az iszlám joga.

A muszlim szomszédnak két joga van: a szomszédsság joga és az iszlám joga.

A nem muszlim szomszéd a szomszédsság jogát élvezi. Abdullah ibn Omar (Allah legyen vele elégedett) amikor haza ment egyszer, azt találta, hogy családtagjai birkát vágtak. Azonnal megkérdezte: „*Valamelyikkőtök adott a birkahúsból a zsidó szomszédnak? Mert hallottam, hogy Allah Küldötte ﷺ azt mondta: «Gábiel angyal folyamatosan tanácsolta nekem, hogy legyek kedves és udvarias a szomszédoddal, amíg azt hittem, hogy az örökségből is ad neki jogot.»*”⁷⁵

⁷⁵ Bukhári #6015

A szomszédnak kellemetlenséget okozni az iszlám ellen van. A Próféta ﷺ azt mondta:

„«Allahra, nem hisz, Allahra, nem hisz, Allahra, nem hisz!» Megkérdezték tőle: «Ki, Ó Allah Küldötte?» Azt mondta: «Akinnek a szomszédja nincs biztonságban az ő ártalmától.»”⁷⁶

Közltek, hogy Allah Küldötte ﷺ a szomszédok jogait a következőképpen illusztrálta:

„Tudjátok, mik a szomszéd jogai? (A következők): Ha a szomszédod segítséget kér, adj neki. Ha a szomszédod kölcsönt kér, adj neki (ha tudsz). Ha a szomszédod elszegényedik, segíts neki anyagilag és támogasd szegénységében, ha tudod. Ha a szomszédod beteg lesz, látogasd meg (ellenőrizd egészségét és jól létét). Ha a szomszédod boldog valami szerzemény miatt, gratulálj neki. Ha a szomszédodat csapás éri, nyilváníts részvétet. Ha a szomszédod meghal, menj el a temetésére (ha tudsz). Ne emeld magasabbra a házat az övéénél, hogy eltakard előle a napot vagy elfogd a szelet. Ne zavarod a szomszédodat a főzés szagával, kivéve, ha szándékozol adni neki (az elkészült ételből).”⁷⁷

Még ha a szomszéd kárt okoz, akkor is javasolt a szép viselkedés. Egy ember panaszkodott Abdullah ibn 'Abbásznak (Allah legyen vele elégedett): „A szomszédom bánt engem és átkoz engem!” Ő erre azt mondta neki: „Ő engedetlen volt Allahhal szemben a te ügyedben, de te menj és engedelmeskedj Allahnak az ő ügyében”.

A barátok jogai

A barátok bizonyos jogokat élveznek az iszlám szerint. Ez Allah Küldötte ﷺ útmutatásán alapszik:

⁷⁶ Bukhári # 6016

⁷⁷ Tabarani #1014

„A legjobb társ Allah előtt az, aki a legjobb a társaihoz, és a legjobb szomszéd Allah előtt az, aki a legjobb a szomszédjaihoz.”⁷⁸

A vendégek jogai

A házigazdának kötelező megtisztelni a vendégét az iszlámban. A Próféta ﷺ azt mondta:

„«Aki hisz Allahban és az Utolsó Napban, az tisztelje meg szomszédját. És aki hisz Allahban és az Utolsó Napban, az tisztelje meg a vendégét joga szerint.» Egy ember megkérdezte: «És mi az ő joga, Ó Allah Küldötte?» Ő ﷺ azt felelte: «Egy nap és egy éjszaka és vendéglátás három napig, és ami több ennél, az adakozás a házigazda részéről. És aki hisz Allahban és az Utolsó Napban, az jót mondjon, vagy hallgasson.»⁷⁹

A vendég megtisztelésének etikettjéhez tartozik a meleg fogadtatás boldog arckifejezéssel. Hasonlóképpen kötelező a vendég számára, hogy legyen figyelmes a vendéglátója körülményei iránt és ne terhelje őt túl, ahogyan a Próféta ﷺ mondta:

„«Nem megengedett a muszlim számára, hogy a testvérével legyen, amíg bűnre nem készíti.» Azt kérdezték: 'Ó Allah Küldötte! Hogyan készítheti bűnre?' Azt felelte: 'Vele marad, amíg nem marad semmije, amit adhat neki.'»⁸⁰

A szegények és szűkölködők jogai

⁷⁸ Tirmidhi #1944

⁷⁹ Bukhári #5673

⁸⁰ Muszlim #48

Allah dicséri azokat, akik az Ő útján költenek, hogy segítsenek a szegényeknek és szűkölködőknek az iszlám társadalomban. Ez a Dicsőséges Korán ájájának útmutatásaira alapszik:

„És akiknek a vagyonában ismert, szabott hányada van. A koldusnak és szűkölködőnek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 70:24-25]

Az iszlám a szegényeknek és szűkölködőknek adott adományt az egyik legerényesebb tetteként értékeli. Ezen túlmenően, az iszlám figyelmezteti azokat, akik elrejtik és félreteszik vagyonukat, és nem költenek Allah ügyéért. Allah azt mondja a Koránban:

„Nem az a kegyesség, ha arcotokat napkelet és napnyugat felé fordítjátok. Ám, az igaz kegyesség az, ha valaki hisz Allahban és az Utolsó Napban és az Angyalokban, és a Könyvekben, és a Prófétaokban és az, aki vagyonát, ahhoz való ragaszkodása ellenére is, odaadja a rokonainak, az árváknak és a szegényeknek és az úton lévőknek és annak, aki kér és a rabszolgákért (kiváltásukéit).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:177]

Akik felhalmozzák a vagyont anélkül, hogy megadnák a szegények és szűkölködők jogos részét, amelyet Allah írt elő, azoknak Allah megígéri, hogy súlyos büntetésben lesz részük az Ítélet Napján. Allah azt mondja a Koránban:

„(...)Akik azonban aranyat és ezüstöt halmoznak fel és nem adakoznak abból Allah Útján, azoknak adj hírt a fájdalmas büntetésről.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:34]

Emiatt lett előírva a zakáh, mint az iszlám egyik alappillére. A zakáh egy meghatározott százaléka (2.5%) az egy év alatt felhalmozott vagyonnak. A muszlimok készségesen felajánlják a kellő összeget Allah Parancsainak való engedelmességükben. Fizetnek a szegényeknek és szűkölködőknek. A zakáh kötelező azok számára, akik rendelkeznek a megfelelő összeggel, amely fölött a zakáh fizetendő. Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„És csak arra kaptak parancsot, hogy tiszta, őszinte hittel szolgálják Allahot, haníf-ként, végezzék el az imát, adják meg a

zakátot. Ez a valódi vallás.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 98:5]

A Zakáh a következő alapelvek és feltételek szerint fizetendő:

1. Az ember, aki kifizeti a zakáh-t, rendelkeznie kell a „niszáb”-bal (a megfelelő összeg, amelyet az iszlám saría szerint számolnak ki).
2. Egy évnek kell eltelnie, míg a tulajdonos ezt az összeget birtokolja. Ha kevesebb, mint egy év telt el, a zakáh-t nem kell kifizetni.

Az iszlám meghatározza azokat az embercsoportokat, akik számára odaadható a Zakáh. Ez a Dicsőséges Korán ájájára alapszik:

„Az adományok csupán a szegényeket illetik meg, és a szűkölködőket és azokat, akik érte munkálkodnak és azokat, akiknek szívét barátságra kell hangolni és a rabszolgákat és az adósokat és az Allah Útján (járókat) és az úton lévőt. Allah törvényi elrendelése ez! És Allah Tudó és Bölcs!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:60]

Az iszlám azért írja elő a zakáh-t, hogy kiirtsa a szegénységet az iszlám társadalomból, és kezelje a szegénységből eredő problémákat, mint például a tolvajlás, gyilkosság, emberek megtámadása és tulajdonuk igazságtalan elvétele. Ezen kívül feléleszti a kölcsönös társadalmi segítségnyújtást és támogatást az iszlám társadalom tagjai között. Ezen túl, a zakáh-t a szűkölködők, nyomorgók szükségleteinek kielégítésére használják, és hogy kifizessék azoknak az adósságait, akik nem képesek kifizetni azt megfelelő indok miatt. A zakáh kifizetése megtisztítja az ember szívét, lelkét és vagyonát is. E vagyon tulajdonosa kevésbé lesz önző és zsugori, ha kifizeti ezt az adományt tiszta szívből. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„(...)Akik megvédenek lelkük kapzsiságától, ok lesznek a boldogulok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 64:16]

A zakáh megtisztítja a szívét azoknak, akik kevésbé gazdagok, mivel kevesebb gyűlöletet, féltékenységet és keserúséget fognak érezni a társadalom gazdag és vagyonos osztálya iránt, mivel látják,

hogy ők kifizetik nekik az őket, szegényebb testvéreiket megillető jogokat.

A Mindenható Allah súlyos büntetésre figyelmezteti azokat, akik visszautasítják a kötelező zakáh kifizetését. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Ne gondolják azok, akik fösvénykednek azzal, amit Allah az Ő túláradó Kegyelmeiből adott nekik, hogy az jó nekik! Ellenkezőleg, az rossz nekik! A Feltámadás Napján nyakláncot kapnak abból, amivel fösvénykedtek. Allahé az egek és a föld öröksége! Allahnak tudomása van arról, amit ti tesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:180]

Az alkalmazottak/munkavállalók jogai

Az iszlám szabályokat határozott meg a munkára és a munkaerőre vonatkozóan. A munkaadó, az iszlám tanításai szerint, igazságos és szívélyes kapcsolatot kell, hogy létrehozzon alkalmazottaival és dolgozóival. Ennek a kapcsolatnak egyenlőségen, jóakaraton és az iszlám testvériségén kell alapulnia. Ez Allah Küldöttének ﷺ hadíszán alapszik:

„Munkásaid és rabszolgáid a testvéreitek, akik felet Allah hatalmat adott nektek. Tehát, ha valakinek egyik testvére az irányítása alatt van, etetnie kell abból, amit ő eszik, öltöztetnie úgy, ahogyan ő öltözködik, és nem szabad képességein felül terhelni. De ha mégis megterhelitek őket, akkor segítetek nekik.”⁸¹

Ezen túlmenően, az iszlám fenntartja a munkások tisztességét és becsületét. Közölték, hogy Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„A legjobb bevétel az, ami az őszinte munkából származik.”⁸²

⁸¹ Bukhári #5702

⁸² Musznad Ahmad #8419

Az iszlám elvárja a munkaadótól, hogy tudassa a munkással, mennyi fizetést fog kapni, mielőtt a munkás elkezd a tőle kért munkát.⁸³

Allah Küldötte ﷺ biztosította a munkás jogait és fizetségét. Közölték, hogy Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Három embernek vagyok az ellenfele a Feltámadás Napján és ha én az ellenfele vagyok valakinek le is fogom győzni őt: egy ember aki a nevemben ígéretet tesz és utána árulónak bizonyul; egy aki rabszolgává tesz egy szabad embert és bekebelezi az árát, és egy ember, aki alkalmaz egy dolgozót, de nem adja meg neki a jogos bérét.”⁸⁴

Allah Küldötte ﷺ arra tanította a munkaadót, hogy fizesse ki dolgozója fizetését mielőtt verejtéke megszárad.⁸⁵

A munkaadók jogai

Az iszlám a dolgozóktól egyaránt megköveteli, hogy jó kapcsolatot ápoljanak munkaadójukkal. Az iszlám elvárja a dolgozóktól, hogy képességeik és tehetségük legjobbjá szerint lássák el kötelességeiket munkaadójuk iránt. A dolgozó nem szabad elmulasszon valamit a munkájából vagy kárt okozon a munkaadójának. Közölték, hogy Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Allahnak az tetszik, ha egy dolgozó tökéletes munkát végez.”⁸⁶

⁸³ Baihaqi és Abdur Razzaq, *al-Muszannaq*

⁸⁴ Bukhári #2114

⁸⁵ Ibn Mádzsah #2468

⁸⁶ Abu Ja'la #4386. és Baihaqi, *al-Suáb* #5312.

Hogy elősegítse az őszinteséget a munkában és megvédje az ember méltóságát, az iszlám a munkás keresetét a legjobb keresetnek tekinti, ha őszinte volt a munkájában. A Próféta ﷺ azt mondta:

„A legjobb kereset az, amit az őszinte kérkezi munkával keresnek.”⁸⁷

Az állatok jogai

Minden háziállatot megfelelően etetni, gondozni kell, és kedvesen kell vele bánni. Közölték, hogy Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Egy nő a pokolba került egy macska miatt, mert bezárta, amíg megdöglött. A nő nem etette a macskát, nem adott neki vizet inni, és nem is engedte szabadon, hogy egyen a föld rovaraiból.”⁸⁸

Az állatokat nem szabad úgy túlterhelni, amikor árut szállítanak (a hátukon), hogy ne bírják el a terhet. Az állatokat nem szabad kínozni, bántani, ütni semmilyen okból. Közölték, hogy Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Allah megátkozza azt, aki megéget egy állatot jelzés és tetoválás miatt.”⁸⁹

Az iszlám megtiltja az embereknek, hogy az állatot élő célpontnak használják. Közölték, hogy Ibn Omar (Allah legyen vele elégedett) elhaladt egy Quráisi fiatalemberekből álló csoport mellett, akik egy madarat helyeztek el célnak. Ibn Omar (Allah legyen vele elégedett) megkérdezte, hogy ezt ki tette, majd azt mondta:

„Allah megátkozza azt az embert, aki ezt teszi.”⁹⁰

⁸⁷ Ahmad: #8393

⁸⁸ Bukhári #5702 és Muszlim, #1661

⁸⁹ Bukhári #2236 és Muszlim #2110

Az iszlám elítéli az embereket, akik megcsonkítják az állatokat, miután megölték őket.⁹¹

Az iszlám megtiltja az állatok bántalmazását, ahogyan a hadísz említi Ibn Masz'údtól (Allah legyen vele elégedett):

„Allah Küldöttével ﷺ utaztunk. Ő ﷺ elment, hogy engedjen a természet hívásának. Míg távol volt, láttunk egy nőstény madarat a két kicsinyével. Elvettük a kismadarakat, és az anyamadár elkezdett felettiünk röpködni. Amikor Allah Küldötte ﷺ visszatért, észrevette, hogy mit tettünk. Ő ﷺ megkérdezte: «Ki zaklatta fel ezt (a madarat) azzal, hogy elvette a kicsinyeit, adja neki vissza a kicsinyeit!» És látott egy hangya bolyt, amelyeket megégettünk, így azt mondta: «Ki égette meg ezt?» Azt mondtuk: «Mi voltunk.» Azt mondta: «Valóban senki nem kínozhat tűzzel, csak a Tűz Ura.»⁹²

Ezen túlmenően, az iszlám könyöriütre utasít az étkezésért levágott állatok levágása során. Nem megengedett kést élesíteni a levágandó állat vagy más állatok jelenlétében. Nem megengedett az sem, hogy nyakuk eltörésével öljék meg őket, vagy ütéssel, elektromos árammal, stb., vagy elkezdjék lenyúzni őket mielőtt teljesen meghaltak. A Próféta ﷺ azt mondta:

„Valóban Allah megparancsolta, mindenben a jóságot. Tehát ha öltök, jó módon öljetek, és ha mészároltok, jó módon mészároljatok. Tehát élesítsétek meg a késeteket, hogy a mészárlás folyamata könnyű és gyors legyen.»⁹³

Ugyanakkor az iszlám azt parancsolja nekünk, hogy öljük meg a veszélyes és ártalmas állatokat és/vagy rovarokat, hogy megvédjük az embereket ezeknek az állatoknak az ártalmától, mert az ember élete

⁹⁰ Bukhári #5196 és Muszlim #1958

⁹¹ Bukhári #5196

⁹² Abu Dawúd #5268

⁹³ Muszlim #1955

szent Allah előtt, mivel Allah őt tette a legtisztetreméltóbb teremtménnyé a földön. Tehát ha az állatok jogai fontosak Allah előtt, az emberek jogai mennyivel fontosabbak! A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Megtiszteltük Ádám fiait (az emberiséget) és hordoztuk őket a szárazföldön és a tengeren és jó dolgokkal gondoskodtunk róluk és őket sokuk fölé helyeztük azok közül, akiket teremtettünk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:70]

Ez a kedves és igazságos viselkedés nem csak az állatok minden kegyetlenségtől való védelmezése érdekében van elrendelve, hanem ez el is törli a muszlimok bűneit és az oka lehet annak, hogy valaki belép a *Dzsennába* (Mennyei Kertekbe). Közölték, hogy Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Miközben egy ember az úton ment, borzalmas szomjúságtól szenvedett. Talált egy kútat és lement az aljára, teleítta magát és visszajött föl. A kút mellett látott egy lihegő kutyát, ami a sarat nyalta súlyos szomjúságában. Az ember azt gondolta magában: «Ez a kutya ugyanannyira szenved a szomjúságtól, ahogy én szenvedtem.» Tehát lement a kútba újra, megtöltötte cipőjét vízzel és a cipőjét a szájában tartva felmászott és odaadta a kutyának a vizet, hogy megigya. A Magasztos Allah megdicsérte őt, elfogadta tettét (ezt a könyörületeséget) és megbocsátotta a bűneit.” Megkérdezték: „Ó Allah Küldötte! Jutalmat kapunk azért, amit az állatokért tetünk?” Ő ﷺ azt felelte: „Igen, bizonyosan. Minden élő lélekben jutalom van.”⁹⁴

A növények és fák jogai (és az általános környezeté)

⁹⁴ Bukhári #5663

Az iszlám megengedi a fák gyümölcsseinek hasznosítását, de megtiltja a kivágásukat vagy ágaik letörését valós ok nélkül. Ellenkezőleg, az iszlám azt parancsolja, hogy megőrizzük a fákat és bátorít minden szaporítási folyamatot, amely elősegíti több fa termesztését. Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Ha az Óra (a Feltámadás Napja) eljön miközben valamelyikkötök egy pálmafa csemétét tart (a kezében, hogy elültesse a földre), akkor ha el tudja ültetni mielőtt feláll, tegye meg.”⁹⁵

Az iszlám a hasznos magok és fák ültetését adakozásnak tekinti, amelyért a muszlim jutalmat kap. Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„A muszlim soha nem ültet vagy gondoz valamit, amelyről a madarak, emberek vagy vadállatok esznek, hogy ne legyen ez adomány az ő nevében.”⁹⁶

Vegyes jogok

Az iszlám szabályozza az úti és nyilvános közlekedést. Közölték, hogy Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„«Kerüljétek az útszélén (vagy járdán) üldögélést.» A társak, akik jelen voltak ebben az időben azt mondták: «Ó Allah Küldötte! Nincs választási lehetőségünk, csak hogy ott ülünk.» Ezt hallva Allah Küldötte ﷺ azt felelte: «Ha nem tudjátok elkerülni az út szélén ülést, akkor adjátok meg az útnak az azt megillető jogait.» A társak érdeklődtek: «Ó Allah Küldötte! Melyek az utak jogai?» Allah Küldötte ﷺ azt felelte: «Süssétek le a tekinteteket (amikor egy nő halad el), tisztítsátok meg az utat az ártalmas dolgoktól,

⁹⁵ Musznad Ahmad #12901

⁹⁶ Muszlim #1553

viszonozzátok a szalámot (az iszlám üdvözlést), és parancsoljatok jóra és tiltsátok meg a rosszat.»⁹⁷

Közölték, hogy Allah Küldötte ﷺ azt is mondta:

„Bármilyen ártalmas dolog elvétele az útról adomány.»⁹⁸

Ezenkívül, közölték, hogy Allah Küldötte ﷺ arra tanított:

„«Féljétek a két tettet, amely miatt átkozottak lesztek.» A társak, akik jelen voltak abban az időben, érdeklődtek: «Ó Allah Küldötte! Melyek azok a tettek, amelyek miatt az ember átkozott lesz?» Allah Küldötte ﷺ így felelt: «Az ember, aki felel a természet hívására a nyílt utcán vagy az árnyékban, ahol az emberek pihennek.»⁹⁹

Általában az iszlám kötelezővé teszi a muszlimoknak, hogy figyelmesek és gondoskodóak legyenek egymás iránt, mindegy, hol vannak. A Próféta ﷺ azt mondta:

„A hívők példája szeretetben, jóindulatban, együttműködésben és szimpátiában olyan, mint egy test. Ha egy szerve a testnek fáj, az egész test a fájdalomtól szenved, álmatlanságban és lázban.»¹⁰⁰

És ő megparancsolta a muszlimoknak, hogy muszlim testvéreiken segítsenek:

„Egyikőtök sem igaz hívő, amíg nem szeretné muszlim testvérének, amit magának szeretne.»¹⁰¹

A szükség idején a Próféta ﷺ azt mondta:

⁹⁷ Bukhári #2121 és Muszlim # 2333

⁹⁸ Bukhári #2827

⁹⁹ Muszlim #269

¹⁰⁰ Bukhári #5686.

¹⁰¹ Bukhári #13

„«A hívők olyanok egymásnak, mint egy erős szerkezet, egymást támogatva.» És összefonta ujjait.”¹⁰²

A muszlimoknak tilos elhagyniuk egymást, ahogyan a Próféta ﷺ mondta:

„Aki nem támogatja a másik muszlimot, miközben az ő szent jogait megsértik és becsületét tönkreteszik; Allah cserben fogja hagyni őt, amikor neki szüksége van az Ő segítségére. Senki nem segít egy muszlimnak, amikor a becsületén csorba esik és szent jogait megtámadják, kivéve, hogy Allah segít neki, amikor szüksége van az Ő segítségére.”¹⁰³

Viszont, ha ezeket a szabályokat vagy jogokat nem tartanánk be, akkor csak ideálok és álmok maradnának az emberek gondolataiban. Ha nincs olyan hatóság, amely betartatja, akkor csak utópisztikus ideálok maradnak. Közölték, hogy Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Meg kell állítanod a tudatlan embert a rosszcselekedetben. Jóra kell indítanod ezt a tudatlan embert, különben Allah siettetni fogja a büntetésed.”¹⁰⁴

A Mindenható Allah ezért, hogy fenntartsa és megőrizze ezeket az emberi jogokat az iszlám társadalomban, kinyilatkoztatta Küldöttének ﷺ a megfelelő parancsolatokat. Allah megparancsolta, hogy ne hágják át ezeket a határokat és büntetéseket és törvényeket rendelt el, amelyek *Hudúd* (előírt büntetések) vagy főbüntetések néven ismertek. A Túlvilágra is szólnak bizonyos büntetések.

Csak néhány „**Tedd** és **Ne tedd**” parancsot sorolunk fel itt az iszlám rendelkezései közül:

¹⁰² Bukhári #2585

¹⁰³ Abu Dawúd #4884

¹⁰⁴ Abu Dawúd #4336 és Tirmidhi #2169

❖ Az iszlám megtiltja bármely ember meggyilkolását. Az iszlám ezt a tettet az egyik legnagyobb bűnnek ítéli. Ez a Dicsőséges Korán ájájára alapszik:

„Ne öljétek meg azt a lelket, amelyet Allah tilalmasnak nyilvánított, csak jogosan! Ha valaki jogtalanul öletik meg, akkor annak a waliyy-ának adunk hatalmat. De ne légy mértéktelen az ölésben! Ő segítséget fog kapni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:33]

❖ Az iszlám megtilt minden agresszív cselekedetet az ember méltósága, becsülete és magánélete ellen. Valójában az ilyen agresszív tett nagy bűnnek számít az iszlámban. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Mondd (Mohamed): «Gyertek! Hirdetni fogom nektek azt, amit az Uratok megtiltott nektek: Ne társítsatok Melle és a szülőkkel illendő módon bánjatok és ne öljétek meg gyermekeiteket az éhségtől félve! Mi gondoskodunk rólatok és róluk is. Ne kövessetek el förtelmes dolgokat akár nyilvánosak azok, akár titkosak. És ne öljetek meg olyan lelket, akit Allah megtiltott, csak joggal! Ezt írja elő a számotokra (követendő) testamentumként! Talán felfogjátok.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:151]

❖ Az iszlám ezen túlmenően megtilt minden olyan tettet, amelyek a szégyenletes tettek kategóriájába tartoznak, vagy olyan eszközt, amely a szemérmertlenséget támogatja a társadalomban. Ezért minden olyan tett, amely szemérmertlen cselekedethez vezet, szintén tilos az iszlámban. A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Ne közeledjétek a paráznasághoz! Bizony förtelmes dolog az! És milyen borzalmas út!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:32]

❖ Allah megtilt minden agressziót mások vagyona és tulajdona ellen. Ezért mindennemű lopás és csalás, stb. tilos az iszlámban. Ez Allah Küldöttének ﷺ hadiszára alapszik:

„Aki becsap minket az nem tartozik közénk.”¹⁰⁵

❖ Az uzsora és minden pénzügyi kamat tiltott az iszlámban, mivel az igazságtalanság ezek miatt terjed el a gazdasági rendszerben, és ez mindenki számára ártalmas, de különösen a szegényekre. A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Ez azért történik, mivel azt mondták: «Az adásvétel olyan, mint az uzsora. Allah megengedette tette az adásvételt, ám megtiltotta az uzsorát.»» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:275]

❖ Allah megtilt minden csalást és árulást. Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Ó, ti, akik hisztek! Ne legyetek hűtlenek Allahhal és a Küldöttel szemben! És ne legyetek hűtlenek a rátok bízott javakkal úgy, hogy tudtok róla.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 8:27]

❖ Az iszlám megtiltja a kizárólagosságot a kereskedelemben. Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Senki sem zár ki másokat (monopolizál), kivéve a gonosztevőt.”¹⁰⁶

❖ Az iszlám megtilt mindennemű megvesztegetést és lefizetést. Ahogyan Allah Küldöttének ﷺ hadísa mondja nekünk:

„Allah átkozza meg azokat, akik megvesztegetnek és azokat, akiket megvesztegetnek.”¹⁰⁷

❖ Hasonlóan tilalmasak azok a bűnös és illegális eszközök, amelyekkel elveszik az emberek pénzét. Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

¹⁰⁵ Ibn Mádzsah #2225

¹⁰⁶ Muszlim #1605

¹⁰⁷ Abu Dawúd #3580 és Tirmidhi #1336

„És ne faljátok fel egymás között a vagyontokat haszontalan bűnös módon! És a bírókat ne igyekezzetek általa befolyásolni, hogy így az emberek javainak egy részét bűnös módon eltékozzalhattok. Hiszen ti tudjátok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:188]

❖ Az iszlám elítéli a hatalommal, pozícióval és fennhatósággal való visszaélést személyes nyereség érdekében. Valójában az iszlám az uralkodót felhatalmazza azzal, hogy visszaköveteljen minden olyan vagyontárgyat, amelyekhez sértő eszközökkel jutottak hozzá és az iszlám kincstárba helyezze. Allah Küldötte ﷺ megbízott egy embert, Ibn-ul-Lutbiját a Zakáh összeszedésével. Amikor az adószedő elhozta a Zakáh összegét, azt mondta:

„Ez a tiéd (az iszlám kincstárba) és ezt nekem adták ajándékba.» Allah Küldötte ﷺ nagyon megharagudott ezt hallván az adószedőtől. Allah Küldötte ﷺ azt mondta: «Ha az apja vagy az anyja házában ült volna, megkapott volna valamit ezekből az ajándékokból? Arra (esküszöm), Akinek a kezében van a lelkem, senki nem vehet el ebből semmit, kivéve, hogy a nyakán fogja vinni a Feltámadás Napján, még ha egy teve is az.» Majd felemelte kezét, amíg láttuk hónalja fehérségét és azt mondta: «Ó Allah! Tanúsítsd, hogy átadtam az Üzenetet!» háromszor.”¹⁰⁸

❖ Az iszlám megtilt minden bódítószert, amely hatással van használójának eszére vagy agyára. A Dicsőséges Korán elrendeli:

„Ó, ti, akik hisztek! Bizony a bor, a szerencsejáték, az áldozati kövek és a sorshúzás nyilai csupán a sátán művének szennye. Kerüljétek el! Talán boldogultok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:90]

❖ Az emberek megsértése, mint a verés, vagy más gonoszságok, mint pletyka, hamis tanúzás, stb. szintén tiltottak. A Dicsőséges Korán ájája figyelmeztet:

¹⁰⁸ Bukhári #6772 és Muszlim # 1832

„Ó ti, akik hisztek! Óvakodjatok a legtöbb vélekedéstől! Mert bizony a vélekedés egy része bűn. És ne kémkedjetek és ne rágalmazzátok egymást! Van-e vajon valaki közöttetek, aki meg akarja enni testvére holt húsát? Bizony nem tetszik ez nektek. Féltétek hát Allahot! Ő a bűnbánást Elfogadó és Megkönyörülő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 49:12]

Ez megőrzi mások méltóságát és tisztességét és megtiltja a befeketítésüket. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„És azok, akik a hívő férfiakat és a hívő asszonyokat rágalmazzák, anélkül, hogy rászolgáltak volna, azok gyalázatot és nyilvánvaló vétket vettek magukra.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:58]

❖ Az iszlámban nagy jelentőséggel bír az ember magánélete intimitása, és mindenféle betolakodás tiltott. Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Ó ti, akik hisztek! Ne lépjetek mások házába addig, míg engedélyt nem kérdtetek és köszöntitek annak lakóit. Ez jobb nektek. Talán okultok az intésből!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:27]

❖ Az igazság az iszlám vallás egyik alapja. Nem megengedett igazságtalannak lenni senkivel, még önmagunkkal sem. Allah azt parancsolja a Dicsőséges Koránban:

„Allah megparancsolja nektek az igazságosságot és a kegyes cselekvést és az adakozást a rokonokkal kapcsolatban. Es eltilt a fertelmes dolgoktól, a kifogásolttól, az erőszaktól. Int benneteket, talán okultok. Teljesítsétek az Allahnak tett fogadalmat, ha kötelezettséget vállaltatok! És ne szegjétek meg az esküt miután azt megerősítettétek és Allahot tettétek meg kezesnek magatok ellen! Allah Tudja, hogy ti mit tesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:90-91]

Ehhez hozzátéve Allah azt mondja egy Hadís Qudsziban:

„Ó Szolgáim! Megtiltottam Magam számára az igazságtalanságot. Az igazságtalanságot törvénytelennek ítélték köztetek. Tehát ne tegyetek semmilyen igazságtalan tettet egymással.”¹⁰⁹

Valójában Allah elítéli az igazságtalanságot azokkal szemben is, akik különböznek a muszlimoktól hitben és vallásban. Allah megköveteli a muszlimoktól, hogy kedvesek és igazságosak legyenek az iszlám állam nem-muszlim lakóival. Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Allah nem tilt el benneteket azoktól, akik a vallás miatt nem harcoltak veletek és nem üztek el benneteket az otthonaitokból. Ezekkel legyetek jóra valóók és méltányosak! Allah szereti a méltányosakat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 60:8]

Az iszlám megtiltja a nem-muszlimok hitének sértegetését, mert a másik oldal ugyanúgy visszaválaszolhat kölcsönös sértéssel. Allah azt mondja:

„És ne szidalmazzatok azokat, akikhez Allah helyett fohászokodnak, (nehogy) ők is szidalmazzák Allahot ellenséges érzületükben, tudás nélkül.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:108]

Ehelyett Allah arra tanítja a muszlimokat, hogy igazságos és érett párbeszédet folytassanak ezekkel az emberekkel. Allah azt mondja:

„Mondd (Mohamed): «Ó Könyv Népe (zsidók és keresztények)! Jöjjetek (és egyezzzünk meg) köztünk és köztetek egyenes és igazságos szóra: Arra, hogy nem szolgálunk mást csak Allahot! (És arra, hogy) Nem állítunk Mellé társakat. (És arra, hogy) Egyikünk sem választja a másikat urának Allah helyett! Ám, ha elfordulnak, akkor mondjátok: Tanúsítsátok, hogy mi muszlimok vagyunk!»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:64]

❖ Az iszlám ezen túl megtilt mindennemű társadalmi, politikai és erkölcsi korrupciót és csínytet. A Dicsőséges Korán azt parancsolja:

¹⁰⁹ Muszlim # 2577

„És ne terjesszetek romlást a földön, annak megjavítása után! Hozzá fohászodjatok félve és remélve! Bizony Allah kegyelme közel van a helyesen cselekvőkhöz.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:56]

❖ Az iszlám megtiltja a nem-muszlimok erőszakos iszlámra térítését. Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Ha a te Urad úgy akarta volna, akkor mindenki, aki csak a földön van mind hívő lett volna. Vajon te (Mohamed) kényszeríteni akarod az embereket arra, hogy higgyenek?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 10:99]

Ez nem azt jelenti, hogy a muszlimok ne hívjanak másokat, hogy csatlakozzanak az iszlám egyistenhithez Allah Üzenetét közvetítve az emberekhez, hanem azt mutatja, hogy a muszlimoknak bölcs, kedves és bájos módon kell az iszlámra hívniuk. Az iszlámnak van egy nemzetközi küldetése, amely sem nem területi, sem nem nemzeti hívás. De a vezetés Allah Kezében van egyedül, nem az emberek kezében.

❖ Az iszlám azt parancsolja az embereknek, hogy konzultációval kormányozzanak. A konzultáció alapelve azokra a helyzetekre értendő, amelyekre a Koránban és a Szunnában nem találhatóak nyilvánvaló szövegek. Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„(...)és ügyüket egymás között tanácskozás (sūrā) útján beszél meg(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:38]

❖ Az iszlám azt is megparancsolja, hogy minden embernek adják meg az őket megillető jogokat. Az iszlám teljes igazságra hív az emberek között. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Allah bizony megparancsolja nektek, hogy adjátok vissza a letéteket a tulajdonosaiknak. És ha döntést hoztok az emberek között, akkor igazságosan döntsetek! Milyen csodálatos is az az intés, amiben Allah részeltet benneteket. Bizony Allah Halló és Látó!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:58]

❖ Az iszlám azt parancsolja az embereknek, hogy segítsenek az elnyomottaknak még erő alkalmazásával is, ha szükséges. Ez a Dicsőséges Korán ájáján alapszik, amelynek a jelentését a következőképpen lehet lefordítani:

„Mi van veletek, hogy nem harcoltok Allah Útján? Ha azokért az elnyomott gyengékért a férfiak, a nők és a gyermekek közül, akik azt mondják: Urunk! Vigyél ki minket ebből a településből, amelynek lakói bűnösök! Adj nekünk Tőled származó támogatót és adj nekünk Tőled származó segítőt!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:75]

Az iszlám a közjó érdekében megalapoz egy hatósági végrehajtó rendszert. Annak a ténynek a fényében, hogy vannak olyan embertípusok, ahogyan korábban megjegyeztük, akik soha nem lesznek jók anélkül, hogy erőt alkalmaznának bűncselekményeik ellen... e rendszer működése biztosítja, hogy minden egyén megkapja az őt megillető jogokat. Feladata az is, hogy ellenőrizze és kormányozza e jogok beiktatását, hogy megelőzzön bármiféle agressziót, és hogy megfelelő büntetést alkalmazzon a törvénszegőkön. A következőkben összegezzük az iszlám különböző rendszereit, amelyek a végrehajtó rendszer alkotóelemeit alkotják:

Az igazságszolgáltatási rendszer az iszlámban

A bíróság egy független adminisztratív rendszer az iszlám kormányon belül, amelynek feladata, hogy megoldjon mindenfajta jogi vitát a különböző igényjogosultak között. A rendszer felépítése biztosítja az igazságszolgáltatást az emberek között, az elnyomás megszüntetését és az elnyomók büntetését. Az iszlám igazságszolgáltatási rendszere Allah és a Próféta ﷺ irányelveit követi a Korán és a Szunna (hagyományok) alapján.

A bírói pozíció betöltéséhez különleges követelményeket állít fel az iszlám igazságszolgáltatási rendszere. A jelentkezőnek érettnak, épelméjűnek, szellemileg képesnek és egészségesnek kell lennie, hogy leküzdje munkája nehézségeit és kihívásait. Tanulni kell lennie és ismernie kell a sariát (iszlám szabályok és a törvényes és törvénytelen alapelvei az iszlámban), ugyanúgy, ahogy az evilági dolgokat, hogy ne vezethessék félre. Képesnek kell lennie arra, hogy határozatokat hozzon mind az evilági, mind a vallási ügyekben. Tiszteletreméltónak, becsületesnek, őszintének kell lennie magas erkölcsi jellemmel. Egyenes viselkedésű embernek kell lennie, hogy ítéleteit elfogadja mindkét vitás fél.

Az iszlám különleges viselkedéskódexet ír elő a bírók számára, amelyet be kell tartani. A következő levelet a második kalifa, Omar ibn al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett) küldte az egyik kijelölt bírónak, amelyben minden muszlim bíró számára alkalmazható irányelvek hangoznak el:

„A második kalifától, Omar ibn al-Khattábtól, Allah szolgájától Abdullah ibn Qaisznak, assalamu alaikum. Az ítélet a (vitázó) emberek között pontos és kötelező, amelyet helyesen kell követni és végrehajtani. Meg kell (próbálnod legjobb képességed szerint) érteni az embereket, akik előtted állnak. Ezen túlmenően, senki nem hasznosul az olyan jogból, amely nincs végrehajtva. Egyenlően adj figyelmet és (egyenlően) rendezd el az ülőhelyeket bíróságodon,

hogy egy befolyásos ember ne gondolja, hogy előnyre tehet szert státusza miatt. Ezenfelül a gyenge nem veszíti el az igazság reményét a bíróságon. A felperes mutasson be bizonyítékot. A védekező esküdjön meg, ha visszautasítja és megtagadja a felperes állítását. A vitázó felek választhatják a kompromisszumot egymás közt. Azonban a kompromisszum nem elfogadható, ha egy törvénytelen dolgot törvényessé tesz, vagy fordítva. Ha hoztál egy ítéletet egy nap, de újra átgondolva másnap felfedezed, hogy hibáztál és a helyes ítélet nem az, amit te elrendeltél, akkor (nyisd ki újra az ügyet és) rendeld el a helyes ítéletet. Fel kell ismerned, hogy visszatérni a helyes ítélethez és döntéshez (sokkal) jobb, mint egyre mélyebbre merülni a hamisságba. Próbáld megérteni a bonyolult kérdéseket, amelyeket nem támasztanak alá szövegek a Koránból vagy a Szunnából (a Próféta ﷺ gyakorlatából), és tanulmányozd a hasonló szabályokat, ítéleteket és ügyeket, és miután megfelelő tudásra tettél szert, bírálj el az ügyeidet. Majd válaszd az Allahnak legjobban tetsző ítéletet, és azt, amely a szemedben a legközelebb áll az igazsághoz. Adj lehetőséget az olyan felperesnek, akinek az ügye nincs jelenleg tárgyaláson, hogy egy meghatározott időben bebizonyíthassa állítását. Ha az ilyen felperes bizonyítékot szolgáltat, az ő javára dönts. Ha nem, ellene ítélj az ügyben. Minden muszlim megbízható a tanúskodást illetően, kivéve, aki meg lett ostromozva valamilyen szégyenteljes cselekedet elkövetése miatt az iszlám társadalomban, vagy akit hamis tanúzásáról ismernek, vagy aki rokona vagy távoli kapcsolatban áll a felperessel. Allah gondoskodik az emberek minden rejtett titkáról és segít neked (ítélni) bizonyíték szolgáltatásával. Ezen túlmenően, nem szabad aggodalmasnak, türelmetlenné lenned, és ne panaszkodj a jogos kérdéseken vitázó emberek miatt, mert Allah megjutalmaz téged türelmedért és elégedett az eredménnyel. Ha az embernek jó és tiszta lelke van Allahhal, Allah (bizonyosan) javítani fogja annak az embernek a kapcsolatát az emberekkel.”¹¹⁰

¹¹⁰ Tirmidhi #3472

Az iszlám társadalomban minden egyén, hitétől és vallási hovatartozásától, helyzetétől vagy társadalmi státuszától függetlenül bizonyos elidegeníthetetlen jogokkal rendelkezik, amelyek a következők:

1. Jog az elnyomók elleni ítélet kéréséhez. Az egyén feljelentheti elnyomóját a bíróságon.

2. Az egyenlő meghallgatás joga a bíró előtt. Ez Allah Küldöttének ﷺ a hadíszán alapszik, aki 'Alit (Allah legyen vele elégedett) tanította, amikor kinevezte bírónak:

„Valóban, Allah vezetni fogja a szívedet és rögzíteni a nyelvedet (az igazsághoz). Amikor a felperes és az alperes előtted ülnek, ne adj ki határozatot az egyik javára, mielőtt nem hallottad a másik mondandóját, ahogy meghallgattad az elsőt.”¹¹¹

3. A jog ahhoz, hogy ártatlannak tekinthető mindenki, amíg nincs bebizonyítva bűnössége. Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Ha az emberek állításaik szerint kapnának (ítéletet), látnál embereket, akik mások vérét és vagyonát követelik. Az alperesnek azonban meg kell esküdnie.”¹¹²

Vagy Baihaqi változata szerint így végződik:

„A bizonyítékot a felperesnek kell szolgáltatnia, és az alperesnek esküdnie kell.”

4. A jog ahhoz, hogy a pusztá gyanú nem fosztja meg a gyanúsítottat az őt megillető törvénytől és saját jogaitól. Például, egy gyanúsítottat nem szabad megkínozni, sem erőszaknak, kegyetlenségnek vagy nehézségnek kitenni azért, hogy bevalljon valamit. Allah Küldötte ﷺ a végletekig megtiltotta ezt, amikor azt mondta:

¹¹¹ Abu Dawúd #3582

¹¹² Bukhári #1711 és Muszlim # 4277

„Allah feloldozza Ummámat (népemet) a következők alól: hiba, feledékenység és mindaz, amit kényszerből tesznek.”¹¹³

A második kalifa, Omar ibn al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett) kijelentette: *„Az ember nem vonható felelősségre vallomásaért, ha fájdalomnak tetted ki, vagy megrémítetted, vagy bebörtönözted (a vallomás kicsikarásáért).”¹¹⁴*

5. A jog, hogy csak a bűnös fogják büntetni a személyes felelőssége alá tartozó dolgokért. Ez azt jelenti, hogy senkit nem vonnak felelősségre mások hibája miatt. A vád, gyanú és a büntetés csak a bűnös embert érheti, nem terjeszhető ki a családtagjaira.

Allah, az Igazságos, azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Aki jóra való módon cselekszik, az magának teszi azt. Ám, aki rosszat tesz, az maga ellen teszi azt. A te Urad nem igazságtalan a hívő szolgálkkal.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 41:46]

Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Senkit nem szabad megbüntetni az apja bűneiért vagy testvére bűneiért”¹¹⁵

A felelősségre vonhatóság (Hiszbah) rendszere az iszlámban

A Hiszbah az önkéntes felelősségre vonhatóság rendszere az iszlámban, amelyben a muszlim jóra parancsol és a rossztól tilt, hogy

¹¹³ Ibn Mádzsah #2045

¹¹⁴ Abu Juszuf, *al-Kharadz*s

¹¹⁵ Niszá‘i # 4126

érvényre juttassa a saría törvényeit és hogy fegyelmezze azokat, akik nyilvánosan követnek el bűnöket, tesznek szégyenletes cselekedeteket és gyakorolnak erkölcstelen tevékenységeket, mint árulni, hirdetni és kereskedni törvénytelen dolgokkal, az emberek alapvető szükségleteinek kisajátítása, csalás, és sok más illegális tevékenység. Ezt Allahnak a Dicsőséges Koránban található parancsát teljesítve teszik:

„Ti vagytok a legjobb Közösség, amely (*valaha is*) elküldetett a emberiség számára. Ti megparancsoljátok a helyénvalót, és megtiltjátok a rosszat és hisztek Allahban.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:110]

Eszerint a rendszer szerint az ellenőrök önkéntesen figyelik a köztörvényt és más helyzeteket és a nyilvános létesítmények fenntartását, hogy megvédjék az egyéneket a fizikai sérülésektől a nyilvános helyeken.

A muszlimnak nem kell félnie a felelősségre vonástól és Allah büntetésétől. Sok példát olvashatunk azokról, akik előttünk éltek, a Dicsőséges Koránban:

„Megátkozhattak azok, akik hitetlenkedtek Izrael fiai közül, Dáwod (*Dávid*) és Jézus, Mária fia szája által. Ez azért történt, mivel ellenszegültek és átlépték (*a törvényileg megszabott határokat*). És nem tiltották meg egymásnak a rosszat, amit elkövettek. Ó, milyen rossz az, amit csinálnak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:78-79]

Allah Küldötte ﷺ hadísának fényében az iszlám társadalom minden egyénétől elvárható, hogy aktív szerepet töltsön be a Hiszbah kötelességébe képességeihez mérten. Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Aki közületek lát egy rossz tettet, változtassa meg (*állítsa meg*) kezével. Ha nem tudja, változtassa meg a nyelvvel... ha nem tudja, akkor (*gyűlölje*) a szívével, és ez a leggyengébb (*szintje*) a hitnek.”¹¹⁶

A bűncselekmények vagy rossz tettek kijavítása nem megengedett, ha többet árt, mint használ, és a helyzetet még rosszabbá teszi. Az embernek bölcsességgel és megfontoltan kell viselkednie, amikor jóra parancsol és tiltja a rosszat.

Allah Küldötte, Mohamed ﷺ az emberi jogokat egyetlen ékesszóló mondatban foglalta össze:

„Valóban, véretek, vagyonotok és méltóságotok szent egymás előtt, ahogyan ez a szent nap, ebben a szent hónapban és ebben a szent városban.”¹¹⁷

A legtöbb emberi jog, amelyeket a nyilatkozatokban említene, beletartozik a fenti mondatba, amelyet Allah Küldötte ﷺ a Búcsúzarándoklaton mondott el a legnagyobb muszlim közönség előtt abban az időben. Az iszlám törvényei és szabályai célja a jogok védelme és megőrzése és az erőszakosok elleni zord fellépés.

¹¹⁷ Bukhári # 105

*Az iszlám emberi jogok nyilatkozata az iszlámban*¹¹⁸

A következő nyilatkozatot az *emberi jogokról az iszlámban* Kairóban adták ki. Érdeemes megemlíteni, hogy az e Nyilatkozatban felsorolt jogok csak irányvonalak és általános szabályok, mivel a kötelességek és jogok az iszlám szerint összefüggnek egymással, ahogyan a láncszemek összefüggnek egymással. Az általános alapelvek és az emberi jogok szabályozása az iszlámban különböző kategóriába és még több alkategóriába tartoznak. Ezért csak összefoglaljuk, mivel a részletekbe belemenni hosszú diskurzus lenne. A legbiztosabb, ha azt mondjuk, hogy *'az iszlám azért jött, hogy megőrizze az összes emberi jogot és az embereket boldogabbá tegye ebben az életben és a Túlvilágon'*.

Allah, a Könyörületes és Irgalmas nevével kezdem

Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Ő ti emberek! Férfiből és nőből teremtettünk benneteket. Népekké és törzsekké tettünk benneteket, hogy megismerjétek egymást. Allahnál a legnemesebb közületek az, aki a legistenfélőbb köztetek. Allah Tudó és a mindent figyelemmel Kísérő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 49:13]

Az Iszlám Konferencia Szervezetének tagországainak teljes hitük van Allahban, minden létező Teremtőjében, minden Jó Adományozójában, Abban, Aki megteremtette az embert a legjobb formában és alakban és megtisztelte őt. Allah megbízta az embert azzal, hogy építse, újítsa és tartsa fenn a földet, amelyet Ő teremtett. Allah megbízta az embert, hogy tartsa magát az Isteni tanításokhoz és

¹¹⁸ Dr. Muhammad al-Zuhaili, *Emberi jogok az iszlámban*, p. 400.

kötelezettségekhez és mindent az egekben és a földön az ember szolgálatába állított.

Hiszünk Mohamed ﷺ Küldetésében, aki az Igaz vallás és Útmutatás letéteményese volt az emberiség számára küldött Könyörület, minden rabszolga felszabadítója, minden zsarnok és arrogáns ember lerombolója. Allah Küldötte ﷺ igaz egyenlőséget hirdetett minden emberfaj között. Nincs előtérbe helyezve egy ember sem a másik elé, kivéve istenfélelemben. Allah Küldötte ﷺ megszüntetett minden különbséget az emberek között, akiket a Mindenható Allah egyetlen lélekből teremtett.

A tiszta egyistenhiten alapulva, amelyre az iszlám épül, az egész emberiséget csakis Allah imádatára hívja, hogy ne társítson Allah imádatához semmit, és ne állítson fel riválisokat Allah mellé imádatban; az egyistenhit az, amely az emberek szabadságának, méltóságának és sérthetetlenségének az igazi alapjait veti meg, és kinyilvánítja az ember szabadságát a másik ember rabszolgaságából.

Azon van alapulva, amit az örök iszlám saría hozott az embernek a hit, vallás, lélek, elme, becsület és utódlás témáiban, és az iszlám saría mindent magába foglaló mérsékelttségében minden szabályában, rendelkezésében és ítéletében, amikor a lélek és az agyag csodálatos harmóniában van és a szív (érzelmek) és az elme (intelligencia) tiszteletet és becsületet kapnak.

Hiszünk abban, hogy az iszlám szerinti alapjogok és szabadságok az iszlám hit és vallás szerves részét képezik. Senkinek nincs joga megakadályozni teljesen vagy részlegesen. Abban is hiszünk, hogy senkinek nincs joga sem áthágni ezeket a jogokat, sem figyelmen kívül hagyni. Ezeket az alapjogokat Allah Prófétái kapták az égből kinyilatkoztatva minden Írásban. Valójában Allah megbízta az utolsó Prófétáját az emberiség számára, Mohamedet ﷺ, aki teljessé tette a korábbi Próféták és Küldöttek küldetését és Üzenetét, ezekkel az alapvető jogokkal. Ezeknek a jogoknak a megadása egyfajta istenszolgálat, míg ezek figyelmen kívül hagyása vagy áthágásuk rossz tett az iszlám szerint. Minden egyén felelős azért, hogy ő személyesen betartsa ezeket a jogokat. Az Ummah (nemzet) közösen szintén felelős ezekért a jogokért.

A fent említetteken alapulva, az Iszlám Konferencia Szervezetének tagállamai kijelentik a következőket:

Első cikkely

Az emberiség olyan, mint egy nagy család. Mind Allah szolgálói és Ádám Próféta (béke legyen vele) gyermekei, ez egyesíti őket. Minden ember egyenlő emberi méltóságban és tiszteletben. Minden ember egyenlő felelősségben is. A faj, szín, nyelv, nem, vallásos hit, politikai hovatartozás, társadalmi státusz vagy bármi más nem szolgál megkülönböztetésük tényezőjeként. Az igaz és erős hit az egyedüli biztosíték és garancia, arra hogy az emberi sérthetlenség egységgé nőjön.

A legjobb emberek a legjobbak mindenkire. Nincs senkinek előjoga a másik felett, csak jóságban és jó tettekben.

Második cikkely

Az élet ajándék Allahtól. Minden emberi lény számára biztosított. A társadalom minden tagjának, minden államnak és országnak cselekednie kell, hogy megvédjék ezt a jogot mindennemű agresszió ellen. Egy életet sem lehet kioltani törvényes ok nélkül.

Tilos olyan eszközök használata, amelyek eltörlik az emberi fajt.

Az emberélet fenntartása és megőrzése törvényes kötelezettség.

Az ember fizikai biztonságát tiszteletben kell tartani. Senkinek sincs joga megtámadni más biztonságát jogi ok nélkül. Az államnak biztosítani kell az ember biztonságához való jogát.

Harmadik cikkely

Erő alkalmazásakor, vagy fegyveres harc esetén tilos megölni azokat, akik nem vesznek részt a tényleges harcban. Ez az idős emberek, nők, gyerekek, sérültek és betegek joga. A raboknak (hadifoglyoknak) joga van az ételhez és ruhához. Tilos megcsonkítani

a háborúban elesett áldozatoknak. A családoknak, amelyek szétváltak a háborúk miatt, joguk van egyesülni.

Tilos levágni (vagy kiásni) a fákat, tönkretenni a legelőket, levágni a tejlő állatokat és lerombolni a házakat és a civil épületeket bombázással vagy felrobbantással, stb.

Negyedik cikkely

Minden embernek joga van a sértetlenséghez, tisztelethez és hírnevéhez élete során és halála után. Az államnak és a társadalomnak meg kell védenie az emberek maradványait és a temetőket.

Ötödik cikkely

A család a társadalom alapvető egysége. A házasság az az alap, amelyre a család épül. A férfiaknak és nőknek joguk van összeházasodni. Nem szabad faji, nemzetiségi, szín szerinti vagy más korlátokat állítani a házasság elé.

A társadalomnak és az államnak lépnie kell a házasság előtt álló akadályok leküzdésében. És ezen túlmenően, meg kell kísérelni a megkönnyítését és a család védelmét.

Hatodik cikkely

A férfiak és a nők egyenlők emberi sérthetlenségükben és tisztességük szempontjából. A nőnek joga van az egyenlő jogokhoz és kötelességekhez. Joga van saját polgári személyiségéhez, anyagi függetlenségéhez és ahhoz, hogy megtartsa család nevét és személy nevét.

A férfiak kötelessége családjuk minden anyagi szükségletének biztosítása és meg kell adniuk minden lehető gondoskodást és védelmet.

Hetedik cikkely

Minden megszületett gyermeknek joga van a szüleitől és a társadalomtól a gondoskodáshoz, a neveléshez, az anyagi gondoskodáshoz, az oktatáshoz és az erkölcsi támogatáshoz. A magzatnak és az anyának is különleges gondoskodást kell biztosítani.

A szülőknek és nevelőknek joguk van azt a típusú nevelést biztosítani, amelyet szeretnék a gyermekeik számára. A gyermek érdekeit azonban figyelembe kell venni a saría és az erkölcs értékeinek és alapelveinek fényében.

A szülőknek megvannak a saját jogaik gyerekeikkel kapcsolatban. A rokonoknak szintén megvannak a jogaik egymás között a saría törvényeivel és alapelveivel összhangban.

Nyolcadik cikkely

Minden egyénnek joga, hogy minden jogát maximálisan gyakorolja. Ha az egyén nem képes, hogy saját jogait gyakorolja, teljesen vagy részben, egy *walit* (gyámot) kell kirendelni mellé.

Kilencedik cikkely

Az oktatás mindenkit megillető jog és kötelesség. Az oktatás biztosítása a társadalom és az állam kötelessége. Az államnak biztosítania kell az oktatás eszközeit és különböző oktatási médiumokat a társadalom tagjainak érdekében. Az oktatásnak lehetővé kell tennie az embernek, hogy tanuljon az iszlámról (vallásként és életmódként), a világról és arról, hogy hogyan hasznosítsuk az anyagi eszközöket az emberiség hasznára és jólétére.

Minden emberi lény jogosult az oktatásra a különböző oktatási szervezetektől, mint például a család, az iskola, az egyetemek, a média, stb. Mindezeknek megfelelő világi és vallási oktatást és felkészítést kell biztosítaniuk egységes és kiegyensúlyozott módon amely megerősíti személyiségét és hitét a Mindenható Allahban és az ember jogainak és kötelességeinek tiszteletében.

Tizedik cikkely

Az embernek követnie és engedelmeskednie kell az iszlámnak (Allahnak való alávetés), amely a természetes veleszületett vallás (amelyet Allah minden Küldöttének kinyilatkoztatott). Tehát senkinek nincs joga másokat olyasmire kényszeríteni, ami természetükkel ellenkezik. Ezen túlmenően senkinek nincs joga kihasználni mások szegénységét, gyengeségét vagy tudatlanságát, hogy megváltoztassa vallását vagy ateistává tegye.

Tizenegyedik cikkely

Az ember szabadnak született. Senkinek nincs joga rabszolgaságra kényszeríteni, megalázni, elfoglalni, vagy kizsákmányolni. Nem létezhet más szolgaság, mint a Mindenható Allah szolgálata. A gyarmatosítás és imperializmus teljesen tilos. A gyarmatosítás a legrosszabb fajta rabszolgaság. A szenvedő embereknek joguk van felszabadítaniuk magukat a gyarmatosításból. Ezeknek az embereknek joguk van meghatározniuk a saját sorsukat. Mindenkinek támogatni kell a gyarmatosítás és elfoglalás minden típusa elleni harc igazságos ügyét. Minden embernek joga van megőrizni saját független államát és személyiségét és országa minden természeti kincse feletti teljes ellenőrzést.

Tizenkettedik cikkely

Minden embernek joga van a szabad mozgáshoz, hogy megválassza a számára megfelelő lakhelyt országán belül vagy akár külföldön. Azonban ha valaki nincs biztonságban (saját országában), joga van hozzá, hogy menedéket keressen egy másik országban. A menedéket biztosító országnak meg kell védelmeznie az ilyen embert, kivéve, ha büntethető bűn miatt keresett menedéket.

Tizenharmadik cikkely

Az államnak és a társadalomnak biztosítania kell minden arra képes ember számára a munkalehetőséget. Minden egyénnek lehetőséget kell adni, hogy élvezze a számára legmegfelelőbb munka kiválasztásának szabadságát, amely garantálja az ő érdekeit és a társadalom érdekeit. A dolgozónak nem szabad olyan feladatot adni, amelynek végrehajtására képtelen. A dolgozót nem szabad arra kényszeríteni, hogy akarata ellenére tegyen bizonyos dolgokat. A dolgozót nem szabad kihasználni vagy bántalmazni. A dolgozó, akár férfi, akár nő, különbségtétel nélkül jogosult az igazságos fizetésre. A fizetésben nem szabad késlekedni. A dolgozónak (éves) szabadságot, jutalmat, ösztönzések és más pénzbeli elismerések járnak. A dolgozó kötelessége, hogy idejét és erőfeszítését munkája tökéletesítésére használja. Ha vita alakul ki a dolgozó és a munkaadó között, az államnak közbe kell lépnie a vita megoldása érdekében, megszüntetnie az elnyomást, igazságot tenni, és kényszeríteni a vitázó feleket, hogy fogadják el az igazságos ítéletet részrehajlás nélkül.

Tizennegyedik cikkely

Minden egyénnek joga van az őszinte és törvényes keresethez. A termékek monopolizálása, a csalás és a becsapás bármely formája, ártalom önmaga vagy mások számára és az uzsora nem megengedett. Valójában az itt felsoroltakat tiltja a törvény.

Tizenötödik cikkely

Minden egyénnek joga van a törvényes tulajdonláshoz. Ezen kívül az egyén élvezheti a tulajdonlás jogát, feltéve, hogy az ember saját lelke vagy a társadalom más tagjai vagy a társadalom egésze nem károsul. A magán tulajdont nem lehet elvenni kivéve közérdekből és azonnali és igazságos ellenszolgáltatás ellenében. Nem történhet vagyonelkobzás jogos vagy törvényes ok nélkül.

Tizenhatodik cikkely

Minden egyén jogosult anyagi, írásbeli, művészeti vagy technikai termelésének hasznára. Minden egyén ezen kívül jogosult arra, hogy megvédje írásbeli vagy pénzügyi érdekeit, amelyek tevékenységéből származnak, feltéve, hogy ez a tevékenység nem ellenkezik a saría törvényeivel.

Tizenhetedik cikkely

Minden egyén jogosult tiszta környezetben élni, szennyezéstől és erkölcsi romlás értelmében. Az ilyen környezet meg kell, hogy engedje az egyénnek, hogy erkölcsileg építse jellemét. Mind a társadalomnak, mind az államnak biztosítania kell ezt a jogát az egyéneknek.

A társadalomnak és az államnak biztosítania kell minden egyénnek (megfelelő és szükséges) az egészséggondozást és szociális gondozást azáltal, hogy a lehetőségekhez mérten közszolgálati létesítményeket működtet.

Az államnak biztosítania kell a becsületes élet feltételeit az egyének és hozzátartozóik számára. Ez a jog magába foglalja a lakhatást, a megfelelő ruházkodást, a helyes oktatást, orvosi gondoskodást és más lényeges vagy alapvető szükségletet.

Tizennyolcadik cikkely

Minden egyén jogosult a biztonságos életre a társadalomban önmaga, a vallása és hite, a családjá méltósága, becsülete, családtagjai és pénzügyei tekintetében.

Minden egyénnek joga van függetlennek lennie saját ügyeiben otthonát, családját, vagyonát és kommunikációját illetően. Senki ellen nem lehet kémkedni vagy megfigyelés alatt tartani. Senkit nem szabad becsületében megsérteni. Ezen kívül másoknak meg kell védeniük az egyéneket minden törvénytelenstől.

A házak és lakóhelyek intimitását biztosítani kell. A magánházakban csak az ott lakók beleegyezésével szabad belépni. A

magánházakat nem szabad lerombolni, elkobozni, vagy lakóikat kilakoltatni törvényes ok nélkül.

Tizenkilencedik cikkely

Minden egyén – az uralkodó és a közember egyenlő jogokat kell, hogy élvezzen.

Minden egyénnek joga van bírósághoz fordulnia panaszával.

A bűn és büntetés a saría alapján kerül meghatározásra.

Minden vádlott ártatlan, amíg be nem bizonyosodik bűnössége. Igazságos perre van szükség, ahol minden biztosíték adott a teljes önvédelemre.

Huszdik cikkely

Senkit nem szabad letartóztatni vagy szabadságában korlátozni, kiutasítani vagy megbüntetni megfelelő jogi lépések nélkül. Az egyéneket nem szabad fizikai vagy pszichológiai kínzásnak kitenni vagy bármely más megalázó kezelésben részesíteni. Senkit nem szabad orvosi kísérletezésnek kitenni beleegyezése nélkül, és akkor is csak abban az esetben, ha nem haladja túl az egészségre ártalmas határokat. Ezen túlmenően, nem megengedett a végrehajtó hatalomnak kivételes törvényeket hozni.

Huszonegyedik cikkely

Tilos bárkit túszul ejteni, bármilyen célból, bármilyen módon.

Huszonkettedik cikkely

Minden egyén jogosult a véleménynyilvánításra, ha az nem ellenkezik a saría törvényeivel és alapelveivel.

Minden egyén jogosult jóra utasítani és rossztól tiltani a saría törvényeivel és alapelveivel összhangban.

A média és az információ szükséges a társadalom életéhez. A médiát nem szabad felhasználni, visszaélni vele vagy Allah Prófétaának (béke legyen velük) méltóságát támadni rajta keresztül, vagy erkölcstelen, korrupt célokra használni. Ezen túlmenően, minden olyan téma, amely törést okoz a társadalomban, vagy erkölcsi romlást, veszélyt vagy hitetlenséget okoz, szintén tilalmas.

Nem megengedett nemzeti gyűlöletet, szektarianizmust vagy bármiféle diszkriminációt előidézni.

Huszonharmadik cikkely

A gyámság olyan bizalom, amelyet nem szabad elárulni. Az alapvető emberi jogok biztosítása érdekében ez teljesen tiltott.

Minden egyén jogosult részt venni országa irányításában akár közvetlenül, akár közvetetten. Hasonlóképpen, minden egyén jogosult a közhivatalokhoz fordulni a saría törvényei és szabályai alapján.

Huszonnegyedik cikkely

Minden jog és szabadság, amelyet ez a Nyilatkozat tartalmaz, a saría törvényein és alapelvein belül értendő.

Huszonötödik cikkely

A saría törvényei és alapelvei az egyetlen forrása e Nyilatkozat bármely cikkelye értelmezésének.

*Kairó, H.u. 1411. Muharram 14.
megfelel 1990. augusztus 5.-nek*

A fent kijelentett jogok elfogadása és meghatározása az igazi iszlám társadalom megalapításának helyes útja, amely a következőképpen írható le:¹¹⁹

◆ Egy olyan társadalomban, amely az igazságosság fogalmán alapszik... senki sem felsőbbrendű származás, faj, szín vagy nyelv alapján. Az embernek biztonságban kell lennie az elnyomástól, a leigázástól, a megalázástól és a rabszolgaságtól. Allah, az egész világ Teremtője megtisztelte az embert minden teremtmény felett:

„Megtiszteltük Ádám fiait (az emberiséget) és hordoztuk okét a szárazföldön és a tengeren és jó dolgokkal gondoskodtunk róluk és őket sokuk fölé helyeztük azok közül, akiket teremtettünk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:70]

◆ Egy társadalom, amelynek a gyökerei az erős családi rendszer, ez magként és alapként szolgál. Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Ó ti emberek! Férfiből és nőből teremtettünk benneteket(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 46:13]

◆ Egy társadalom, ahol a kormányzó és az átlagember egyenlő a saríja (iszlám jogrendszer) előtt. Mivel a saríja alapja az isteni kinyilatkoztatás, nem engedhető meg semmiféle diszkrimináció az ilyen társadalomban.

◆ Egy társadalom, amelyben a hatóság és a hatalom megbízatás, amelyet az uralkodó azért vállal el, hogy a saríja keretein belüli célokat elérje.

◆ Egy társadalom, amelyben minden egyén hiszi, hogy a Mindenható Allah az egész teremtett világ Tulajdonosa és minden teremtett dolog Allah teremtményei hasznára készült. Mindaz, amink van, ajándék és adomány Allahtól anélkül, hogy bármelyünkénél több jogunk lenne hozzá másnál. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

¹¹⁹ A következők az *Iszlám Nemzetközi Emberi Jogok Nyilatkozatból* származnak.

„És a szolgálatokra hajtotta azt, ami az egekben és azt, ami a földön van. Mindez Tőle származik(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 45:13]

◆ Egy társadalom, amelyben a közügyeket a konzultáció alapelve alapján szervezik. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„És azok, akik felelnek az ő Uruk hívására és megtartják az imát (ász-szalátu) és ügyüket egymás között tanácskozás útján beszélnek meg és abból, amit Mi juttattunk nekik adakoznak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:38]

◆ Egy társadalom, amely egyenlő lehetőségeket kínál minden egyénnek képességeik és erőik szerint. Minden egyén számon lesz kérve teljesítményéért Ummája (nemzete) előtt ezen a világon és Teremtőjük előtt a Túlvilágon. Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Mindannyian közületek pásztorok és felelősek azokért, akik a gondjaikra vannak bízva. A vezető pásztor, és felelős a polgáraiért. A férfi pásztor a családjának és felelős értük. A nő pásztor a férje otthonának és felelős mindenért, ami a gondjaira van bízva. Mindannyian közületek pásztor és mindannyian közületek felelős azért, ami gondjaira van bízva.”¹²⁰

◆ Olyan társadalom ez, amelyben mind az uralkodó, mind az uralt egyenlőként állnak a bíróságon a perek alatt.

◆ Olyan társadalom, amelyben minden ember az Ummah (nemzet) részének tartja magát. Minden egyénnek joga van beperelni bármilyen bűnözőt, aki bünt követett el a lakosság ellen. Folyamodhat mások támogatásáért ebben a perben és kötelező a bűncselekmény minden tanújának segíteni neki és nem megijedni az igazságszolgáltatás folyamatától.

¹²⁰ Bukhári #853 és Muszlim #1829

Az emberi jogok jellemzői a sariában (iszlám jogrendszer) a következők:

- a. Az emberi jogok az iszlám saría szerint Isten adományai. Nem más, vágyak, érdekek és személyes ambíciók által befolyásolt emberektől származnak.
- b. Az emberi jogok összefüggenek az iszlám hittel és vallással. Az Isteni ítélet védelmezi és őrzi őket. Tehát e jogok bárminemű megsértése elsősorban Allah Isteni Akaratának megsértése, és mint ilyen, büntetést von maga után a Túlvilágon ugyanúgy, mint világi büntetést is.
- c. Ezek az emberi jogok mindenre kiterjednek és az ember természetével összhangban vannak. Megegyeznek az ember vele született tulajdonságaival és arányosak gyengeségeihez, erősségeihez, szegénységéhez vagy gazdagságához, méltóságához vagy megalázottságához.
- d. Ezek az emberi jogok minden ember számára alkalmazhatók az iszlám jogrendszer szerint szín, faj, vallás, nyelv vagy társadalmi státusz figyelembevétele nélkül.
- e. Ezek az emberi jogok állandóak. Nem alakíthatóak idő, hely, feltételek vagy körülmények alapján. Sem egyének, sem a társadalom nem változtathatja meg ezeket a jogokat.
- f. Ezek a jogok elégségesek az olyan társadalom megalapításához, amely az egyénekhez méltó és tisztességes életet ad. Ezek a jogok a Mindenható Allahnak, minden világ Urának könyörülete az egész emberiség számára. Az emberi jogok a politikai, társadalmi, erkölcsi és gazdasági jogait is megvédik az emberiségnek.
- g. Az emberi jogok azonban korlátozottak és nem abszolút érvényűek. Ezek a jogok összeegyeztethetők a saría törvényeivel és alapelveivel. Nem károsak a társadalom és annak jóléte érdekeire. Például a véleménynyilvánítás és beszéd szabadsága minden egyén számára garantált. Minden egyén jogosult nyilvánosan beszélni és elmondani az

igazságot habozás nélkül. Mindenkinék joga van ésszerű tanácsokat adni másnak, amíg ez a tanács a közérdeket szolgálja. Tanácsot világi és vallási ügyekben egyaránt lehet adni. Vannak bizonyos korlátozások viszont, amelyeket nem szabad áthágni... különben kaotikus helyzet alakulna ki a társadalomban.

Néhány e korlátozások közül:

- Ez az objektív párbeszéd szabadsága bölcsességen és jó tanácson kell, hogy alapuljon. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Szólíts fel (Mohamed) az Urad Útjára bölcsességgel és szép intéssel! És a legjobb módon vitázz velük! Bizony a te Urad a legjobb Tudója annak, aki eltévelyedett az Ő Útjáról és azoknak, akik az Igaz Úton vezéreltetnek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:125]

- Mindenáron ragaszkodni kell az iszlám hit lényegi alapelveihez, mint Allah létében való hit, Allah Küldötte ﷺ Üzenetének valódisága és minden ehhez kapcsolódó kérdés.

- El kell kerülni e szabadság olyan használatát, amely sértő mások számára... függetlenül attól, hogy a sértés evilági vagy vallási, mint emberek becsületének megsértése, botrányba keverésük és titkaik felfedése. Ezek a tiltott cselekmények ártalmasak és rosszat terjesztenek az iszlám társadalom és általában minden társadalom tagjai közt. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Bizony azok, akik azt szeretik, ha förtelmes bűn híre terjed azokkal kapcsolatban akik hisznek, az ilyeneknek fájdalmas büntetés jár az evilágon és a Túlvilágon. Allah Tudja, ám ti nem tudtok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:19]

Tévhitok az emberi jogokról az iszlámban

A következők néhány megjegyzendő tévhit az iszlám vallásról és ember-jogi alapelveiről. Meg kell jegyeznünk, hogy a legtöbb iszlám elleni vádat a zsidókhöz, a keresztényekhez vagy más vallásokhoz is lehetne intézni, mivel a modern világi élet rendszere minden vallási rendszert elfogadhatatlannak tart. Itt mi most csak az iszlám értékeit magyarázzuk meg, mivel az iszlám mentes minden hamisságtól és igazságtalanságtól, amelyet más vallások nevében elkövettek, és amelyek nagy szerepet játszottak a modern világiasság kialakulásában. Soha nem volt az iszlámban konfliktus a vallás és ésszerű tudomány között, és a civilizáció fejlődése a Teremtőben, Küldötteiben és az Óáltala kinyilatkoztatott Törvényben való hit keretein belül ment végbe.

Első tévhit:

Néhányan azt állítják, hogy az iszlám törvény korlátozza az alapvető szabadságot és összeegyeztethetetlen a világ fejlett civilizációival és a modern emberi jog fogalmával.

Válasz a tévhitre a sariáról (iszlám törvénykezésről)

E széles körben hirdetett tévhit részét az előszóban tárgyaltuk. Megjegyezzük itt, hogy a muszlimok hisznek abban, hogy az iszlám törvény egy teljes és mindenre kiterjedő életmód, amely teljesen alkalmazható és megfelelő alapelveiben és törvényeiben minden kor, hely és ember számára. Az igaz szabadság, szabadság az elnyomásnak való alávetettségéből, akár valaki önző vágyaitól, akár egy uralkodó oligarchától vagy hatalomtól származik. A legrosszabb alávetettség mást imádni az ember Egyetlen Ura, Teremtője és Fenntartója mellett. Az iszlám nem csak egy spirituális kapocs az ember és Ura és Teremtője között, hanem ideiglenes és evilági parancsokat is tartalmaz Alláhtól, a Bölcestől az élet minden aspektusára. Az iszlám

megszervezi a kapcsolatot az ember és Teremtője között, ahogyan a kapcsolatot ember és a társadalom és más emberek és népek között is. A judaizmustól eltérően az iszlám univerzális, és nem korlátozódik egy bizonyos népre. Bár a keresztények azt állítják, hogy az ő vallásuk univerzális, láthatóan letértek arról az útról, amely Jézusnak (béke legyen vele) lett kinyilatkoztatva, aki azt mondta:

„Nem küldtettem, csak az Izráel házának elveszett juhaihoz.”
[Máté 15:24]

Jézusról (béke legyen vele) azt is mondták, hogy így szólt tizenkét tanítványának, akiket a tizenkét zsidó törzsből választott:

„Ezt a tizenkettőt küldé ki Jézus, és megparancsolá nékik, mondván: Pogányok útjára ne menjetek, és Samaritánusok városába ne menjetek be; Hanem menjetek inkább Izráel házának eltévelyedett juhaihoz.” [Máté 10:5-6]

Az iszlám Prófétája ﷺ az emberiség könyörületeként küldetett. A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Téged (Mohamed) csupán a világok iránti könyörületből bízunk meg a küldetéssel.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:107]

Az iszlám sariának két aspektusa van:

Egyik aspektusa a hitet, vallást, az istenszolgálat cselekedeteit, és azokat a törvényeket tartalmazza, amelyek állandóak, soha nem változnak az idő és hely különbözőségei ellenére. Például a *Szalah* (ima) az iszlámban egy olyan rituálé, amelynek meghatározott formája van: a Dicsőséges Korán olvasása, meghajlások és leborulások, akár Nigériában van az ember, akár Arábiában vagy Indonéziában. Hasonlóképpen a *Zakáh* (kötelező adakozás) összege is a vagyon kategóriájának megváltoztathatatlan aránya egységesen. Az öröklés törvénye meghatározott és senkinek a társadalomban nincs joga megváltoztatni, hogy valamilyen előnyre tegyen szert belőle... Ezek az állandó törvények megerősítik az alapvető egyenlőséget minden ember között, mivel alapvetően ugyanazok, akárhol él valaki.

Az *iszlám saría másik aspektusa* azok a törvények, amelyek az ember kapcsolatát szabályozzák embertársaival és más emberekkel és népekkel, amelyek csak általánosan vannak meghatározva, de a részleteket a társadalom állandóan változó feltételei szerint kell meghatározni. Ezeket a szabályokat javítani, változtatni és alkalmazni lehet az általános kereteken belül. Ezek a változtatásokat vagy módosításokat azonban olyan szakértők és jogászok kell, hogy ellenőrizzék, akik az iszlám törvény alapelveit és az adott társadalom minden fejlődését egyaránt jól ismerik. A konzultáció (*súra*) alapelve egy példa erre. Ezt az alapvetet a Dicsőséges Korán általános formában említette anélkül, hogy gyakorlati részletekbe ment volna. A Korán nem adott olyan információt, amely pontosan elmagyarázná, hogyan kell alkalmazni, végrehajtani és megvalósítani a *súrát* az iszlám társadalomban, ugyanakkor a Próféta ﷺ szunnája (gyakorlata) ad némi támpontot. Az alkalmazhatóság tulajdonsága megengedi az iszlám tudósoknak, hogy a *súra* részleteit aszerint értelmezzék, ahogyan az adott kornak és helynek a legmegfelelőbb. Ami az egyik generációnak vagy társadalomnak alkalmas volt, azt az idő szükségleteinek megfelelően lehet alkalmassá tenni kis változtatásokkal egy másik számára. Ez a rugalmasság illusztrálja az iszlám érvényességét, mindenre kiterjedő voltát és univerzalitását.

Második tévhit:

Néhányan, akik nem ismerik az alapvető igazságokat az iszlámról; akár pszeudo-tudósok, orientalisták, vagy az iszlám ellenségei, azt állítják, hogy az iszlám nem tartja tiszteletben az iszlám államban élő nem-muszlimok törvényes jogait.

Válasz a tévhitre a nem-muszlimok jogairól

Az iszlám saría különböző kötelességeket és jogokat ad az iszlám társadalom nem-muszlim lakosainak. Elégséges lenne e tévhit cáfolatára az iszlám jogi könyvekben található általános szabályt idézni: „*A nem-muszlimok jogosultak arra, amire a muszlimok jogosultak. Kötelezettek arra, amire a muszlimok kötelezettek.*” Ez az

általános szabály, és ebből igazságos és egyenlő törvények áradnak, az iszlám állam nem-muszlim lakói számára: a biztonságukat, a magántulajdonukat, a vallásgyakorlatukat tekintve, stb.

Az iszlám megengedi a vallási párbeszégeket a nem-muszlimokkal, utasítva a muszlimokat, hogy a legjobb módszereket alkalmazzák bármely vitában és párbeszédben a nem-muszlimokkal. A Magasztos és Fenséges Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„És ne kezdjétek vitát az írás népével, csak úgy, hogy az jobb! Kivéve azokkal, akik közülük bűnösök. És mondjátok: «Hiszünk abban, ami lebecsáltatott nekünk és abban, ami lebecsáltatott nektek. A mi istenünk és a ti istenetek egy (és ugyanaz az) isten! És mi Neki vetjük alá magunkat.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 29:46]

Allah a más hitűekhez és vallásúakhoz is szól, mondván a Kegyes Koránban:

„Mondd (Mohamed): «Hogyan vélekedtek azokról, akikhez Allah helyett fohászokdtok? Mutassátok meg nekem, hogy mit teremtettek ők a földből (földön)! Avagy nekik részesedésük lenne az egekben? Hozzatok nekem írást korábbi, mint ez! Vagy valamilyen jelét a tudásnak, ha az igazat szóljátok.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 46:4]

Az iszlám megtiltja a kényszer alkalmazását a más vallású emberek térítéséhez, ahogyan a Korán ájája kijelenti:

„Ha a te Urad úgy akarta volna, akkor mindenki, aki csak a földön van mind hívő lett volna. Vajon te (Mohamed) kényszeríteni akarod az embereket arra, hogy higgyenek?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 10:99]

Mind a Korán és a Szunna (a Próféta ﷺ hagyományai) illusztrálja, hogy az iszlám saría alatt élő társadalom tagjai számára vallásszabadság van. A muszlim történelem a nem-muszlimok iránti tolerancia számos példájával rendelkezik, míg sok más társadalom intoleráns volt a muszlimokkal, sőt, saját népével is.

A muszlimoknak igazságosan kell bánniuk minden emberrel, aki nem ellenségeskedik a muszlimokkal. Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Allah nem tilt el benneteket azoktól, akik a vallás miatt nem harcoltak veletek és nem űztek el benneteket az otthonaitokból. Ezekkel legyetek jóravalók és méltányosak! Allah szereti a méltányosakat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 60:8]

Akik háborúznak az iszlám ellen, ellenségeskedést mutatnak és a muszlimokat kiutasítják, az iszlám máshogy kezeli őket. A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Allah azoktól tilt el benneteket, akik a vallás okán harcoltak ellenetek és elűztek benneteket az otthonaitokból. És támogatást nyújtottak a ti elűzetésetekhez. Ezekkel való barátságtól tilt benneteket Allah. Akik velük barátságot kötnek, ők a bűnösök.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 60:9]

A muszlimok és nem-muszlimok közötti kapcsolat szívélyes és igazságos viselkedésen alapszik. A kereskedelmi ügyletek megengedettek az iszlám társadalmon belül és kívül élő nem-muszlimokkal. A muszlim lehet zsidó és a keresztények ételéből. A muszlim férfi elvehet zsidó vagy keresztény nőt, ahogyan el lesz magyarázva az alábbiakban. Emlékezzünk rá, hogy az iszlám különleges figyelmet szentel és nagy fontosságot tulajdonít a családon belüli nevelésnek. A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Ezen a napon megengedtetek nektek a jó dolgok. És azok étele, akiknek a Könyv adatott megengedett a számotokra és a ti ételeitek megengedett az ő számukra. És (megengedettek házasság céljából) az erényes hívő asszonyok és az erényes asszonyok azok közül, akiknek az írás adatott előttetek, ha megadjátok nekik az ő jussukat erényesen és nem parázna módon és nem szeretőket tartókként. Aki pedig tagadja a hitet, annak kárba vész a cselekedete. Es a vesztesekkel lesz a Túlvilágon.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:5]

Harmadik tévhit:

Néhányan azt állítják, hogy az iszlám büntetések (hudúd) kegyetlenek és barbárok, és áthágják az emberi jogokat.

Válasz a tévhitre a hudúd-dal (előírt büntetésekkel) kapcsolatban

Minden társadalomnak megvan a büntetési rendszere a súlyos bűncselekményekre. A modern rendszer hosszantartó börtönbüntetéseket alkalmaz, de sok kriminalisztikai és társadalomtudományos szakember megállapította, hogy a börtönben eltöltött idő nem elég elrettentő, és hogy legtöbbször a bűnözők veszteséget és haszontalanságot éreznek, és általános rosszindulatot a rendszer ellen, amelyet igazságtalannak éreznek. Az áldozatok pedig attól szenvednek, hogy nem érzik, igazságszolgáltatás történt. Sok az ellentmondás a megfelelő büntetésről és idejéről. Arról nem is beszélve, hogy mennyibe kerül a hatalmas börtönrendszer és a hozzá tartozó létesítmények fenntartása.

Azzal kell kezdenünk, hogy az iszlám büntetőrendszere elválaszthatatlan része az egész igazságos és egyenlő iszlám életmódnak, amely egyenlő lehetőségeket kínál mindenki számára és biztosítja a jólétet minden polgárának, nem hagyva ürügyet semmilyen bűncselekményre.

A bűncselekményeket az iszlámban két kategóriára osztják:

1. Olyan bűncselekmények, amelyeknek előírt büntetése van a saría törvényekben. Ezek a bűnök a hitehagyás és az Istenkáromlás, a gyilkosság, a gondatlanságból elkövetett emberölés, a paráznság és házasságtörés, a rablás, a lopás, az alkohol- és drogfogyasztás, a hamis vád házasságtöréssel vagy más erkölcsstelen cselekedet, az agresszió, stb.

2. Olyan bűncselekmények, amelyeknek nincs meghatározott büntetése a saría törvényeiben. A jogi hatóság határozza meg a büntetést az ilyen bűncselekményeknél, a muszlimok közérdekének és

az iszlám társadalomnak megfelelően. Az ilyen típusú büntetések *Ta'zír*-ként (megrovás) ismertek.

A bűncselekmények, amelyeknek előírt büntetése van a saría törvényekben, további két kategóriára oszthatók.

Az első kategóriába az áldozat személyes jogaival kapcsolatos bűncselekmények tartoznak, mint például gyilkosság, gondatlanságból elkövetett emberölés, testi sértés és becsületsértés. E sértések büntetését le lehet csökkenteni, ha a felperes elejti a vádakat, vagy elfogadja a vérdíjat gyilkosság vagy támadás esetén.

A második kategóriába Allah parancsainak és más saría parancsok megszegésének büntetései tartoznak, mint például az alkoholfogyasztás, a paráználkodás vagy a lopás. Az e bűnök büntetését, ha egyszer a hatóságok elé kerültek és bizonyítást nyertek, nem lehet elejteni, még akkor sem, ha a felperes elejti a vádakat.

Az iszlám saría *Hudúdja* (halál- és testi büntetések) alkalmazásának szabálya, hogy az igazságosságot biztosítsa. Például csak abban az esetben alkalmazhatóak ezek a büntetések, ha a bűn súlyosan megsértette az emberi élet öt elemi szükségletét (vallás, élet, elme, méltóság és leszármazás, és vagyon). Csak értelmes, szellemileg ép felnőttön hajthatók végre, ha megbízható, értelmes tanú vallomása erősítette meg a bűntény megtörténtét. A büntetést elejtik, ha gyanú merül fel, vagy nem elégséges a bűn bizonyítéka, ahogy a hagyomány közli:

„Állítsátok meg a hudúd büntetést, ha gyanú merül fel (a bizonyítékról, vagy enyhítő körülményekkel kapcsolatban).”¹²¹

Ezeknek a durva büntetéseknek a végrehajtásának célja példát statuálni a társadalom kriminális elemei számára. Bizonyított és sikeres elrettentésül szolgálnak a bűncselekmény végrehajtásának csábítása ellen, ezért megvédik minden egyén jogait, tehát következőképpen az egész társadalom békét és biztonságot fog

¹²¹ Dhahabi közölte bizonytalan láncolattal, legvalószínűbb, hogy Abdullah ibn Masz'úd mondása, ahogyan Baihaqi említette.

élvezni. Például, ha valaki tudja, hogy bűnéért cserébe ugyanolyan erővel lesz megragadva, ami felvágja a bőrt és eltöri a csontot, akkor csábítani fogja a támadás további tervezetése?

Az evilági véges büntetéseken túlmenően, a bűnözőket figyelmeztetik Allah örök büntetésére a Túlvilágon bűncselekményeikért. Minden egyén az iszlám társadalomban, aki áthágja a törvényeket és az iszlám szabályait, ilyen súlyos büntetéseknél lesz kitéve. Minden társadalomban vannak olyan egyének, akik nem javulnak meg, kivéve testi fenyítéssel. Észrevehetjük, hogy az iszlám megfelelő büntetést határoz meg minden bűnre, mert Allah, a Bölcs és Mindentudó ismeri az emberi lélek minden belső részletét és teremtményei sokféleségét.

A **Hirábah** jelent útonállást, rablógyilkosságot, fegyveres betörést lakó- vagy kereskedelmi övezetbe, és ártatlan lakók fegyverrel való megfenyegetését. Szó szerint társadalmon belüli háborúzást jelent.

A *Hirábah* büntetését a Korán ajáiból következtethetjük ki:

„Bizony azok akik harcolnak Allah és a Küldötte ellen és abban buzgólkodnak, hogy romlást okozzanak a földlön, azok jutalma az, hogy megöletnek, vagy keresztre feszítetnek, vagy kezeik és lábaik-egymással ellentétesen-levágnak, vagy száműzetnek a földről. Ez megaláztatás lesz a számukra az evilágon. És nekik a Túlvilágon hatalmas büntetés jár. Kivéve azokat, akik megbánást mutatnak még azelőtt, hogy a hatalmatokba kerülnének. És tudjátok, hogy Allah Megbocsátó és Irgalmas.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:33-34]

Ezt a büntetést különböző módon alkalmazzák a bűn természete és intenzitása szerint, és a hatóságok késleltetik a büntetés kiszabását, hogy a bűnhöz illő legyen. Ha a rabló gyilkol a rablás közben, a büntetés kivégzés és keresztre feszítés lehet. Ha elveszi a pénzt, és fenyeget, de nem gyilkol vagy támad, a büntetés egy kéz és láb levágása lehet. Ha meggyilkolja az áldozatot, de nem veszi el a pénzét, kivégezhetik, mint gyilkost. Ha megrémíti az ártatlan lakosokat, de nem öl meg egyet sem közülük, kiutasíthatják, amit néhány tudós börtönbüntetésnek értelmez.

Gyilkosság: A *Qiszász* (bűnnel megegyező büntetés – itt kivégzés) a büntetése az előre megfontolt szándékkal elkövetett gyilkosságnak, mint egy igazságos és megfelelő büntetése egy élet igazságtalan elvételének. A *Qiszász* sikeresen rettent el az embereket a gyilkosságtól. A Magasztos Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Ó ti, akik hisztek! Előíratott nektek a bosszú, a megtorlás (*al-qiszász*), a meggyilkoltak eseten: a szabad a szabadért, a szolgáltaért, a nő a nőért(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:178]

Ha az áldozat családjá megbocsát a gyilkosnak, a kivégzést elejtik. Ha elfogadják a vérdíjat, a büntetést is elejtik. Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„(...)*Ám, ha valakinek (a gyilkosnak) elnéz, megbocsát a (a megölt) testvére valamit, úgy a követelése az elismert módon és a (vérdíj) fizetés a számára illendő módon.(...)”* [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:178]

Rablás és lopás: Allah előírta a lopás büntetésének a kézlevágást. Ez a Dicsőséges Korán ájáján alapszik:

„A tolvaj férfi és a tolvaj nő, mindkettőnek vágjátok le a kezét, annak jutalmaként, amit szereztek és Allahtól származó megtorlasként. Allah Hatalmas és Bölcs.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:38]

A kéz levágása különleges helyzetekben és körülmények között lehetséges. *Először* is, az ellopott tárgy értéke egy meghatározott érték felett kell, hogy legyen. *Másodszor*, a lopott tárgyat megfelelő védelem alatt kellett tárolni. *Harmadszor*, ha a lopás vádja csak gyanú, vagy ha a lopás oka éhség vagy mélyszegénység, akkor a tolvaj kezét nem vágják le, és segélyt állapítanak meg neki. A lopás nagyon súlyos bűn, amelyet ha nem büntetnek megfelelően, akkor széles körben elterjed, fenyegetve ezzel a közösség társadalmi és gazdasági életét. A tolvajok ellenállásba ütközhetnek, amely más bűnök elkövetésére indíthatja őket, mint például gyilkosság vagy testi sértés. Ha a tolvaj tudatára ébred annak, hogy a keze le lesz vágva a lopás miatt, bizonyára vagy habozik, vagy teljesen eláll a bűnétől.

Paráznaság és házasságtörés: Az iszlám ostromozást ír elő azoknak, akik még soha nem voltak házasok és paráznaságot követnek el. Allah azt parancsolja a Dicsőséges Koránban:

„A parázna nőt és a parázna férfit, mindkettőjüket száz korbácsütéssel korbácsoljátok meg! És Allah vallására való tekintettel ne fogjon el benneteket könyörölg velük szemben, ha igazán hisztek Allahban és az Utolsó Napban! És kettejük büntetésénél legyen jelen a hívők egy csoportja!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:2]

Aki már volt házas, férfi vagy nő, és házasságtörést követ el, a számukra előírt büntetés a halálra kövezés. Ez a büntetés csak bizonyos feltételek megléte mellett hajtható végre. A házas férfi vagy nő csak a következő két eset egyikében lesz halálra kövezve: bűnmegevallás, vagy négy szemtanú tanúskodása. A nyílt és világos bűnmegevallás azt jelenti, hogy nem kényszer vagy erőszak alkalmazásával lett a vallomás kicsikarva. Az ítéletet a bűn első beismerése után nem hajtják végre. A vallomás akkor válik hitelessé, ha négy alkalommal, vagy négy különböző bírósági tárgyalás alkalmával kerül elismérlésre. A bíró mondhat olyan hatású dolgokat, hogy 'lehet, hogy csak csók, ölelés, érintés történt, behatolás nélkül'. Ez szélesre tárja az eredeti vallomás visszavonásának lehetőségét. Ez a gyakorlat a Próféta ﷺ Szunnájára alapszik, amikor a sok bűnbánó ismételen kintartottak mellett, hogy valóban házasságtörést követtek el.

A második eset négy igazságos tanút igényel. Ez a négy igazságos tanú szavahihetőként kell, hogy ismert legyen mondásaikban és viselkedésükben. A négy tanúnak meg kell erősíteniük, hogy látták a tulajdonképpen közösülést, tehát, a négy tanúnak tanúskodnia kell, hogy gyakorlatilag látták a férfi péniszének behatolását a nő vaginájába. Ez a helyzet valóban ritka, és csak akkor jöhet létre, amikor a felek nyíltan követik el a kéjelgés illegális cselekményét, tiszteletlenséget mutatva ezzel a társadalom törvényei, méltósága és becsülete iránt. A házasságtörés és a paráznaság (az iszlám perspektívában) nem tekinthető egy pusztán személyes kiváltságnak és magánügynek, ahogy a világi társadalomban. A társadalom jogai

áthágásának tekinthető (különösen a nő családja tisztességének), mert sok ártalmas hatása és következménye van. Erkölcstelenné teszi a társadalmi értékeket és a társadalmi alapelveket általában. Nemi betegségek elterjedéséhez vezet. Abortuszhoz vezet. Törvénytelen gyerekekhez vezet, akik nem kapnak megfelelő gondoskodást szüleiktől. A leszármazás összekeveredik, amikor egy gyermeket olyasvalakinek tulajdonítanak, aki nem az igazi apja. A gyermeket megfosztják attól a tisztelettől, hogy igazi apjának tulajdonítsák. Örökösödési problémákat okoz, amelyben azok, akik nem jogosultak az örökségre, kapnak az örökségből, és azok, akik jogosultak lennének, nem kapnak semmit. Ezen túlmenően, valaki lehetséges, hogy tudatlanságból házasságot köthet valakivel, aki tilos számára, például testvér, unokahúg, nagynéni, stb. Valóban bűn ezek ellen az ártatlan gyermekek ellen, hogy megfosztják őket a szülők és a család gondoskodásától, és a tisztességes identitástól, ami pszichológiai és társadalmi betegségeket és instabilitást eredményez. A gyermek számára az anya és az apa elengedhetetlen a lelki béke, otthon, biztonság, támogatás és boldogság érdekében.

Rágalom: Nyilvános ostromozás jár a paráznság vagy házasságtörés hamis vádjáért. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„És azok, akik tiszta, erényes asszonyokat vádolnak meg, majd pedig nem tudnak négy tanút előhívni, korbácsolják meg őket nyolevan korbácsütéssel! És tőlük soha többre ne fogadjatok el tanúságtételt! Ők a bűnösök.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:4]

E büntetés kiszabása és végrehajtása az ártatlanok becsületének és jó hírének védelmében történik. A meg nem büntetett hamis vádak megtorló viselkedést váltanak ki, bosszút, sőt, támadást vagy gyilkosságot. Az iszlám saría azért írja elő ezt a szigorú elrettentő büntetést a sértő ellen, hogyha nem hoz bizonyítékot, mert ez biztosan véget vett az ilyen tetteknek a társadalomban. Az iszlám nem áll meg a bűn fizikai büntetésénél, hanem azt is előírja, hogy akiről bebizonyosodott, hogy rágalmazott, az ne legyen elfogadva mint tanú, mivel ő egy bebizonyosodott hazug. Ha a rágalmazó teljes bűnbánatot

tart Allah előtt és egész viselkedését megjavítja, akkor a helyzetét felülvizsgálhatják.

Tudatmódosító szerek: Az embernek szabad enni és inni az egészséges megengedett ételekből és italokból az Allah által megszabott határokon belül. Minden tudatmódosító anyag tiltott, mivel nem csak az embert és a testét, eszét és családját teszik tönkre, hanem nagyban a társadalom erkölcsi szövevényét is. A tudatmódosító szereket 'minden gonoszság anyjának' nevezik, mert más bűnökhöz vezetnek. Az iszlám az ostromozást rendelte el a nyilvános részszegségért és a kereskedésért. Ezt a büntetést azért rendelte el az iszlám, hogy gyökerestül megszüntesse az ártalmas anyagok használatát és biztosítsa a vagyont és a szellemi és fizikai egészség megőrzését. Az alkohol- és drogfogyasztás néhány negatív következménye és hatása a más bűncselekményekre való hajlam, mint például gyilkosság, támadás, paráználkodás, házasságtörés, nemi erőszak és családon belüli erőszak, a mérgező anyagokkal való kereskedelem stb. Az alkohol- vagy drogfüggő a társadalom haszontalan tagja lesz, aki képtelen a munkája megtartására. A függő erkölcstelen tetteket cselekedhet, hogy hozzájusson a droghoz, lopással vagy más bűncselekménnyel. Súlyos egészségkárosodáshoz és járványokhoz vezethet az alkohol- és drogfüggőség, ahogyan az orvosi és laboratóriumi vizsgálatok igazolják. Vagyont és időt veszítenek el, és súlyosan károsítják a közösséget és általában a társadalmat. Mivel az alkoholista vagy a függő ideiglenesen nem beszámítható, a drogok vagy az alkohol hatására bűnügyileg veszélyessé válhat, és ezt a helyzetet az iszlám nem tolerálja.

Mindezek a fent említett büntetések az iszlámban a törvénytisztelő állampolgárok emberi jogait és méltóságát hivatottak megőrizni, ugyanakkor demonstrálják és illusztrálják az abszolút Isteni Bölcsességet és Igazságot. A saría általános szabálya, hogy a büntetést a bűn nagyságához és típusához kell mérni. Például Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Egy rossz cselekedet jutalma egy hozzá hasonló rossz cselekedet(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:40]

Allah azt is mondja a Dicsőséges Koránban:

„Ha büntettek, akkor annyiban büntesettek, amilyen mértékben ti elszenvetdétetek. Ám ha türelmesek vagytok, az jobb az állhatatosan kitartóknak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:126]

Az igazságos büntetés egyenlő nagyságú, de az iszlám könyörületességből nyitva hagyja a lehetőséget vagy a vérdíj elfogadásának ellenszolgáltatásként, vagy a megbocsátást, amennyiben személyes jogokról és sértésekről van szó. Allah elmagyarázza a Koránban:

„És megírtuk nekik abban (a Tórában): «A lelket a leiekért, a szemet a szemért, az orrot az orrért, a fület a fülért, a fogat a fogért és a sebesülésekért (amelyek kisebbek, mint az előbbiek) a bosszuló megtorlást.» Ha valaki adakozik ezzel, az a bűnét megváltó dolog lesz a számára. És az, aki nem azáltal ítélkezik, amit Allah kinyilatkoztatott, ők a bűnösök (až-žálímún).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:45]

A Könyörületes Allah bátorítja a megbocsátást, ahogy több esetben is kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„(...)Ám bocsássonak meg és tanúsítsanak elnéző jóindulatot! Vajon azt szeretnétek-e, hogy Allah ne bocsásson meg nektek? Allah Megbocsátó és Megkönyörülő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:22]

És Allah, a Megbocsátó azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„(...)Aki azonban megbocsát és kész azt jóvátenni, annak jutalma Allahnál van. Ő nem szereti a bűnösöket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:40]

Az iszlám célja nem a megtorlás és nem ró ki súlyos büntetést csak szigorúságból. A büntetések célja az emberi jogok védelme és a törvény és a rend tiszteletének megőrzése szigorú igazságszolgáltatással és elrettentő példákkal. A cél mindenekelőtt a béke és a nyugalom megőrzése és figyelmeztetni mindenkit, hogy kétszer gondolja meg, mielőtt büntetthez folyamodna. Ha a gyilkos felismeri, hogy meg fogják ölni, ha megöl valakit, ha a tolvaj

felismeri, hogy le fogják vágni a kezét a lopásért, ha a paráználkodó felismeri, hogy nyilvánosan meg fogják ostorozni, a házasságtörő felismeri, hogy meg fogják kövezeni, és a rágalalmazó felismeri, hogy őt is meg fogják ostorozni nyilvánosan, akkor mindannyian komolyan elgondolkoznak, mielőtt elkövetik a bűnt, amit elterveztek. A büntetéstől való félelem visszatartja a kihágót a bűntől és ennek következtében a társadalom biztonságosabb és békésebb lesz. A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„És nektek a megtorlásban élet (megmentése) vagyon! Ó ti ésszel bírók! Talán istenfélők lesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:179]

A válasz arra az észrevételre, hogy ezek a meghatározott büntetések az iszlámban kivételesen kegyetlenek, egyszerű. Mivel mind egyetértünk, hogy a bűnök szerfelett ártalmasak a társadalom számára, hogy szigorú intézkedéseket kell tenni ellenük, és hogy az embereket, akik elkövetik, meg kell büntetni, az egyetlen probléma a legjobb, legigazságosabb és leghatékonyabb büntetés meghatározása, amely csökkenti a bűnözési mutatót. Ez maga után vonja az iszlám törvény és az ember alkotta, világi törvény összehasonlítását, a fent említett büntetéseket és a hosszú börtönbüntetéseket minden negatív következményükkel az áldozatok, a bűnözők és a társadalomra nézve. Az iszlám törvényei igazságosak, könnyűek, univerzálisak, gyakorlatiasak és logikusak, ha közelebbről megvizsgáljuk, mert a bűnözőnek megadják az ízt annak a fájdalomnak amit ő okozott az áldozatnak és a társadalom erkölcsi alapjának. Allah ismeri a legjobban a teremtményeit és azt, hogy mi számukra a legigazságosabb büntetés és a leghatásosabb elrettentés a bűntől. A logika és az igazság az áldozatok jogainak messzemenőig való felismerésére indít. Az ő jogaikat nem szabad jelentéktelenné tenni azáltal, hogy a bűnözőkkel elnézően bánnak. Mint a fizikai test esetében is, a rákos szervet ki kell venni, ha nem lehet meggyógyítani, hogy a test többi részét meg lehessen menteni.

Megjegyzendő, hogy a média gyakran hamis képet állít be az iszlámról, a muszlim társadalomról és a saría törvényről. E propaganda miatt az ember azt gondolhatja, hogy az iszlám

büntetéseket naponta hajtják végre. Az igazság az, hogy az iszlám történelmében nem volt sok eset, amikor kivégzést, halálra kövezést vagy amputációt hajtottak volna végre. A megkövezést ritkán hajtották végre, és e ritka esetek többségében is akkor, ha a bűnös maga vallotta meg a bűnét és kifejezte a vágyát, hogy megtisztuljon az elkövetett bűntől azáltal, hogy ebben a világban kap büntetést és a Túlvilágon büntelenül találkozzon Allahal. A többi büntetés esete hasonló.

Negyedik tévhit:

Sokan állítják, hogy a hitehagyásért kiszabott büntetés az iszlámban, az emberi jogok megsértése. Az emberi jogok a modern megfogalmazás szerint minden embernek vallásszabadságot biztosít. Azt állítják, hogy ez a büntetés ellenkezik A Magasztos és Mindenható Allah mondásával a Dicsőséges Koránban:

„Nincs kényszer a vallásban!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:256]

Válasz a tévhitre hitehagyásról

Az iszlám saría elrendeli annak az embernek a kivégzését, aki elhagyja a hitét miután elfogadta az iszlámot életmódjaként, és megtagadja az iszlám hitelveket és törvényeket. A Próféta ﷺ jól ismert hagyománya kimondja:

„A muszlim vérét nem lehet törvényesen kiontani, csak e három (esetben): a házasember, aki házasságtörést követ el; életet az életért; és annak, aki elhagyja a vallását (az iszlámot) és elhagyja a közösséget.”¹²²

A Próféta ﷺ azt is mondta:

¹²² Bukhári #6935 és Muszlim #6524

„Aki megváltoztatja a vallását (az iszlámot), azt öljétek meg.”¹²³

Az iszlám életmód megtagadása, miután valaki elfogadta, magába foglalja a negatív propagandát az iszlám iránt, és szerencsétlenség annak a közösségnek a számára, ahol a hitehagyott él. Ez a megtagadás nemcsak elbátortalanítja az embereket attól, hogy elfogadják az iszlámot, hanem bátorítani fog mindenfajta bűntényt és istenkáromlást. Az amikor valaki megtagadta az iszlámot, arra utal, hogy ez az egyén csak kipróbálta, de nem volt komoly az elkötelezettsége az ilyen életmód iránt. Ezért ez a megtagadás támadja az iszlámot és belső lázadásra indít. Ezért lett előírva ez a büntetés, és Allah jobban tudja.

Hitelenséget és tagadást hirdetni elfogadhatatlan az iszlám saría szerint, mivel az ilyen ember nem tartja tiszteletben hite iránt tett szent elköteleződést. Sokkal veszélyesebb az ilyen ember, mint egy eredeti hitetlen, aki soha nem volt muszlim. Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Bizony azok, akik hittek majd hitetlenekké váltak, majd újra hittek, majd pedig újra hitetlenekké lettek, majd pedig hitelenségükben növekedtek, azoknak Allah nem bocsáthat meg. És nem vezérli őket az Utón.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:137]

A következő pontokat kell figyelembe vennünk az iszlámból kilépők esetében:

A hitehagyó meggyilkolása abban az esetben hajtható végre, ha az illető megsértette az iszlám alapjait és nyíltan támadta az iszlámot ámulással és istenkáromlással. Mint ilyen, az erkölcsi és társadalmi rend alapját támadja. Ez az ámulás egy belső forradalmat és veszélyes lázadást válthat ki az iszlám társadalomban. Ez a fajta bűn a legsúlyosabb minden társadalomban, ezért „nagy hitszegésnek” minősül. Akire rábizonyosodik a hitehagyás, három egymást követő napot kap, hogy visszatérjen az iszlámba. Tanult tudósok ülnek le

¹²³ Bukhári #2854

vele, és elmagyarázzák neki, hogy miért ilyen nagy ez a bűn a saját lelke, családja és a társadalom számára, és megmagyarázzák neki, amit nem értett, vagy ha valamilyen tévhit áldozata volt. Ha ez az ember visszatér az iszlámba, elengedik büntetés nélkül. Ha kivégzik a hitehagyót, az a valóságban megmenekülés a társadalom többi tagja számára a rosszindulattól és az erőszaktól, amit terjesztene, ha hagynák hitetlenségét és istenkáromlását terjedni a társadalom többi tagja felé. Ha egy ember hitetlenségét és hitehagyását magában tartja, és nem hirdeti és terjeszti, Allahra tartozik a büntetése. Allah tudja a legjobban, hogy ki hisz és ki tagadja meg a hitet, ki őszinte és ki képmutató. A muszlim hatóságok ítéletüket csak a nyílt külső ügyekre korlátozzák és a belső valóság Allahra tartozik.

Másrészről, ez a szabály illusztrálja, hogy az iszlám elfogadása vagy megtagadása nagyon komoly dolog. Bármelyik lehetséges áttérőnek időt kell szánnia az iszlám életmód minden aspektusa tanulmányozására, kutatására, értékelésére és megvizsgálására, mielőtt elfogadja és elköteleződik szabályai mellett. Egy ilyen szigorú büntetés senkinek nem ad egy vékony reménysugarat sem, akik játszani, kísérletezni akarnak az iszlámmal, de végül elárulják.

Az iszlám a hit megtagadását nem tartja személyes ügynek, hanem egy olyan tagadásnak, ami az egész rendszert károsítja. Ez a megtagadás a belső zendülés magja, és felbujtás a társadalom elleni felkelésre. Az iszlám nem bocsátja meg azt, ami a társadalom felforgatásához vezet.

Ez a törvény a hitehagyásról valamilyen szempontból hasonló, bár mérsékeltebb, mint sok modern politikai rendszer, amely bármilyen tevékenységet, ami megdöntené a jelenlegi rezsimit vagy kormányt illegális és végső árulásnak tart, amit kivégzéssel, száműzéssel, bebörtönzéssel és a személyes vagyon elkobzásával büntet. Az iszlám csak a hitehagyót bünteti egyszerű, közvetlen és nagyon hatásos elrettentéssel.

Ötödik tévhit:

Sokan azt állítják, hogy a tilalom, hogy a muszlim nő nem mehet hozzá egy nem-muszlim férfihoz, az a nő személyes jogainak és személyes szabadságának a korlátozása, amit a modern világi törvény megenged; bármilyen egyén házasodhat bárkivel, akivel akar. Fontos megjegyezni, hogy a muszlim férfinak is tilos többistenhívő nőt, mint például hindu vagy buddhista nőt feleségül venni. Ez az ember jogai és személyes szabadsága megsértése? A világos válasz erre a kérdésre és az előbb említett tévhitre az, hogy ezek a tilalmak semmiképpen nem szegik meg sem a férfi, sem a nő emberi jogait az iszlámban, ahogyan el fogjuk magyarázni; ez inkább a házasság harmóniájának a biztosítása.

*Válasz a tévhitre a nem-muszlimmal kötött házasságról*¹²⁴

Az iszlám indoklás emögött a a korlátozás mögött a nő védelme és a családi értékek és a családi egység védelme. A legtöbb modern világi törvény megenged mindenféle szexuális kapcsolatot a felnőtt felek beleegyezésével, még a homoszexualitást is. Mindez elfogadhatatlan az iszlámban, mivel a szexuális kapcsolat csak törvényes és tiszteletreméltó házasságban megengedett egy férfi és egy nő között. Mivel az iszlám minden eszközzel az emberiség erkölcsiségének védelmét igyekszik megvédeni és megőrizni a család egységét a válás miatti széteséstől, a lehetséges házastársat bátorítja, hogy harmóniát, biztonságot és összeillést keressen választottjával személyes boldogsága és a jövő családja és generációja sikere érdekében. Bármi, ami lehetséges súlyos konfliktust okozhat, ok lehet arra, hogy a házasság ne legyen megengedett. A következő három lehetséges eset létezik:

1. eset: A muszlim férfinak tilos elvenni többistenhívő, bálványimádó vagy ateista nőt, mert az iszlám hit nem fogadja el a többistenhitet, az istenkáromlást és a bálványimádást. Az iszlám

¹²⁴ *Az iszlám saría és az emberi jogok az iszlámban* – Szimpózium, idézet parafrázis, Beirut, Dar-al-Kitab-al-Lebnani, 1973.

megtiltja az olyan házasságot, amelyben az egyik házaspár nem tartja tiszteletben a másik házaspár legfontosabb elveit. Az egész család ebben az esetben folyamatos vitában és zűrzavarban élne. Az ilyen problematikus házasság valószínűleg váláshoz vezetne, amely egy meglévő család szétesését jelenti, és ez a gyerekekre hat a leginkább.

2. eset: Egy muszlim férfi elvehet egy keresztény vagy egy zsidó nőt, mivel az iszlám elfogadja Mózes és Jézus, Allah emelje fel említésüket és adjon nekik biztonságot minden lealacsonyító dologtól, mint Allah igaz Prófétái és Küldöttei. Bár léteznek bizonyos különbségek néhány alapelvben, hitben és vallásban, de a házasság nem olyan problematikus természetű, mint a fent említett, és sikeresen folytatódhat, ha minden más tényező kielégítő a két házaspár között, ha Isten is úgy akarja.

3. eset: Az iszlám tiltja a nem-muszlim férfi házaspárát a muszlim nővel, mivel egy zsidó, egy keresztény vagy egy többistenhívő tagadja Mohamed ﷺ üzenetét és profétaságát. Természetes és történelmi precedensek alapján a férfiak uralják a nőket. Egy nem muszlim férj visszaélhet erejével és dominanciájával és az otthon falai között tiszteletlen lehet a feleség iszlám hitével és alapelveivel szemben. Lealacsonyító módon beszélhet a Prófétáról ﷺ és az iszlámról, és ez a helyzet heves gyűlöletet és problémákat okozhat a két házaspár között. Ez természetesen vitákhoz vezet, vagy eltávolíthatja a nőt a hitétől. Ha mégis megvédi a hitét, az igazságtalan alárendeléshez és fizikai erőszakhoz vezethet. Mint gyengébb nem, elfogadhatja ezt az irtózatot helyzetet, a kínzást és szenvedést, hogy megvédje magát és a gyerekeit. Az iszlám tiltja ezt a fajta házaspárát, amely elkerülhetetlenül rossz bánásmódhoz, konfliktusokhoz, nagy próbatételekhez és majdnem biztosan váláshoz vezet, az első esethez hasonlóan. Ez a harmadik eset összefoglalva a legrosszabb forgatókönyv a lehetséges konfliktusokhoz, és ezért tiltott.

Hatodik tévhit:

A rabszolgaság intézménye az iszlámban ellentmond az egyenlőség és a teljes személyes szabadság koncepciójának az iszlámban. Ez szintén az emberi jogi túlkapas.

Válasz a tévhitre a rabszolgaságról

A rabszolgaság rendszere a muszlimok között sok szempontból eltérő volt a más társadalmakban létezőktől és ahogy sokan elképzelik a rabszolgaságot a görögök, rómaiak és európai gyarmatosítók szokásai alapján. Az iszlám az elején elfogadta a rabszolgaság rendszerét, mert az egy elfogadott és szükséges része volt a gazdasági és társadalmi feltételek között abban az időben. A rabszolgaság rendszere az egész világban jelen volt, és az élethez szükséges feltételek nagy része a rabszolgamunkától függött. A rabszolgaságot elfogadták és elismerték a korábbi vallások is. Ahogyan a Biblia mondja:

„Mikor valamely város alá mégy, hogy azt megostromold, békességgel kínáld meg azt. És ha békességgel felel néked, és kaput nyit, akkor az egész nép, a mely találhatik abban, adófizetőd legyen, és szolgáljon néked. Ha pedig nem köt békességet veled, hanem harcra kél veled, akkor zárd azt körül; És ha az Úr, a te Istened kezébe adja azt: vágj le abban minden fineműt fegyver élével; De az asszonyokat, a kis gyermekeket, a barmokat és mind azt, a mi lesz a városban, az egész zsákmányolni valót magadnak prédáljad; és fogyaszd el a te ellenségeidtől való zsákmányt, a kiket kezébe ad néked az Úr, a te Istened. Így cselekedjél mindazokkal a városokkal, a melyek igen messze esnek tőled, a melyek nem e nemzetek városai közül valók. De e népek városaiban, a melyeket örökségül ad néked az Úr, a te Istened, ne hagyj élni csak egy lelket is; Hanem mindenestől vesztésd el őket: a Khittheust, az Emoreust, a Kananeust, a Perizeust, a Khivveust és a Jebuzeust, a mint megparancsolta néked az Úr, a te Istened;” [Mózes V. könyve 20:10-17]

És a rabszolga tulajdonosa akár halálra is verhette rabszolgáját, ahogy a következő szöveg leszögezi:

„Ha pedig valaki úgy üti meg szolgáját vagy szolgálóját bottal, hogy az meghal keze alatt, büntettség meg. De ha egy vagy két nap életben marad, ne büntettség meg, mert pénze ára az.”
[Mózes II. könyve 21:20-21]

Sehol a Bibliában nem található utalás a rabszolgaság ellen, és ez sokakat arra vezetett, hogy bátran hirdessék azt amit Jefferson Davis, az Amerikai Konföderációs Államok első és egyetlen elnöke, is mondott:

*„[A rabszolgaságot] a Mindenható Isten hozta létre rendeletében...a Bibliában van jóváhagyva, mindkét Testamentumban, Mózes első könyvétől a Jelenések könyvéig...minden korban létezett, és jelen volt a legfejlettebb civilizációknál is, és olyan nemzeteknél amelyek legmagasabb szakértelemmel rendelkeztek a művészetek terén.”*¹²⁵

Figyelembe véve a világ követelményeit, az iszlám vallásjog egy hosszú távú és fokozatos tervet követet, hogy megszüntesse a rabszolgaságot a társadalomban. Nem találunk közvetlen parancsot a rabszolgaság hirtelen megfékezéséhez, inkább bölcsen, a rabszolgaság forrásai voltak fokozatosan korlátozva és csökkentve, és a rabszolgák felszabadítását ösztönözve. Emellett, szigorú szabályok voltak bevezetve a méltányos és tisztességes viselkedésért a rabszolgákkal szemben, és lehetővé lett téve számúkra, hogy megvásárolhassák saját szabadságukat. Az első lépés a saját szívük és elméjük felszabadítása volt. Meglették tanítva, hogy erősnek egészségesnek, mindenre képesnek érezzék magukat és ne gyengéknek és alsóbbrendűeknek. Az iszlám újraépítette a rabszolgák szívében és elméjében az emberi

¹²⁵ Dunbar Rowland idézve Jefferson Davist, *Jefferson Davis*, 1. kötet 286. oldal. Lásd még Jefferson Davisnak „*Az Amerikai Konföderációs Államok ideglenes elnökének beiktatási beszéde*”, Montgomery, 1861-Feb.-18, Amerikai Konföderációs Államok. Elérhető: <http://funnelweb.utcc.utk.edu/~hoemann/jdinaug.html>

érzést és az integritást, kinevezve őket a gazdáik és tulajdonosaik testvérének. Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Munkásaitok és rabszolgátok a testvéreitek, akik felet Allah hatalmat adott nektek. Tehát, ha valakinek egyik testvére az irányítása alatt van, etetnie kell, abból amit ő eszik, öltöztetnie úgy, ahogyan ő öltözködik, és nem szabad képességein felül terhelni. De ha megterhelitek őket, akkor segítetek nekik.”¹²⁶

A rabszolgáknak jogokat állapítottak meg. A Korán és a Szunnah parancsai elrendelik a muszlimoknak, hogy legyenek kedvesek és jóindulatúak a férfi és nő rabszolgáikkal. Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„És szolgáljátok Allahot, és ne kövessetek el semmilyen társítást Vele szemben! A szülőkkel a helyes módon járjatok el és a rokonokkal, az árvákkal és a szegényekkel, a rokonszomszédssággal és az idegen szomszédssággal, a meghitt társal, az úton lévővel és azokkal, akiket a jobbotok birtokol. Allah nem szereti a gőgös, büszkélkedőt.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:36]

A Proféták (béke legyen velük) folyamatosan figyelemmel kísérték a rabszolgák sorsát, bizonyítékként szolgálva az a tény hogy Allah Küldötte ﷺ a halálos ágyán azt parancsolta a muszlimoknak, mint utolsó kívánság, hogy őrizzék meg imáikat és a rabszolgák jogait.

Allah Küldötte ﷺ azt mondta, ezzel kapcsolatban:

„Azt aki kasztrálja rabszolgáját mi kasztrálni fogjuk őt.”¹²⁷

Az iszlám tanításai szerint a rabszolgaság csak a fizikai rabszolgaságra korlátozódik, és nem lehet őket kötelezni a gazdájuk vallására. A rabszolgának jogában van megmaradni saját hiténél.

¹²⁶ Bukhári #2406 és Muszlim #1661

¹²⁷ Mustadrak al-Hākim 4/409, #8100

Az iszlám előírja az emberek közötti egyenlőség és a felsőbbrendűség csak az istenfélelemből is az igazságosságból származik. Ugyanakkor, előírta a testvériséget és az egységet a rabszolgák és gazdáik között, és erre a legjobb példát Mohamed Próféta ﷺ nyújtotta amikor felajánlotta Zainab bint Jahsh (Allah legyen vele elégedett), egy nemes Quráisi hölgyet, aki a Próféta ﷺ unokatestvére volt, Zaid ibn Harithahnak (Allah legyen vele elégedett), feleségként, aki egy ő általa felszabadított rabszolga volt. Az utóbbi, kilett nevezve a hadsereg parancsnokának is, és ő volt Mohamed Próféta ﷺ egyik legközelebbi társa.

A tévhit és káosz elkerülése érdekében, az iszlám két módszert alkalmazott, hogy megszüntesse a rabszolgaságot a társadalomban. Ezek a módszerek nem születtek ellenségeskedést és gyűlöletet a különböző osztályok között és nem befolyásolták hátrányosan a társadalmi-gazdasági helyzetet sem.

Az első módszer: *Megszüntetése és korlátozása a rabszolgaság forrásainak, amelyek az iszlám történelem egy időszakában szélesben elterjedtek voltak*

Az iszlám előtt a rabszolgaság forrásai számosak voltak, beleértve a háborúkat ahol a vereséget elszenvedett katonákat foglyul ejtették és rabszolgákká tették. A kalózkodás a gyermekek és a felnőttek elrablása egy másik forrás volt, mert ezek a személyek rabszolgának lettek eladva. Ha valakinek pénzügyi tartozásai voltak, akkor rabszolgájává válhatott a hitelezőének. Egy másik forrás, a szülők saját gyermekeik eladása volt, akár fiú, akár lány, rabszolgának. Egy személy eladhatta saját szabadságát egy bizonyos összegért. Sok bűncselekmény azzal volt büntetve hogy az elkövetőt rabszolgaságra ítélték, így ő az áldozat rabszolgájává vált, vagy annak a családjának. Ha egy rabszolga nőnek gyermeke született az is rabszolgaságra volt ítéelve, még akkor is ha az apa szabad ember volt, és így ez egy másik forrása volt a rabszolgaságnak.

Az iszlám blokkolta ezeket a forrásokat kivéve a két törvényes forrását a rabszolgaságnak, amelyek tökéletesen logikusak voltak abban az időben az adott körülmények között.

(1) Hadifoglyok, törvényesnek nyilvánítva egy muszlim uralkodó által.

Meg kell jegyezni, hogy nem minden hadifoglyot nyilvánítottak rabszolgának, néhányat szabadon engedték, míg mások kifizethették a váltságdíjukat. Ez a Dicsőséges Korán következő ájáján (versén) alapszik:

„Ha a hitetlenekkel találkoztok (a harc során) vágjátok el a nyakukat! És ha elpusztítottátok (vagy megsebesítettétek) őket, erősen kötözzétek meg (őket foglyokként)! Ezek után, vagy kegyelem, vagy váltságdíj - míg a háború el nem éri a végét. Így van ez! Ha Allah akarta volna bosszút állt volna rajtuk, hogy egyet közületek a másikkal így tegyen próbára. Azok, akik Allah Útján öletnek meg, azok tetteit Ő nem fogja tévelygésbe vinni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 47:4]

Az iszlám ellenségei minden eszközt bevetettek, hogy megakadályozzák az iszlám fejlődését és terjedését a korai korszakban és az akkori nem-muszlimok a muszlimokat hadifoglyokként kezelték, így a muszlimok is, megtorlásként, ugyanazt tették.

(2) A rabszolgaság öröklődött ha a gyerekek rabszolgák voltak a szülei.

Egy ilyen gyerek rabszolgának számított. Azonban, ha a rabszolga gazdája legális vadházasságba vette az anyát, akkor az ebből a kapcsolatból születendő gyerek szabad volt, és az apa szabad leszármazottaihoz kapcsolódott. Ebben az esetben, a rabszolganőt „a gyerek anyának” hívták, akit nem lehet eladni vagy odaajándékozni, és szabaddá kellett tenni a gazdája halálakor.

A második módszer rabszolgaság megszüntetésére, az ösztönzése és kiterjesztése azoknak a lehetőségeknek amelyek a rabszolgák felszabadításához vezettek.

Eredetileg az egyetlen módja a szabadság eléréséhez az volt ha gazda felszabadította a rabszolgáját. Az iszlám eljövetele előtt, a rabszolgaság egész életre szólt, és ha valaki felszabadította rabszolgáját, annak néha bírságot kellett fizetnie. Az iszlám bevezette az önfelszabadítás gyakorlatát, mikor a rabszolgák egy meghatározott összegért felszabadíthatták magukat. A rabszolga tulajdonosának is meglett adva az a lehetőség hogy bármikor felszabadíthatta rabszolgáját semmilyen pénzügyi kötelezettség és büntetés nélkül.

Említsünk néhány forrását a rabszolgák felszabadításának:

1. A bűnök kiengeszteléséért:

Egy muszlim hívő felszabadítása a kiengesztelés a véletlen gyilkosságért, a vérdíj kifizetése mellet az érintett családnak. Ez a Dicsőséges Korán következő ájáján alapszik:

„Egyik hívő sem ölheti meg a másik hívőt, kivéve, ha az tévedésből történik. Ha valaki tévedésből megöl egy hívőt, (annak) fel kell szabadítania egy hívő szolgát és vérdíjat kell a családjának átadnia, kivéve, ha adakozásként elengedi.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:92]

2. Kiengesztelés a Žihār ¹²⁸ *esetében.* Ez a Dicsőséges Korán következő ájáján alapszik:

¹²⁸ *Žihār* az a gyakorlat, amikor a férfi azt mondja a feleségének: „Olyan vagy nekem, mint az anyám háta! (tilalmas számomra)” Ez törvénytelen az iszlámban, az iszlám előtti (dzsahilijja) társadalmából származik.

„Akik úgy válnak el feleségeiktől, hogy azt mondják: «Olyan vagy nekem, mint az anyám háta!» majd visszatérnek ahhoz, amit már mondtak, azoknak egy rabszolgát kell felszabadítaniuk mielőtt egymást érintenék. Ebből okulhattok. Amit tesztek, mindarról Allah tud.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 58:3]

3. *Kiengesztelés az eskü megszegéséért.* Ez a Dicsőséges Korán következő ájáján alapszik:

„Nem büntet meg Allah benneteket az értelmetlen beszédért az esküvéseitekben, ám megbüntet, ha esküvel szentesített kötést köttök. Annak megváltása tíz szegény táplálása, úgy ahogyan a családotokat általában tápláljátok, vagy felruházásuk, vagy egy rab felszabadítása. Aki erre nem képes annak három napi böjtot *(kell végeznie)*. Ez a ti esküvésetek megváltása, ha esküt tesztek. Tartsátok hát be az esküvéseiteket! Így magyarázza meg nektek Allah az **Ő** jeleit. Talán hálások lesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:89]

4. *Kiengesztelés a Ramadán hónapi böjt megszegéséért.* Egy példa erre az esetre a következő hadisz:

„Egy férfi elment a Prófétahoz (Allah áldásai és békéje legyen vele) és azt mondta: «Elpusztultam, Allah Küldötte.» Ő (Allah áldásai és békéje legyen vele) azt kérdezte: «**Mi történt veled?**» «Közösültem a feleségemmel Ramadánkor (böjtölés idejében)» – felelte a férfi. A Próféta (Allah áldásai és békéje legyen vele) megkérdezte: «**Találsz-e annyit, amivel felszabadítasz egy rabszolgát?**» «Nem»- válaszolta az ember. «**Akkor tudsz-e két hónapot folyamatosan böjtölni?**» «Nem» – mondta a férfi. «**Akkor van-e annyid, amivel hatvan szegényt megetetsz?**» Az ember így felelt: «Nem», majd leült, és a Próféta (Allah áldásai és békéje legyen vele) hozott egy 'Irq-et, (kosár amiben datolya volt), és azt mondta: «**Adakozz ezzel.**» Az ember így szólt: «Vajon olyanoknak, ki nálunk szegényebb? Bizony nincs a városunkban olyan család, amelyiknek nagyobb szüksége lenne rá, mint nekünk!» Allah Küldötte (Allah áldásai és békéje legyen vele) elnevette magát

úgy, hogy hátsó fogai is látszottak, majd azt mondta: «Menj és etesd meg vele a családodat.»»¹²⁹

Ha egy ember köteles volt kiengesztelésre bűnéért, és pénzügyileg képes volt rá de nem volt rabszolgája akit felszabadíthat, vehetett egyet és azt felszabadíthatta kiengesztelés képen az elkövetett bűnért.

5. A rabszolgák felszabadítása Allah szemében az egyik legkedveltebb jótékonyági tett. Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Ám ő nem mert dacolni (nekivágva, legyőzni azt) a meredéllyel (a kaptatóval, vagy is azzal a nehézségekkel telített meredek úttal, amely a jósághoz, és a későbbi boldoguláshoz, vezet. A Jó Útja mindig több buktatót és nehézséget tartogat, mint a rossznak az útja, amely csábítóbb). Honnan tudhatnád, mi az a meredély? (Az nem más, mint:) Felszabadítani egy rabszolgát.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 90:11-13]

Továbbá, Allah Küldöttének ﷺ a következő kijelentése erről a cselekedetről bátorította az embereket, hogy felszabadítsák a rabszolgákat Allah útján. Allah Küldötte ﷺ azt mondta:

„Aki felszabadít egy muszlim rabszolgát, annak Allah cserébe a rabszolga minden testrészeért megóvja a felszabadító azonos testrészét a Tűztől, még a nemi szerve által a felszabadító nemi szervét is.”¹³⁰

6. Rabszolga felszabadítása végrendeletben.

Egy másik lehetősége a rabszolga felszabadításának, az a végrendelet révén, amely lehetett írásban foglalva, szóban kijelentve, stb. Ha a rabszolga tulajdonos, kijelentette bármilyen formában, hogy halála után a rabszolgája szabad, akkor annak a rabszolgának biztosítva volt a szabadsága a gazdája halála után.

¹²⁹ Bukhári # 6709

¹³⁰ Bukhári #6337 és Muszlim #1509

Elővigyázatosságból az iszlám megtiltotta rabszolga eladását vagy elajándékozását a gazda az ilyen kijelentése után. Ha egy rabszolganő ígéretet kapott a felszabadításra és a tulajdonosa ágyasává vette, az ebből a kapcsolatból származó gyerek szabadnak született. Hasonlóképpen, a rabszolganőt, ebben az esetben, nem lehet eladni vagy elajándékozni, csak felszabadítani.

7. A rabszolga felszabadítás az egyik lehetőség ahová fordítani lehet a Zakáh-t. Ez a Dicsőséges Korán következő ájáján alapszik:

„Az adományok csupán a szegényeket illetik meg, és a szűkölködőket és azokat, akik érte munkálkodnak és azokat, akiknek szívet barátságra kell hangolni és a rabszolgákat és az adósokat és az Allah Útján (járókat) és az úton lévőt. Allah törvényi elrendelése ez! És Allah Tudó és Bölcs!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:60]

8. Kiengesztelés a rabszolga indokolatlan veréséért vagy pofozásáért.

Az iszlám előírta a felszabadítását annak a rabszolgának akit a gazdája indokolatlanul megvert vagy megpofozott. Ez a Mohamed Próféta ﷺ következő mondásán alapszik:

„Aki megüti vagy megpofozza rabszolgáját, fel kell szabadítania azt kiengeszteléseként.”¹³¹

9. Szerződésben foglalt felszabadítás (szabaduló levél).

Ez magában foglalja azt a helyzetet amikor a rabszolga és a tulajdonosa egyetértettek egy bizonyos pénz összegben, amennyiért a rabszolga megvásárolhatta a szabadságát. Ha a rabszolga felkérte a tulajdonosát egy effajta szerződés kiadását, ez kötelezővé vált a tulajdonos számára. Ebben az esetben a rabszolga kereskedhetett, vásárolhatót és eladhatót, annak érdekében, hogy megszerezze a szerződésben meghatározott összeget. Ugyancsak, dolgozhatót saját gazdájának egy meghatározott bérért. Valójában, az iszlám egy lépéssel tovább ment, azt kérvén a gazdagoktól az iszlám

¹³¹ Muszlim #1657

társadalomban, hogy támogassák adományokkal az ilyen embereket. Még a rabszolga tulajdonosát is arra biztatta, hogy engedje el a megegyezett összeg egy részét, vagy könnyítsen annak kifizetésében, hogy így a rabszolga hamarabb megszerezze szabadságát. Ez a Dicsőséges Korán következő ájáján alapszik:

„És ha azok közül, akiket a jobbotok birtokol írásukat (szabaduló levelüket) akarják, írjátok azt meg nekik, ha valami jót tudtok róluk! És adjatok nekik Allah vagyonából, amit Ő adott nektek(…)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:33]

Röviden, azt mondhatjuk, hogy iszlám nem törvényesítette és nem ösztönözte a rabszolgaságot, hanem olyan törvényeket és rendeleteket hozott amelyek jelentősen és hatékonyan hozzájárultak a rabszolgaság forrásainak korlátozásához és a rabszolgák felszabadításához, egyszer és mindenkorra.

Összegzés

Befejezésül, idézni fogunk egy eseményt a közel múltból. A Szaúd-Arábiai Királyság Igazságügyi Minisztériuma három szimpóziumot tartott 1392 H (1982) Sáfár hónapjában. Az Igazságügyi miniszter, neves tudósok és egyetemi professzorok vettek részt ezen a szimpóziumon valamint, négy kiváló európai egyházjogász és tudós: Írország volt külügyminisztere, az Európai jogalkotási bizottság biztosa, egy jól ismert tudós a Keleti és Iszlám Tanulmányok professzorra és egy jeles jogi egyetemi tanár, aki a Franciaországban Emberi Jogok magazin igazgatója is.

A muszlim tudósok bemutatták az iszlám alapelvét, mint életforma, összehasonlítva más konkurens fogalmakkal, illusztrálva az iszlám és a saría főbb szabályait és részletezve ezeknek az általános szabályait és elveit. Elmagyarázták fontosságát, hasznát és hatékonyságát a halálbüntetésnek az iszlámban amely a társadalom ártatlan emberei ellen elkövetett súlyos bűncselekményekért lett előírva. Részletesen kifejtették, hogy a halálbüntetés egy racionális büntetés, amely megőrzi a békét, biztonságot és védelmet biztosít a társadalom egésze számára. Az európaiak kifejezték csodálatukat a muszlim tudósok által nyújtott részletes magyarázatok iránt az ilyen típusú büntetésekről és nagyra becsülték az emberi jogok fogalmát az iszlámban.

McBride úr, az Európai delegáció vezetője kijelentette:

„Erről a helyről, ebből a muszlim országból és nem egy másikból, ki kell nyilatkoztatni az emberi jogokat az embereknek a világ minden tájáról. A muszlim tudósoknak nyilatkozniuk kell ezekről az ismeretlen emberi jogokról az egész nemzetközi közösségnek. Valójában, figyelmen kívül hagyása ezeknek az emberi jogoknak és a nem

megfelelő ismeretűk, vezetett oda hogy az iszlám és az muszlim kormányok hírneve el van torzulva a világ szemében.”¹³²

Ez a kiadvány egy bevezető diskurzus az *emberi jogok az iszlámban* témájáról. Remélem és ugyanakkor imádkozok azért, hogy ez lehetőségeket fog teremteni azoknak akik szeretnék az igazat megtudni az iszlámról igazságától, amely szándékosan hamisan lett bemutatva néhány laikustól, muszlim modernistától és az iszlám ellenségeitől.

Arra kérem az olvasókat, hogy vizsgálják meg jobban az iszlámot mint életformát, megbízható forrásokból és elfogulatlanul. Továbbá, kötelességemnek érzem, hogy segítek azoknak akik szeretnék többet megtudni az iszlámról, mint életforma. A muszlimok, akik másokat hívnak az iszlámra őszinte szándékkal kell ezt tegyék, megtisztulva minden evilági érdektől, és csak Allah megelégedését keresve azért, hogy a Túlvilágban elvezhessék a Paradicsomot, az örök lakhelyükként.

Allah Küldöttének egyik társa amikor arról lett kérdezve, hogy miért vesz részt a harcban Allah útján, azt felelte:

„Azért jöttünk, hogy felszabadítsuk az embereket a bálványimádástól és más vallások igazságtalanságától, és hogy az iszlám igazságához vezessük őket.”

Ami az Isteni Jutalmat illeti, mi muszlimok hisszük hogy csak két állandó lakhely létezik a Túlvilágon, és nincs harmadik: az egyik a Paradicsom a teljes és örök boldogságé és a másik a Pokol az örök kínoké. A Paradicsom a Mindenható Allah jutalma mindazoknak akik engedelmeskednek az Ő parancsainak. A Mindenható Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Aki az Iszlám helyett más vallás után vágyakozik, az attól nem fogadtatik el. És az a Túlvilágon bizony a kárvallottak közé fog tartozni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:85]

¹³² Részlet „Az iszlám és az emberi jogok”, Abdullah ibn Abdul-Muhsin at-Turki

És:

„Ám, akik hisznek és jótetteket cselekedtek, nekik *Firdaus* (a *Paradicsom*) Kertjei járnak pihenőhelyül. Örök időkhöz abban tartózkodva, nem óhajtanak abban változást.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 18:107-108]

Másrészt, a Mindenható Allah a Poklot ígérte mindazoknak akik nem engedelmeskednek az Ő parancsainak és társakat állítanak Mellé. A Mindenható Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Allah nem bocsátja meg, hogy társítást kövessenek el Vele szemben. Ám megbocsátja azt, ami ezen kívül van, annak, akinek akarja. Aki társítást követ el Allahal szemben, az bizony hatalmas bünt eszelt ki.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:48]

A Mindenható Allah azt is kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Meri bizony, akik hitetlenek a Könyv népe és a társítók közül, azok a Pokol tüzében fognak égni, örök időkhöz át. Ők a legrosszabb teremtmények.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 98:6]

Az iszlám megjelenése óta, ellenségei végig harcoltak ellene, és ez a harc még ma is folytatódik. Az iszlám ellenes elemek felhasználtak minden lehetőséget eszközt ebben a harcban, azonban a józan ítélőképességű és éret gondolkodású embereket ez nem fogja érinteni, mivel ők megtudják különböztetni az igazat a hazugságtól. Más vallások kimagaslóan istenfélő tagjai egyre nagyobb számban csatlakoznak az iszlámhoz mint életforma, és ez önmagában is bizonyíték az iszlám nagyszerűségére mint vallás és élet mód.

A Mindenható Allah biztosított minket hogy, Ő megfogja őrizni az Ő vallását, az iszlámot, az emberiség számára, ezt kijelentve a Dicsőséges Koránban:

„Mi bizony lebecsátottuk a *Dhikr-t* (intés, emlékeztetés, a Kegyes Korán) és Mi bizony Őrzői vagyunk annak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 15:9]

Zárjuk könyvünket Mohamed Próféta ﷺ egy csodálatos mondásával:

„A legkedveltebb emberek Allah előtt azok akik a leghasznosabbak mások számára. A legkedveltebb cselekedetek Allah előtt az örömszerzés egy muszlim testvérnek vagy egy szorongatott helyzetből kiségeíteni őt, vagy a tartozását kiegyenlíteni, vagy éhségét csillapítani. Kedvesebb számomra muszlim testvéremnek segíteni egy ügyében, mint az hogy a mecsetemben elvonuljak egy hónapon át. Annak aki visszafogja haragját (ebben a világban) Allah el fogja takarni hibáit. Annak aki visszafogja haragját miközben képes lenne másoknak ártani annak Allah megfogja tölteni elégedettséggel és boldogsággal a szívét az Ítélet Napján. Annak aki azért jár hogy fenntartsa a muszlim testvére bizonyítékát, Allah rögzíteni fogja lépteit azon a Napot amikor a léptek meghátrálnak és botladoznak. Valóban, a rossz jellem és viselkedés tönkreteszi a jó cselekedetet ahogy az ecet tönkreteszi a mézet.”¹³³

¹³³ Tabarani és ibn Abi-Dunya közlésében, Albani hitelesnek osztályozta a *Sahih Al-Jam'i*-ban